

March 2012
Issue : 51

ஏசாங்கதூர்

கிளட்சயம் கில்லாமல் கிலக்கியம் கிள்லை

ஒந்திராணி புஸ்ப்ராஜா

மார்ச் 08, சர்வதேச மகளிர் தினம்

மிருணாலினி சிதம்பரநாதன்

60/-

இலங்கோக்யிலிருந்து வெளிவிடும்
கலை - திறக்கிய - எண்யை டீப் பஞ்சாவை தினங்களினதும்
கலை - திறக்கிய - எண்யை டீப் பஞ்சாவை தினங்களினதும்

ஏப்ரல் 2012

எண்ண : 51

திருமண சேவை

தெல் உள் நாட்டிலா? வெளிநாட்டிலா?
கணக்கியலாளரா? பொறியியலாளரா? வைத்தியரா?
வெறு தொழிலாளரா?

எந்நாடாக இருந்தாலும், எத்தொழிலாக இருந்தாலும்
சபையான சுயதூரிவ முறையில் தெரிவு செய்திட
குரும்பசிட்டியுர், மாயை வேல் அழுதன!

விவரங்களுக்கு:

திங்கள், புதன், வெள்ளி, மாலை 4:30 - 7:30 மணிக்கு உள்ளேயோ,
சனி, நாயிறு நன்பகல் 11:00 - 2:00 மணிக்கு உள்ளேயோ
சர்வதேச - சுகலருக்குமான, முத்த - புகழ் புத்த,
“தனிமனித நிறுவனம்”, திருமண ஆற்றுப்படுத்துநர்
வேல் அழுதனத் தொடர்புகொண்டு விசாரித்தறிக!

தொலைபேசி

011 4873929 / 011 2360488 / 011 2360694

சந்திப்பு

முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறை

முகவரி

8-3-3 மெற்றோ மாடிமனை (வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத்திற்கு
எதிராக, நிலப்பக்கம், தெளிமும் ஒழுங்கை வழி)
55ஆம் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு - 06
வாடிக்கையாளர் புதிய வரவுகளின் முக்கிய விவரங்களை வேல் அழுதனின்
அலுவலக நேரம் தொலைபேசி ஊடாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

இலட்சியம் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை

செங்கத்தீர்

தேவேற்றம் 30.01.2008

51

பங்குனி 2012(தி.வ.ஆண்டு-2043)

வெது ஆண்டு

ஆசிரியர்:

செங்கத்தீரோன்

தொ.பேசி/T.P - 065-2227876

077-2602634

மின்னஞ்சல் / E.mail-
senkathirgopal@gmail.com

துணை ஆசிரியர்:

அன்பாடகன் குழுவை

தொலைபேசி/T.P - 0777492861

மின்னஞ்சல்/E.mail -
croos_a@yahoo.com

தொடர்பு முகவரி :

செங்கத்தீரோன்

திரு.த.கோபாலகிருஸ்னன்

19, மேல்மாடித் தெரு,
மட்டக்களப்பு,
இலங்கை.

Contact :

Senkathiron T.Gopalakrishnan

19, Upstair Road,
Batticaloa,
Sri Lanka.

◆ ஆசிரியர் பக்கம்	02
◆ அதிதிப்பக்கம்	03
◆ போலிப் பூக்கள் (சிறுக்கதை)	05
- இந்திராணி புஸ்பராஜா)	
◆ கதர்முகம்	12
◆ காவல் - காசிதுனந்தன் கதை	14
◆ பெண்ணியம் - காலத்தின் தேவை	15
- சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்	
◆ அவனைச்சேர்ந்த அவன் (கவிதை)	17
- கவிஞர் நீ.பி.அருளானந்தம்	
◆ கி.பக்மக நூண்கலைத்துறை வழங்கிய	18
இறுதியாண்டு மாண்புகள் களின்	
ஆய்வரங்கு - சில மன்பதிவுகள்.	
◆ து.கௌரீஸ்வரன்	
◆ அந்தப் பெண்(சிறுக்கதை)-ராஜாத்தி	21
◆ மட்டக்களப்பு மாநில மண்வாசனைச்	29
சொந்தகள் பட்டியல் - III	
◆ சொல்வளம் பெருக்குவோம் - 32	30
- பன்மொழிப்புலவர் த.கனகரத்தினம்	
◆ கதைக்கறும் குறள் - 29 -கோத்திரன்	32
◆ நீத்தார் நினைவு	37
◆ நாளைவருவான் ஒரு மனிதன்	40
(கவிதை) - புரட்சிக்கமால்	
◆ இன்று பெண்கள் எதிர்நோக்கும்	41
பிரச்சினைகளும் தீர்வுகளும்	
- யோ.நிசந்தராசன்	
◆ மாயமான் (குறுங்க்கதை) - வேல்அழுதன்	47
◆ வாழ்க்கைத்தடம் - 01 - அன்புமணி	48
◆ விகவாமித்திர பக்கம்	52
◆ மீண்டும் ஒரு காதல் கதை -13	57
(தொடர் நாவல்) - யோகா.யோகேந்திரன்	
◆ மாப்பிள்ளைத் தோழன் (சிறிக்கதை)	61
- கலாழிஷனம் கா.சிவலிங்கம்	
◆ பொம்மைகளாம் நாம் (கவிதை)	63
- ஏராவுர் தாஹிர்	
◆ விளாசல் வீரக்குட்டி	64

இங்கூட்டுக்கூட்டு ஆக்கியேரே பெறுப்பு

நாலைப்

நூசிரியர் பக்கம்

மகளிர் மகினம்

பெண்ணின்றி ஒன்று தனித்து வாழமுடியாது. ஆனால் பேண்ணும் சேர்ந்துநாள் அழகிய உலகம். பெண்ணோடு ஒன்று இணைந்த உலகம் வியாபித்து வருகின்றது. ஆனால் மனிதன் பின்திக்கத் தொடர்ச்சிய காலம் முதல் ஆன் பெண்ணை ஒரு வகையான அடிஷவொகவே ஆக்கிக் கொண்டான். இந்நிலையின் தொடர்ச்சி சமூகம் கட்டமைப்பிலும் சமூகத்திற்காக மனிதன் போட்டுக் கொண்ட சட்டக் கட்டமைப்பிலும் ஆதிக்கம் செலுத்திப்பாது.

இந்த நிலை தொடர்ந்துபோது ஏற்பட்ட அவசரங்கள் சிகிஞ்சனையாளர்களின் பார்வையில் கைத்தக் கொடுவகியதன் விளைவு கடுத்தாடலுக் குப்பட்டு விழவுவதைய அதன் இன்னொரு கோணம் இலக்கியத்திலும் நாக்கம் செலுத்தியது.

தமிழர் சமூகத்தில் பாரதியோடு ஒருப்பட்ட இந்தப் பாரிய முனைப்பு இன்று உர்வதேச மகளிர் தினமாக வியாபித்த போதிலும் அன்றை நினையை உணர்வதற்குப் போதுமான வழிமுறைகள் இல்லை. பெண் உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கான பல்நூற்றும்பட்டமுயற்சிகளில் இலக்கியம் சார்ந்த முயற்சிகளின் வடிவினால் சமூக யாந்தர்களின் எண்ணாங்களில் நாக்கம் செலுத்தக் கூடியும் எனும் நம்பிக்கையில் தொடரும் பல எழுத்தாக்க முயற்சிகளில் இலையைப் பெங்கதிரின் செபற்பாடுகளை வாசியர்கள் அறிவார்கள்.

பெண் உரிமையைப் பாதுகாக்க மார்க் மாத எட்டாம் நாளுக்கும் அப்பால் இதுவரை வெளிவந்த ஜூப்பது இதழ்களும் எத்தனை தூரம் இதனைக் கட்டுத்தில் கொண்டது என்பதைச் செய்கதிரின் உள்ளடக்கம் உணர்ந்தும்.

இனி வரும் காலங்களிலும் பெண்களுக்காகச் ‘செங்கதிர்’ குரல் கொடுக்கும்.

▪ நூசிரியாசிரியர்.
அன்பழகன் குருவு
அன்பாளவுகினை!

உங்களால் ஒய்வு உங்களிப்புநிலை வழங்கி “செங்கதிர்”
இனி வரும்நாடு வன்றிக்கூடும் உறுவுகள்.

▪ நூசிரியர் ▶

அதிகிப்பக்கம்

(தொடர்ச்சி)

பெயர் : திருமதி இந்திராணி புல் பராஜா (இந்திராணி தாமோதரம்பிள்ளை)

முகவரி : இல்-6, திருமகள் வீதி விழக்கு, கல்லூரி உப்போடை மட்டக்களம்பு.

பிறந்த திதி : 01.10.1950

கல்வி கற்ற பாடசாலைகள் :

- ◆ ஆரம்ப அடிப்படைக் கல்வி :- மட்விலோகாந்த மகளிர் மகாவிக்தியாலயம்

- ◆ தரம் 1 முதல் 12 வரை :- மட்விலோகாந்த மகளிர் மயிர்து பாடசாலை
- ◆ 13ம் தரம் :- மட்வின்றும்கல்லூரி

தொழில் :

- ◆ விஸ்தரான குரியர்
- ◆ விஸ்தரான சேவைக்கால துணோவர்
- ◆ பிரதி அதிபர்
- ◆ அறியர் S.L.P.S.I

புதுநாடு துறைகளும் பெற்ற அதியுர் பரிசுகளும்.

- ◆ விளையாட்டு - பாடசாலை, ஆசிரிய கல்லூரிகள் விளையாட்டு விரைவுகளைப்பற்றி, கிளைங்கள்கள்

- ◆ அகல இலங்கை ரீதியில் பரிசுவிட்டம் வீக்வறில் இரண்டாமிடம் 1967

- ◆ பேச்சு/நாவங்கை - அகில இலங்கை ரீதியில் நடத்தப்பட்ட நாவங்கை நாவங்களைப் போட்டியில் நாய்க்கைத்தக்கடி (1968)

- ◆ பாடசாலை மட்டத்தில் சகல துமிப்புத்துறைகளிலும் பிரகாசித்துறைக்காள தங்கப் பதக்கங்கள் (1968, 1969)

- ◆ விவாதம் - மட்டக்களாட்டு நமிழ்க் கலைங்களும் நடத்திப் பாவுட் மட்ட சீற்று விவாதிப்பாளருக்கான வெற்றிக்கேடுயால்

- ◆ மீது சீற்று முழுவியல் கட்டுரைக்கான வெள்ளிப்பதிலை 1968

- ◆ பொது நிகழ்வுகள் - விலைவை - நாண்ச வாத்தியாய்களுடன், பண்டாட்டியல்சியான வாத்தியாய்களையும் ஒன்றினணத்து வளர்மதி

3 | நூசிரியர் ▶

இலக்கிய மன்றத்தின் ஊடாக சமய சமூக பிரச்சினைகளை முன்வைக்கும் 32 வில்லிசை நிகழ்வுகள்.

◆ நாடகப் பிரதி ஆக்கம் - 'கறுப்பு ராஜா சிவப்பு ரோஜா' என்ற பெயரில் KOVK. குருநாதனால் மேடையேற்றப்பட்டு அந்த பாராட்டுப் பெற்ற மேடை நாடகப் பிரதி என் முதல் நாடக அறிமுகம்.

◆ வாணோலி நாடகம் - முதல் வாணோலி நாடகம் 'எது தகுதி' 1972 இனைய வாணோலி ஆக்கங்கள் - 1968 முதல் 1976 வரை பூவும் பொட்டும், மங்கையர் மஞ்சரி முதல் கதம்பம் நிகழ்ச்சிகள் வரை சிறுகதை, இசையும் கதையும், கவிதை, உரைச்சித்திரம் எனும் நிகழ்வுகளில் பிரதி மூலம் இணைந்து கொண்டமை.

◆ முதல் மெல்லிசைப்பாடல் - வாணோலியில் மூல்லைச்சகோதரிகள் பாடிய 'துள்ளிவரும் எந்தன் செல்ல மகனே!'

◆ சிறுகதைகள் - முதல் சிறுகதை (1979) வீரகேசரி 'ஒரு தாயின் கனவுகலைந்தது'. சஞ்சிகைகள் பத்திரிகைக்கு எழுதிய சிறுகதைகளின் எண்ணிக்கை - 19 (சென்ற வருடம் வீரகேசரி, தினக்குரலில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் - 6)

◆ ஆய் வக் கட்டுரைகள் - 'சிறுவர் துஷ்டி பிரயோகத் தை தவிர்த்திடுவோம்', 01.01.2012 தினக்குரல், 'ஆசிரியரின் கற்பித்தலை மேம்படுத்துவோம்'

எழுதிய நூல்கள்:

◆ 'ம் தர புலமைப்பரிசில் விஞ்ஞான செயல் நூல்'

◆ க.பொ.த(சா/த) மாணவர்கட்கான தேர்ச்சி மட்டத்தை நிர்ணயிக்கும் வினாவடிவங்கள்.

எழுதிய விஞ்ஞான ஆக்கங்கள்:

எணி, ஏடு, வீரகேசரி மாணவர் மலருக்கான விஞ்ஞான வழிகாட்டல்கள், படிக்கல் (IPS வெளியீடு) கல்விச் சஞ்சிகைக்கான விஞ்ஞான ஆக்கங்கள். பங்கேற்ற பிரதான நிகழ்வுகள்: ஆய்வரங்குகள், கவியரங்குகள்.

எனது நிகழ்கால/எதிர்காலப் பணிகள்

1. மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சங்க உறுப்பினராக தமிழ்த்துறை சார்ந்த பணிகள்.

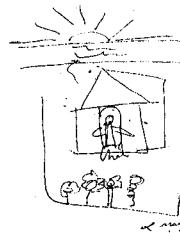
2. மட்டக்களப்பு ராமக்கிருஸ்னமிஷனில் உள்ள சாரதா இல்ல மாணவிகளின் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக ஆசிரியர்களை ஒன்றிணைத்து கல்விப்பணி.

3. மட்டக்களப்பு ராமக்கிருஸ்னமிஷன் அனுசரணையில் இயங்கும் சாரதா பாலர் பாடசாலையினை நவீன கற்பித்தலுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைக்கும் பணி.

4. அனாதரவான பெண்களிற்காகவும் சிறுவர்கட்காகவும் சமூகத்தினர் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் பணி.

ஸ்ரீமகரை போலிப் பூத்தகர்

- நெந்திராணி புஸ்பராஜா

கடலும் வானும் சந்திக்கும் கோடுபோன்ற எல்லையில் இருந்து மெல்ல எட்டிப்பார்த்தான் மஞ்சள் வர்ணச் சூரியன். விடியலுக்காய் காத்திருக்கும் பூமி அவன் கண்களுக்குக் காட்சியாகிப் போனது. இந்தப் பொறுத்திருக்கின்றன. அவன் கண்களும் தங்கமுலாம் பூசிக் கொள்கின்றன. இந்த அற் புதமான காலை வேளையில் கல் லடிக் கடற்கரையருகே அமைந்திருந்த அந்த முதியோர் இல்லம் மாத்திரம் அதற்கே உரிய கம்பீரத்தோடு தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றது. சுற்றுமதில் ஓரமாக நாட்டப்பட்டிருந்த அலரி மரங்கள் கொத்துக் கொத்தாக வண்ணமலர் களை அள்ளித் தெளித்து அப்பிரதேசத்தையே ஆழகாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

காலையிலம் சூரியனும் தாவாவிவந்த தூய தென்றலும் இயற்கையும் குழலை அழகாக்கி கொண்டிருக்க அந்த அழகையெல்லாம் ரசிக்க முடியாதவர் களாய் இல்லத்தின் முன்மண்டபத்தில் வரிசையாய் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்த கட்டில்களில் முடங்கிக் கிடக்கிறார்கள் சில முதியவர்கள்.

இவர்கள் சமூகமென்ற மரத்தில் இருந்து வீழ்த்தப்பட்ட காவோலைகள். குடான குருதி உடலில் வேகமாகப் பாய்ந்த காலத்தில், உடலில் வலிமை ஊற்றெடுத்த காலத்தில் தமது பிற்காலம் பற்றிய ஆயிரம் ஆயிரம் கணவுக் கோட்டைகளைக் கட்டியவர்கள். அத்தனையும் வெறும் மனற் கோட்டைகளாய் உதிர்ந்தபின் கற்பனைகளே வாழ்வாகிப் போனவர்கள். தமது எதிர்கால சந்ததிகள் என்று எவரைச் சமந்தார்களோ அவர்களிற்கே சுமையாகிப் போனவர்கள். உடலும் மனமும் சோர்ந்து வலிமை இழந்து கிடக்கும் இவ்வாத்மாக்களின் நம்பிக்கை நடச்தத்திரம் 'பூரணி' தான்.

'பூரணி' தொழில் ரீதியாக அந்த இல்லத்தின் வேலைக்காரி. ஆனால் ஒவ்வொரு முதிய உள்ளங்களிற்கும் அவள் ஜீவாத்மா.

"என்ன எல்லாரும் கூரையைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறீங்க.. முகங்கமூலி தேத்தண்ணி குடிக்க ரெடியா..?" எல்லோர் பார்வையும் திரும்பிய திக்கில் தேனீர்க் கிண்ணங்கள் கொண்ட பிளாஸ்டிக் தட்டை ஏந்தியபடி நிற்கிறாள் அவள். காலையிலேயே குளித்து

மஞ்சள் நிற வொயில் சேலையைச் சீராக உடுத்தி பளிச்சென்ற குங்குமத்துடன் காட்சி தரும் அவளைப் பார்க்கும் எவரும் பகிடிக்குக் கூட வேலைக்காரி என்று சொல்லிவிடமாட்டார்கள். அவருக்குள்ளேயும் ஒரு சோகமும் வறுமையும் பின்னிப் பிணைந்ததால் அவள் இங்கு வர வேண்டியது விதியாகிப்போனது.

“கோமதியக்கா! இந்த மஞ்சள் பிளாஸ்டிக் கோப்பைதானே உங்கடது? இன்டைக்கு உங்களுக்குப் பிடிச்ச பால் தேத்தன்னிதான்.”

ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு கதை கூறிய படியே தேனீரை வழங்கியபடி வந்தவள் அந்தக் கட்டிலருகே வந்ததும் நின்றாள்.

அந்தக் கட்டிலில் எழும்பாமல் முகங்கழுவாமல் படுத்துக் கிடந்தார் பரமவிங்கத்தார்.

“பரமு சேர் .. பரமு சேர்...” மெல்லப் பிடித்து உலுக்கினாள்.

“..ம.....” மெல்லிய முனைகல் மாத்திரமே பதிலாக வந்தது. நெற்றியில் கை வைத்துப் பார்த்தாள். காய்ச்சல் இல்லை. பூஞ்சையான கண்கள் மெல்லத் திறந்தன.

“ஹப்பி பேர்த்தே டு யூ பரமு சேர்.... இன்டைக்கு உங்கட பிள்ளையள் எல்லாம் வருவாங்களெல்லோ.. எழும்புங்களன்” பரமவிங்கத்தாரின் கண்கள் மீண்டும் மூடிக்கொள்ள கண்ணீர் கோடாகக் கண்ணங்களில் வழிகின்றது. இது அவரது எண்பதாவது பிறந்த நாள். எண்பது வருடங்கள் இப்புவியில் வாழ்ந்து விட்ட அவரது காலக் கணக்கு.

“ஹப்பி பேர்த்தே பரமுக்கண்ணா... இன்னும் நித்திரையா..” திருமணத்தின் பின் இருபத்தெட்டாவது பிறந்த நாளில் மென்மையான நெற்றியில் முத்தமிட்டு வாழ்த்துச் சொன்ன அபிராமியின் பசுமையான நினைவுகள் உள்ளத் திரையில் படமாக விரிந்தது. “அபிக்கண்ணு.. இன்னொரு முற என்னைச் செல்லமா விஸ் பண்ணுடி...” என்ற அன்புப் பிதற்றிலில் அவள் மார்பில் முகம் புதைத்து மெளனமாய் உணர்த்திய பாச நினைவுலைகள். அவளோடு வாழ்ந்த வாழ்வில் வந்து போன ஒவ்வொரு பிறந்த நாளும் அவருக்குச் சொர்க்கமாயத் தெரிந்தது.

“அபிம்மா.. இன்டைக்கு உனர் பரமுக் கண்ணாட பேர்த்தே டா.. ஆனால் இப்ப இருபது வருடமா நீ.. விஸ் பண்ண முடியாம ஓடிப்பொயிற்றயேடி...” அவளோடு மானசீகமாகப் பேசி அந்தச் சோகத்திலே புதைந்து போகின்றார்.

இல்லற வாழ்வில் இனிப்பான செய்தி சொன்ன முதல் நாள் இன்னும் உருக்குலையாமல் உள்ளத் திரையில் இருந்து எட்டிப் பார்க்கிறது. அப்போது பரமவிங்கம் வாழைச்சேனை காகித ஆலையில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அதிகாலையில் எழுந்து பஸ்சில் அரசடிச் சந்தியில்

இறங்கி ஒரு பொடி நடைபோட்டால் ரெயில்வே ஸ்டேசன். ரெயிலில் ஏறி இருந்து நன்பர்களோடு சாப்பிட்டு காகித ஆலைக்கு ஓடிப்போய் டைம் பஞ்ச பண்ணி.. மீண்டும் மாலை களைத்து வீடு வந்து சேர்ந்தால் வரவுக்காய் காத்திருந்த அபிராமி.

“என்ன அபிம்மா... ஏதும் சுகமில்லையா?” பதறிப் போகிறார் அவர். “இல்ல.. இல்ல.. கொஞ்சம் உள்ள வாங்களன் சொல்லுறன்” அவள் கைகளைப் பற்றிப் பிடித்து உள்ளே அழைத்துச் செல்கிறாள். அவருக்குப் புரியவில்லை. உள்ளே சென்றதுதான் தாமதம் அவரது வாயிலே கற்கண்டுத் துண் டொன்றைச் செருகி விட்டு மார்பில் சாய்ந்து கொள்கின்றாள்.

“என்ன அபிக்குட்டி... இன்டைக்கு ஏதோ விழேசம் போல தெரியுது....” “விழேசம் தான்....” அவரது கையைப் பற்றி வயிற்றின் மேல் வைத்தபோது குபீர் என்றொரு சந்தோஷ வெள்ளம் உள்ளத்தில் பாய்கிறது

“உண்மையாகவா அபி.... மகனா மகளா?”. மார்பினில் மாலையாய்ச் சரிந்து கிடந்தவளின் முகத்தை இரு கைகளாலும் பாசத்தோடு நிமிர்த்துகிறார். “மகன்தான் .. ஏன் தெரியுமா? நமக்கு ஏலாத் காலம் வந்தா நம்மைத் தாங்கிற தைரியம் மகனுக்குத்தான் வரும். பொம்புள் பிள்ளையெண்டால் புருஷன்ர் கதையைத்தானே கேட்க வேணும்.”

அவள் நினைத்தது போலவே வீச்கரன் பிறந்தான். கண்ணை இமை காப்பது போல மன்னில் இறங்கவிடாமல் பொத்திப் பொத்தி வளர்த்தார்கள்.

“அபிம்மா! கொஞ்ச நாளைக்கு இரவிலையும் ஒவர் டைம் செய்வும் எண்டு நினைக்கிறன். பக்கத்து வீட்டுச் சிவகாமி அக்காவக் கூப்பிட்டுக் கொள்ளலாம் தானே.”

“ஏன் இப்பிடி ஒடி ஒடி கஸ்டப்பறியள். நமக்கு வயல் நிலத்தாலையும் குத்தகை கிடைக்குத்தானே.. கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருங்கவன்.”

“அபிம்மா! உழைக்கிற நேரத்தில்தான் உழைக்கலாம். ஒரு பொம்புள் பிள்ளை பிறந்திட்டுது எண்டால் இந்த வீடு சரிவருமா? ஒரு பெரிய வீடு கட்ட வேணும்.”

அபிராமிக்கு அவரது பேச்சு நியாயமாகப் பட்டது. ஆனால் ஒய்வின்றி உழைப்பது அவருக்குள் மிகுந்த கவலையை வரவழைத்தது. சிலவேளை களைத்து அயர்ந்து தூங்கும் அவரைப்பார்க்கக் கண்கள் கசியும். வசீகரனின் ஆறாம் வருட நிறைவில் அவர்கள் வாழ்வில் மீண்டும் வசந்தம் ஆரணியின் வடிவில் வந்தது.

“அபிம்மா! ஆசைக்கு ஒரு பிள்ளை. ஆஸ்திக்கு ஒரு பெண்பிள்ளை.” அவர் அவளைக் கேலி செய்வார்.

“பகிடி பண்ணாதிங்க..... நம்மட மகன எஞ்சினியராக்கி.... மகள டொக்டராக்கி பேரன் பேத்திகளோட ஓழிவிளையாடுற மாதிரி நினைச்சுப் பாருங் க. எவ்வளவு சந்தோசமாக இருக்கும்....”

இருவரும் கற்பனை செய்து அந்த மகிழ்ச்சியிலேயே லித்துப் போவார்கள். சட்டெனக் கண்ணைத் திறந்து பார்க்கிறார். முதியோர் இல்லத்தின் வாசற் கதவின்மேல் மாட்டப்பட்டிருந்த அன்னை திரேசாவின் படம் உண்மை நிலையைத் தெளிவாக உணர்த்த மீண்டும் உள்ளமெங்கும் வேதனை உணர்வு வியாபிக்கின்றது.

“அபிம் மா! பேரப்பிள்ளைகள் கற்பனையிலதான். உண்மையில் எனக்கென்று யாரும் இல்ல. அபிம்மா.. நான் தனிச்சுப்போனன்றி....” உதடுகள் துடிக்கின்றன.....

“பரமு சேர..... எழும்புங்களன..... வாங்க முகங்கழுவி விடுகிறன். எல்லாருக்கும் கடிதம் எழுதிக் குடுத்துத் தெரியம் சொல்லுற நீங்க உங்கட பிள்ளையளிட்ட இருந்து கடிதம் வந்தபிறகு மாறிட்டங்க. எழும்புங்க சேர்...”

வேண்டா வெறுப்பாக எழுந்து பூரணியின் கையை பிடித்துக் கொண்டே நடக்கிறார். இந்தப் பூரணி என்பிள்ளையாக இருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருந்திருக்கும் என உள்ளம் எண்ணிப்பார்க்கிறது. ஒவ்வொரு முதியவர்களிலும் எத்தனை பாசத்தைக் கொட்டுகிறாள். பிள்ளையும் கையுமாக நின்றவளைக் கைவிட்டுப் போன குடிகாரக்கணவனின் கொடுமைகளிலிருந்து தப்பி தன்குழந்தையை வளர்ப்பதற்காகவே இத்தனை பணிகளைச் செய்கிறாள் என்பதை நினைக்கும்போது அவள் அதிஅற்புதமான பெண்ணாகத் தெரிகிறாள்.

“என்ன சேர் யோசிக்கிறீங்க....” முகங்கழுவிக் கொண்டிருக்கும் அவரைப் பார்த்துக் கேட்கிறாள்.

“எவ்வளவு கஷ்டத்திலையும் உன்னால கலகலப்பாக இருக்க முடியுதேயம்மா”

“சேர..... கவலைப்பட்டுக் கொண்டே இருந்தால் நமக்கு என்ன கிடைக்கும்.... நோய் நொடிதான்..... கவலைகளைக் காலடியில் போட்டு மிதிச்சிக் கொண்டே ஏறினாத்தான் வெற்றி கிடைக்கும்...” முகம்துடைத்து சாமி அறைக்கு அழைத்துப்போய் சாமி கும்பிட்டு மீண்டும் கட்டிலில் இருத்தி தேரீர்க் கிண்ணத்தைக் கொடுக்கிறாள்.

“சேர் உங்கட பிறந்த நாளைக்கு மகனும் மகளும் நிறையப்பரிசுகளோட வருவாங்கதானே..... பிறகேன் கவலைப்பட்டுக் கொண்டு....”

அவர் தேரீர்க் கிண்ணத்தைப் பற்றிப்பிடித்தபடி அவளது முகத்தைச் சோகமாகப் பார்க்கிறார்.

“பூரணி உனக்குத் தெரியாதம்மா..... எஞ்சினியராக வந்து கொஞ்ச

நாளிலேயே அவுஸ்ரேலியா போகக் காச கேட்டான் மகன..... எனக்கெண்டா கொஞ்சமும் விருப்பமில்ல. ஆனா என்ட அபிராமி அரைவாசி வயலை விற்கச் சொல்லிப்போட்டாள்..... கடைசிக்காலத்தில என்னைத் தன்னோட அவுஸ்ரேலியாவுக்குக் கூடிடத்துப் போவானாம் மகன..... பாத்தியா பூரணி.... அவுஸ்ரேலியாட நிறமும் எனக்குத் தெரியாது....” பூரணிக்கு என்ன சொல்வதென்று தெரியவில்லை. அவரது சோக நினைவுகளை மாற்ற நினைத்தவள், “சேர்... யார் வந்தாலும் வராட்டியும் நாங்க பார்டி வைப்பம்... இப்ப சாப்பிடப் போவமா”

“இல்ல பூரணி! உடம்பும் மனசும் நல்லா இல்ல... நான் பிறகு சாப்பிடுறன்” என்று மீண்டும் படுத்துக் கொள்கிறார். கண்களை முடினால் நெற்றி நிறைந்த குங்குமத்துடன் அபிராமி. “சம்மா கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தால் உடம்பு என்னத்துக்காகும்... சிரியுங்கப்பா...”

அதே புன்னகையோடு அவள் சொல்லும் வார்த்தைகள். “அபிம்மா! என்னால் எப்படியம்மா சிரிக்க முடியும்.... நாங்க நினைச்சது பொய்யாகிப் போச்சதே அம்மா”

மகளின் திருமணநாள் மனதிற்குள் படமாக விரிகிறது. “இங்க பாருங்கப்பா! மாமா சொல்லுறார் மாப்பிள்ளைக்கு இந்த வீடு தேவை இல்லையாம். காசதான் வேணுமாம்...” “என்ன அபிம்மா... என்ற உழைப்பு முழுவதுமே இந்த வீட்டில்தான் போட்டனான்... உனக்குத் தெரியாதா..... என்ற பிள்ளையளும் பேரப்பிள்ளையளும் சந்தோசமா இருக்க வேணும் என்ற என்னத்தால் தானே இவ்வளவும் செய்தனன்” அவருக்கு மாப்பிள்ளை வீட்டார் மேல் கோபம் வருகிறது. “அது சரியப்பா... அவங்க வெளிநாட்டுக்காரர். அவங்களுக்கு இந்தவீடு வேணாமாம்.” “அப்ப என்ன செய்யிறது... மகனும் பிடி தராமப் பேசுறான்....” அவருக்குக் கவலையாக இருக்கிறது.

“மகனுக்காக வித்தது போக மிச்ச வயல வித்துப்போட்டுக் காசக் குடுப்பம்” அவர் பதறிப்போகிறார். ஏனென்றால் திருமணத்தின்போது தாய் வீட்டுச் சீராக அபிராமி கொண்டு வந்து தந்த செல்வம் அந்த வயல் நிலம். “என்னப்பா கனக்க யோசிக்கிறியின்... நம்மட பிள்ளைகளுக்காகத்தானே குடுக்கிறும்.... நாளைக்கு நமக்கு ஒண்டென்றால் பிள்ளையள்தானே பார்க்க வேணும்....” அவர் சம்மதிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது... பிள்ளைகளை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பிய பின் பிள்ளைகளுக்காகப் பார்த்துப் பார்த்துக் கட்டிய வீட்டில் தன்னந்தனியாக மீண்டும் வாழத் தொடங்கிய கணங்களை நினைத்துப் பார்க்கிறார்.

“பிள்ளையள் ரெண்டும் வெளிநாடு பொயிற்றென்று கவலைப்படுறீங்களா அப்பா... ரெண்டுதரம் வந்து போனதுகள் தானே... நம்மட மாளிகைபோல

வீழ்நக்கிறதால் வந்து அதுகளுக்கு ஒரு குறையும் இல்ல பாத்தியளா”

சோகத்தை மறைத்துக் கொண்டிட அவரை மலிழ்வியிக் குழல்வாள். இரு பிள்ளைகளும் பிரிந்தபின் அவனும் கவலையை உள்ளத்தில் மறைத்து வாலந்திருக்கிறார்கள் என்று அவருக்குத் தேரியர். அவளைக் காப்பாடுத்த அவர் என்றும் விரும்பியதில்லை. ஆந்த அள்புப் பறதைகள் வாழுந்த கூட்டுருக் காலன் ஒருநாள் கல்லெழிச்சாள். காய்ச்சலில் இரண்டுநாள் படுத்த அபிராமி அவர்டம் சோலலிக் கொள்ளாமலே பறத்துவிட்டாள். நங்கூக்குர் போய் சாமான்களோடு திரும்பிய அவருக்கு அபிராமியின் புன்னைக்கப்போடு மறைத்துப்பாளி மதவட்டே காட்டியதென்று.

உவகில் அன்றுதான் தனிமையை உணர்ந்தார்.. இதும் வெடித்துச் சிறுபியறு.. அந்த விட்டுச் சூல்போரு முல்லயிலும் நின்று அமிராபிளை புன்னாக்கதான். நடைப்பினமாக நூளை நகர்த்தினார்.

"அப்பா இந்தப் பெரிய வீட்டில் தனிய சிறுந்து கால்ப்பட்டப்படுகின்றன.. நாவ்வள் சொல்லுவதாறிக் கேட்குங்கக்.." என்றால் ஒருநாள் மகன்.., தனது கனவு நலவாச மகனுடன் அவுள்ளிருக்கிற போக்காமா என ஏதுத்தோடு மகனையும் பார்த்தார்...

"அப்பா! கொன்னால் கோவிச்கார் கொள்ளாதில்லை... நலிய நிறுற்று உங்களுக்கு ஒன்டென்டால் எங்களால் ஒழிவா ஏழுமா?..." இந்த வீட்டை வடிடைக்கு விடுவேம், நியங்கள் அந்தால் உடற்கூறை ஒருங்கிணங்கிற முறியோர் தீவில்வதத்தில் நில்லுவங்களன் அப்பா... நான் எவ்வாம் அவங்களிட்டைச் சொல்லியிருப்ப வேயவன்..." அவன் தொர்ந்து வேசிக் கொண்டே போனான். அவர் சிக்கித்துப்போய் நின்றார், வால்கள் நன்றாடின, விடு ஏற்றிச் சூழல் வது போல் இருந்தது. எத்தனை கனவுகளோடு இரண்டு பிள்ளையளவும் வளர்த்தார். இருந்தத்தையும், வியர்வையையும் என்னாக்கிப் பார்த்துப் பார்த்துக் கட்டிய வீடு... இந்த அனாறு மகஞாக்கும் பேரப்பிள்ளைகளுக்குதும் அநந்த அனாறு மயலுக்கும் பிள்ளைகள்கள்திறம் என்று இருங்கும் தீட்டு ஒரு சேர்க்க ஒவ்வொரு ஜோவில்களும் நூபகத்தில் விடுவதே வேண்டுமென்று இரண்டு சிக்கிய

வர “ா” வென்று அஸ்ராசிலைப்பும் பின் நிகழ்விற்கு
“இரண்டு தீரில் பராவாது ஒரு ஆள் உங்களோடு கட்டிற்குப் போக்கள்”
இந்வநம் ஒந்வனா ஒந்வர் பார்த்தது சிரித்துக் கொள்கின்வனர்.

“அப்பா அந்த யந்திர வாழ்வை உண்களால் சமாசிக்க ஏலாது. இங்க எண்டால் நானு ஹெரின்ற கணம் இருக்கும்.” தன்பாட்டிற்கு மகறும் கைவிட அவர் இல்லத்திற்கு வந்தே ஆக வேள்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆறுவர் பிள் இல்லாமீ அவர்கு உலகமாகிப் போன்று. இடைக்கிடையே பறந்துளான் அன்று இருவரும் வந்துவர்கள். அவர் முகம்பொருத்துப் பீசமாட்டார். “கோபமா அப்பா” என்பார்கள்.. இப்படியே நகர்ந்த வாழ்வில் ஒரு வாரத்திற்கு முன் வருத் தாழும்.. அவரின் இருந்த அத்தனை நம்பிக்கைத்தன்மையும் காசுமாக்கியது.

“ஆப்பா.... என்கள் ரெண்டிபேருக்கும் இங்க விலோங்கக் காச

தேவையடை. அங்க வீடு இருந்து பிரபோசனம் இல்லதானே... அதை விற்க முடிவு செய்து விரிட்டார்.. உறுதி தயார் செய்து கொண்டு வந்திருாம். கூப்பியாப்பம் போட்டுத் தாருங்கள். அங்க இரண்டுபேரும் என்னும் பிள்ளைகளையும் இந்த முறை அனுமதித்துவர்களிடிறார்"

அவர்கள் உள்ளதற்கிணங்களை இப்பாரத்தைகள் மீண்டும் மீண்டும் வந்து போகின்றன.

“அப்பிரமா.. அந்த விழில் என்ற உயிர் இருக்குதலு.. எனக்குத் தாங்கேள்ளம் இருக்குதலும்மா..” வார்த்தைகள் வெளிவராமல் மனதும்ருள்ளேயே அழுகிறார்..

"பரமு சீர்.. உங்கட பிள்ளையன் வந்தும் ராங்க போல்.. வாரல்ல யேன் நிற்குது."

அவருக்குப் பூரணியின் வார்த்தைகள் சினம்ருங்குள் இருந்து கேட்பது போல் ஒனிக்கிறது.

“அப்பா! மூப்பி பேர்த்தீடு கு டு... சிரான்பா மூப்பி பேர்த்தீடு கு டு...” படுத்திருந்த அவரை உலூக்கி ஏழப்புக்கிறார்கள்.. அவரில் சல்வையில்லை.. “பாவி மரியினன். நாங்க அவ்வளவு தூரத்தில் இரும்பு வாறும்.. மரக்கட்ட மாத்ரிக் கீட்டிருந் தீடு வித்தாப்போலத்தான்...” மகன் அஜுந்துக் கொண்டிருந்தார்.

“பாறு சேர்...” பூரணி அருகில் வந்து நெற்றியில் கைவைத்துப் பார்க்கிறான். தோள்றப்பறி மெல்ல நிபிர்த்த எத்தனிக்கும் போது தலை குலைஞ்சி விடுபிரபு.

"பரத சேர்.... எவ்வாறையும் விட்டுப் போட்டுப் பறந்திட்டயளா?..." புரினிலிருந்து உடல்மூயன் சோகம் வெடித்துச் சிதருகிறார். அவர் தனது நிரந்தரமான விட்கைத் தேடுக் கோள்ளுவிட்டார். தனது இவ்வற வாளிலே உத்த இரண்டு பூக்களும் போலிப்புக்கள் என்று நிதர்களாக உள்ளந்த கணமே தன் இணைப்பறவை இருக்கும் திடம்தேடி உயிர்ப்பறவை பறந்துவிட்டது.

ଆନ୍ଦୋଳି

25.06.1934 - 10.02.2012

10.02.2012 அன்று கோழிப்பில் காவலரை மட்டக்காப்புப் பேர் செர்ந்தவரும் அயற்பு பிரவீரபணி வெளியூத்துப்பீர்மான அவர்கள் வதுவெழும் கொழும்புத் துறிப்புச் சுரந்தின் முன்வார் தனிவெருமான (2003/2005) அயற்கிரு.பே. விஜயரேத்தினம் அவர்களுக்கு ‘கோழிப்பு’ இல் கல்லூரி அங்கூரி

குதிர்முருகம்

சர்வரீதார அரங்கிலும் உள்ளூர் போட்டிகளிலும் அடிப்படைகளை வெளியிப்படுத்தும் தற்கொலையான பிரிக்கட் வீரர்களுக்கு சீபேட் பிரெஞ்சு (CEAT) கிரிக்கட் விருது வழங்கக் கூடிய விக்குதி. அழற்றுவகையில் 2010 ஜூலை முதல் 2011 ஜூலை வரைபிள்ளை கிரிக்கட் பருவங்களில் வெளியிப்படுத்தப்பட்ட ஆட்பூர்வகளைக் கூடனத்திற் வெளியிட்டு 2011 இற்கான அதிகிறந்த வீரர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அதில் 2010 வெளியிடப்பர் மாதம் கண்டி இளையோர் முதல்தர்காக இருங்காம் பிரெஞ்சு மக்னிக்கான 25 வூர் கிரிக்கட் போட்டியில் விளையாடிய கேள்வி மிருங்களைவிட சிதம்பரநாதன் ஜூவர் கள் அதிகிறந்த கூடுப்பாடு. வரைய்களைக் காட்ட விருதை வெளியிருந்தார். மட்டக்களப்படி மாவட்டத்திலிருந்து பேரன் ஒருவர் கிரிக்கட் விளையாடில் விருது பெற்றிருப்பநு இதுவே முதல் தடவையாகும். சேஷவி.மிருங்களைவிட சிதம்பரநாதன் அவர்களுக்கு ‘செங்கறி’ வாழ்க்கீ மகிழ்ச்சியுடு.

மட்புளியந்திலில் கல்லூட்டுத் தெருவைச் சேர்ந்த இவர் 25.03.1981 அன்று பிறந்தார். முதலை சிதம்பரநாதன் யாழில்பாளை கருவடினையாக சேர்ந்தவர். தனது தொழில் நிறுத்தும் மட்டக்களப்பில் நெண்ட வாஸம் வசித்து போனால் மாநாடு துவ நலவரைப் பரிசோதகராய் ஓய்வு பெற்று 2007 இல் வெற்றிதான்றில் அகால மரணமுடிந்தார். தாய் தலைவர் பிறப்பி மாலை வளர்ந்தது எல்லாமே மட்டக்களப்படி கல்லூட்டுத்தெருநாதன். மிருங்களைவிடப்பட்ட இரு கட்டியாகப் பிறந்த இவராலும் சுகோதரி திரும்பி கணேந்தினி சிள்ளாங் அவர்களும் விளையாட்டுத்துறையில் காத்தன புரிந்தவர். தற்பொனு கொழும்பு, பால்வெப்பிடிடி இந்துக்கல் நூரிடாய் பூ. ஆரியாக்கப் பல்லிவிள்ளார். மட்டினிச்சன்ட் மகளிர் ஈயர்தர இருந்து பாடசாலையில் மாநாடுப் பாதையாக மிருங்களைவிட அதித பாடசாலையில் தற்போது உடற்பிரிசு ஆசிரியையாகப் பல்லிப்பிள்ளார். ‘செங்கறி’ இடம் அவர்களியதாவது.

‘பாடசாலை’ வாழ்க்கை முடிந்தவுடன் விழவியாக கல்வியில் கல்லூரியில் நூற்றும் ஸாம்புக்கிடியாகவு. இரட்டாடார்களாகவே அனுஷ்டிக்கப்பட்டிரா. 2005 தொடர்ந்து 2008 வரையான காலப்பறுதியில் வங்கியா கல்லூரியிலே இனியையாகக் காலங்கள் கழிந்தன. அதாகும் எங்களுக்கு தற்கொலையிலை வெளிக்காட்டியதனாடாக SUPER MHRIT சிற்றியெதிர்க்கையாக அதனால் தொடர்ந்து 2008.06.26ல் தேதி முதல் ஆசிரிய நியமனம் அக்கணைப்பற்றி முள்ளீம் மந்திரப் பல்லூரியில் கடமைகளைப் பொறுப் பெற்றேன். பின்பு 2009 ல் ஜூவரி தொகும் நாள் கல்வி பயிற்சி விளக்கட் பல்லிர் ஏயர்தர இருந்து பாடசாலையிலே எனது ஆசிரியர் தொழிலை இன்றுவெறு தோட்டது கடமையார்ப்பிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

எனது வாழ்க்கையில், வவுனியா தேசிய கல்லூரியில் மேஜைக் கற்றுவிடுவியை போற்றுகொண்ட வெளையில் எங்களைத் திறங்கியினால் அதிக்க பல விடயங்கள் கட்டுக்கூடு. (சு. மாணவ, மாணவர்களைவிட

ஒத்துழைப்போடு) அதில் குறிப்பிட்டு வடியவற்றில் வகையாகத்தாட்டிருவோடு வெளியிட்டமை இதுவே முதல் தடவையின் நிலைக்கேண்டு இதை வெளியிடுவதற்கும் முன்னுயர்விக்கும் எனக்கு முழு ஒத்துழைப்பு நல்கியதுடன் எனக்கு திறுவையாய்ச் சர்பாக இளங்கொண்டு ஆட்டப்படுத்திய கல்லூரியில் பொதுபதி த.ரு.வேணுராஜ் ஸே. வைரக்களை மறக்கமுடியாது. இந்த தீட்டத்தில் அவருக்கு நன்றி வழங்குதல் பிகவும் பொருத்தமேன் என்னுடையேன்.

அதே போன்ற எனது பாடசாலை வாழ்க்கையில் நடைபெறுகின்ற ஒவ்வொரு விளையாட்டு நிகழ்வில் போதும் எனக்கு பெரு வகுக்கமும் ஒத்துழைப்பும் நல்லியதோடு நிறுவிட்டால் எதை முழுப் பறவுகளுடையும் நெருக்கமாகப் பழகி இன்னும் நல்லவாசி வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற அளவிறப் பாடசாலை அதிமும், தீப்போனால் கல்குடா வலயக்கல்விப் பளிப்பாளருமாக இருந்தின்ற நிமுக்கி சபாகக்கரவர்த்தி அவர்களுமிருந்து குடும்பத்தினர் சுர்பிலூர், தனிப்பட்ட முறையிலும் அவர்களை இந்த நிலையில் நிறுத்தி கால்வாசனம் பொருத்தமென்று நிலையில் இருக்க விரும்புகிறேன்!

அதே வேளை CEAT விருது வழங்கும் விழாவில் என்னையும் விளையப்படுத்திப்பதற்குப் பின்னால் பலருடைய பியர்களைப் படியலிட்டுக் கொண்டே போகவாய். இருந்தும் ஒருசிலவர் மட்டுமாலும் கட்டாயம் கூறிய சூக வெள்ளும். அதிலும், குறிப்பிட்டு வகுக்கமாகக் கொண்டு மகளிர் உயர்தர நேரிப் பாடசாலையின் அதிபராகக் கூட வெப்பியின்ற நிமுக்கி சுஜாதா குலேந்திருதுமார் அவர்களும், மாவட்ட விரிக்கெட் கட்டுப்பாட்டுச் சபையும் கீக முக்கிய காரணமெப்பதோடு கழனப் பந்து(Hard Ball) விளையாடில் மிகுந்த சிரமத்திற்கு மஞ்சிலில் எனக்குப் பயிற்சி வழங்கிய திரு.க.துருங்கிருசாத் அவர்களுமிருந்தும் நன்றி கூக் கடவையார் நின்கொல்.

சாதாரணமாகவே வெள்பந்து வழங்கும் விளையாட முழுமும் தூளான் கடினப்பந்து அப்படிப்பட்ட ஒன்றுவும். இந்த CEAT நிறுவன விருது கொடைப்பதற்கு முதல் கருதியாக இருந்தவற்கும் அவர்களே!

இறுதியாக..... என்னை போறுற்றுவை - விளையாட்டைப் பொறுத்தவரை கூறிக்கூடியது ஒன்றுதான். கல்வி கற்றும் மாணவர்கள் விளையாட்டில் கடுப்பான் கல்வி சர்விந்துவிடும் என்ற பெற்றோரால் கணிக்கப்படுவது, கல்வியும்பறுவது முற்றிலும் தவறான சிற்குகளைப்பறும் எனது கருத்தாகும். தெர்காலத்தில் இறுப்போன்ற அதாவது என்னைப்போன்ற பலர் விளையாட்டுத் துறையில் பல சாதாரணகளைப் புரியுவதற்கும் எனபதோடு எங்கு மாலா தத்தில் பல விராங்களைகள் உருவாக வேண்டும்.

அத்தோடு முயற்சிகள் இருப்பின் எங்களில் காறிக்க வழுயை ஏராளம் என்பது எனது நல்லிப்பட்ட அபிப்பிராயம்!

‘செங்கறி’ சார்பில் நேர்கண்டவர் - ஜோதிநாதன்ரவி

‘கொழுந்து’ சங்கிகையின் ஏற்பாட்டில் 11.03.2012 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெறவேள்ள சர்வதேச மகளிர் தின விழாவில் சாதனைப் பெண்மனிகளில் ஒருவராகவும் இவர் (மிருணாளினி சிதம்பரநாதன்) கெளரவிக்கபடவுள்ளார் என்பதைக் ‘கொழுந்து’ ஞசிரியர் அந்தனிஜ்வா அவர்கள் ‘சௌங்கதிர்’ க்கு அறிவித்துள்ளார்.

காவல்

பக்கம் பக்கமாய் இரண்டு காணிகளில் இரண்டு நாய்கள்.

இருநாய் எப்போதும் தூடிப்பாக இருக்கும். இன்னொன்று சோர்ந்து கிடக்கும்.

துடிப்புள்ள நாய் தன் காணியில் நுழைந்த மாடுகளைக் குரைத்து விரட்டி அடித்தது. சோரந்த நாயின் காணியிலோ பயிர்களை மாடுகள் மேய்ந்து முடித்திருந்தன.

இரண்டு காணிகளிலும் பாம்புகள் நடைமாந்தன.

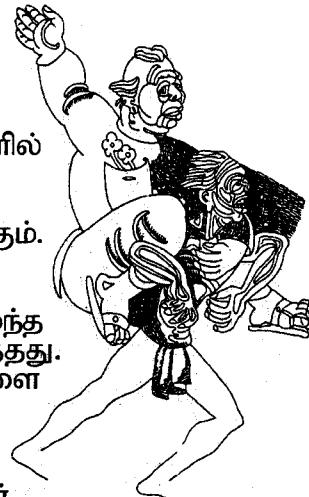
விழிப்போடிருந்த நாய் பாம்பைத் துண்டு துண்டாய்க் கடித்துக் குதறியது.

தூங்கு முஞ்சி நாயோ பாம்பு தீண்டி துடிதுடித்துச் செத்துப் போனது.

பொது வேலியில் இருந்த காக்கை சொன்னது:-

‘இயலான் அயலான் மண்ணில் ஆட்சி’

நன்றி:- ‘காசி ஆனந்தன் கதைகள்’

பெண்ணியம் - காலத்தின்முதலை

- சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்.

வருடாவருடம் சர்வதேச மகளிர் தினம் வருகின்ற போது மட்டும் பெண்ணியம் தொடர்பான அக்கறை செலுத்தப்படுவதும் பின்னர் அது பற்றி மறந்து போவதும் தொடர்க்கதையாக இருக்கிறது. இன்று எமது நாட்டின் நகர்ப்புற உயர்மட்டத்தினரை விட பிராந்தியர்தியாக கிராமிய மட்டத்தில் பெண்ணிய மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகள் செயலூக்கம் பெற்றிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. பெண் விடுதலையும், பால் சமத்துவமும் இன்றைய காலத்தின் தேவையாகும்.

உலகளாவிய ரத்தியில், மிக அநீதியான முறையில் காட்டப்படும் பாகுபாடு பால் பாகுபாடாகும். எனினும் இதைப் பலரும் உணராதிருக்கின்றனர். தன்னை ஒத்த இன்னொரு மனிதப் பிறவியான பெண்ணுக்குச் சம அந்தஸ்தும், உரிமையும் வழங்காமல் ஒருவித அடிமை நிலையில் இவ் ஆணாதிக்க சமூகம் அவளை வைத்துள்ளது. மேலாண்மை மிக்க ஒரு பிறவியாக ஆணையும், அவனது தேவைகளுக்காக வாழும் ஒரு பிறவியாகப் பெண்ணையும் இச்சமூகம் வரையறுத்து வைத்துள்ளது. எந்த ஒரு விடயத்திலும் ஆணின் நலன்களே முன்னுரிமைப் படுத்தப்பட்டுள்ளதைச் சகல அம்சங்களிலும் அவதானிக்க முடிகிறது. இவ்வாறு கட்டமைக்கப் பட்டுள்ள ஆணாதிக்க சமூகத்தில், பெண் உரிமைகள் இழந்தவளாக சொல்லவாண்ணாத துன்பங்களை அனுபவித்து வருகின்றாள்.

பிறப்பிலிருந்தே, ஏன் பிறப்பதற்கு முன்னர் கருவில் இருக்கும்போதே ஆரம்பிக்கும் ஒடுக்குமுறைகள் மரணம் வரை தொடர்கிறது. இதனால் ஆற்றலும் ஆளுமையும் கொண்ட பெண்ணைத் தலையெடுக்க விடாமல் ஆணாதிக்க சமுகம் ஏதோ ஒரு வகையில் அவர்களைப் பின்தள்ளிக் கொண்டிருக்கிறது. பெண்கள் பற்றி வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்ற கருத்துக்கள் பெண்களுடைய அளப்பரிய ஆற்றல் களைக்கூட அங்கக்கிரிப்பதைப் பின்தள்ளி நிற்கின்றன. சமுதாயத்தின் வாழ்க்கை முறை, பண்பாடு, கலாசாரம், மதக்கோட்பாடு, அரசியல் நிலைமை என்பன பெண்ணைக்குப் பாதகமாகவே அமைந்துள்ளன.

சமுகச் சமூஹ்சிக்கு உந்து சக்தியாக விளங்குகின்ற பெண், பரஸ்பர உடல் உள் தேவைகளுக்கு அவசியமான பெண், இந்த உலகில் ஒரு சொத்துடமை போலவே ஆணாதிக்க சமூகத்தால் பயன்படுத்தப் படுகின்றாள். படைப்புரிதியாகப் பால்வேறுபாடு மட்டுமே இருக்கின்ற பெண்னை இந்த உலகம் சமமாக ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருப்பதில் என்ன நியாயம்?

குடும்பத்துக்குள்ளேயும், சமூகத்திலும் பெண்ணின் நிலை குழுப்புத்துப்பட்டே உள்ளது. வீட்டுப்பணி, கல்வி, வேலை வாய்ப்பு, சம்பளம், தந்திரமாகச் செயற்படல். கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளல். அம்மலை ஆளுமைகளை வெளியிட்டுத்தான். சொத்துமை, திருமனம், பாலியல் விவகாரங்கள், மதம், அரசியல் என்று பல்வேறு அம்சங்கள் ஒருமொழியலை ஆக்கிரமித்துவதாகவில் இருக்கிறதான். போன்று பெண்ணின் வேலைப் பறுவும் மிக அழிகம். குடும்பம், தேவூல் என தீர்வாகு அமைகளைச் சுமக்க முடியாமல் கமக்கிறார்.

பெண்களை அழுத்தம் பிரச்சினையால், அவர்களை மட்டும் பாறியிருக்கின்றன. அவள்கு குடும்பத்தையும் முழுச் சமூகத்தையும் பாதிக்கின்றது. எனினும் இது ஏழூற்றுவத் தலைப்படவில்லை. பெண்களின் நிலை, அனுபவிக்கும் உரிமை, அவர்களின் பய்னு என நொக்கும்போது பல விடயங்கள் முன்விடப்படுகின்றன. வேண்டியளவிற்கு

பென்களின் அழிப்பை உரிமைகள் எவ்வப்போது வரையறைப்பில் பென்களிய சந்தனமொள்கள் பல விடயங்களில் ஒந்த கருத்தினாக ரூபான்டுள்ளனர். முக்கியமாக கவுளி, உரிமை, தொறில் உரிமை, நிறுயலை உரிமை, பாலிபல் உரிமை என்பவை அவசியமானவை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இன்று பெண்ணிய நடவடிக்கைகளின் பயனாகப் பேண்டிரின் நிலையில் முன்னேற்றக்ரமாக அம்சங்கள் உருவாக்கியுள்ளன. பேண்டிரியம் என்பது பெண்ணின் குயியால் இருப்போ உறுதிப்படுத்துவதான், பேண்டிரினாக்கத்துப் பாரப்படச்சாகத் தாழ்வுபடுத்தும் அம்சங்களை நிறைவி, பேண்டிரின் நிலையமேம்படுத்தும் விடயங்களை உள்ளடக்கியது. இதன் முக்கியமான அம்சங்கள் பொன் விருதுகளை எட்டப்பட வேண்டியதன் அவசியம் வல்லியுறுத்தப்படுவதற்கு, பெண்டினின் விழிப்புகளுக்கும், போர்டுய் தன்மையையும் விரிவடையச் செய்து சகல உரிமைகளையும் பால் பாகுபாட்டுநிலை பெற்று, பேண்டிரின் உத்தமங்களை உயர்வடையலைக்கும் உயரிய நோக்குப் பிகான்டு பேண்டிரிய முன்னேற்றக்ரக்கள் இயங்கு நிலையில் உள்ளது. எனினும் எது நாட்டில் அதன் உத்தவேகம் பொதுத் தினிலையாயே காணக்கிறோம். பெண் விருதுகளை முன்னேற்றப்புக்கள் ஆண்டத்துக்கு ஏதிரானவையென்று, ஆழாத்துக்கத்திற்கே ஏதிரானவை. இதை ஆண்டத்தும் ஆழாத்தியக் ரிதுவனையில் உறுப்பு பேண்டிரிந் கூட தத்துவிந்து கொள்ள வேண்டும். எனவே அதனால் வரும் பெண் அளிய முன்னேற்றப்புகளுக்கு உறுதுவனையாகச் செயற்பட வேண்டும். ரூப்ளை பொதுத் தெரிவிக்க வேண்டும். அதைப் பொதுத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

அவன்கள் செருந்து அவள்

ஒரு குடும்பத்தில் உள்ள
 வெள்ளுத்தும் மாணவரினிடதும்
 வாழ்ந்ததுமே
 ஒரு குடும்பத்தில் போலத்துமே
 நான் கண்டு பிடித்தேன்.
 நான் கணவன்
 எது சொன்னோயும்
 அவன் வாயைத் தாங்கதுமல்லவை.
 எப்போதுமே சுற்றின் துண்டியாயுதசுற்றிது
 தன் நிபுத்தம் வாட்டினால்
 அவன் விவரத்துக் கொள்ளியதுமிருந்தாலும்
 அவனை சொல்கிமாற்றுவதுமிருந்து
 அவன் வழங்கிறான்.
 அவன் முட்டையுமன்
 அந்த ஒரு நாளில் வா.
 அவன் வாநந்தில் நிதியுவனங்
 வென்கொ
 பயிர்க்கப் பொறுத்துவில்லை.
 ஆனால் எப்படி ஒன்றுக்கொன்று
 சந்தத்துக் கொண்டு விவரத்து
 விசேஷத்து உபாயங்ம்
 அவன் வச்சியான்.
 அந்தப் புரோபோடி குந்து
 வள்ளியம்பிடிக் குட்டி எப்படி
 ஒத்துப் போற்றாது.
 புந்துக் குடும்பத்தில்
 குந்துப் பல எப்படி
 கூறுபோய்வதற்கு மாநந்தியாப்
 கிரிக்காது.
 அந்த ஒருபோயோடு
 குந்து ஒட்டுக்குட்டி
 எப்படி வழங்க குந்துக்கருது.

கவிஞர் பி.வி.அநோன்றும்

யாக்கன் கோவையே
 அயன் ஒன்றா
 அமுக்காக ஒழிய?
 நான் அவர்கள்
 குறியிப் பார்த்தால் நினைத்து
 ஒந்த மறக்கட்டூ, ஆக்கிரமிக்கிறோம்.
 என் வன்களாகச் சொல்
 கீண்டினாகு குடும்பத்து
 பிழ்ச்சுவனங்கு விசுருக்க
 முடியாதே – அதனால்
 என் முஸ்த மாந்திரம்
 அகைதுவ்காக
 நிறைந்த புதுப்புற்றினாலே
 வள்ளுபே புதுவிடு வருத்தந்து
 “ஷார்” என்று வையும்பாக.

கிழக்குப்பல்கலைக்கழக நுண்கலைஞர் துறை வழங்கிய இறுதியாண்று மாணவர்களின் ஆய்வரங்கு - சில மன்றநிலைகள்.

து.கௌரிஸ்வரன்

கிழக்குப்பல்கலைக்கழக நுண்கலைஞர்களுடைய பொட்டில் 2012 ஜூன் 19, 20, 21 ஆம் தித்திகளில் யுள்ளகலைத்துறையில் விசேஷ வழங்கயளைப் பெற்று வெளியீடும் மாணவர்களின் ஆய்வுகளுடைய கருகளின் அப்வரங்கு, மிகவும் சிறப்பாக இடம்பெற்றது.

நுண்கலைத்துறை நலவாசர் க. ஜெயசங்கர் அவர்களின் நலவரையில் இடம்பெற்ற ஆரம்ப வைபவத்தில் பிரதம் அதிதியாக கிழக்குப்பல்கலைக்கழக பதில் உபவேந்தர் கூாறிலி க.பிரேம்குமார் அவர்களும் நீர்ப்பு அதிதியாக கலையள்ளா இப்பீட் பிடாதிபதி பேராசிரியர் மா. செல்வராசா அஸர்வங்கும் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

முன்று நிலங்களாக ஒன்பது அமர்வுகளில் மொத்தம் பதினேழு மாணவர்களின், நாடகம் மற்றும் அரங்கக் கலைகள் மற்பந்தமான ஆய்வுக்கட்டுறைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. ஓவ்வொரு அமர்வுகளும் கலைப் பண்பாட்டு பீடத் தீவி இளம் விரிவுக்காரியாளர் களின் தலைவரவையாற்காண்டுதல் ஆரம்பமாகி இடம்பெற்றிருப்பது ஆய்வுக்கட்டுறை ஈர்ப்பிப்பின் பிரேரணை நிதிந்தக் கலந்துறையாடல்களில் பார்வையாளர்கள் பலர் ஆரவத்துடன் பங்குபற்றி ஆய்வுகள் தொடர்பான தமது கருத்துறையை, மதிப்பீடுகளையும் முன்வைத்தார்கள்.

இவ்வாய்வரங்களில் ஒவ்வொரு நாளும் மூத்த பேராசிரியர்களான தீருமதி, மேள. சிற்றிருலேகா, நிறு. சி. சிவசேகரம் ஆய்வியாறு களின் சிறப்புறைகள் இடம்பெற்றுமை விசேஷ அம்சமாகும். இந்திகளில் மட்டக்களைப் பார்வைத்தினில் பாடசாலைகளில் நாடகங்கள் அரங்கக் கலைகளும் பாடத்தினைக் கற்றிக்கும் ஆசிரியர்கள் பலர் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

இவ்வாயு இடம்பெற்று மூடந்துள்ள குறித்த ஆய்வரங்கானது பல தளங்களில் முக்கியத்துவமுடையதாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

ஆய்வுகளில் நிறுவனமாகவுள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகள் எந்தளவிற்கு கழகத்திற்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கின்றன? என்பது பற்றிய உரையாடல்கள் இடம்பெறுவதேயது அவசியமாகும். இந்த வகையில் நுண்கலைத்துறை மாணவர்கள் தாம் இருப்புகளான்டாகம், ஆய்வுக் கலைகள் தொடர்பான ஆய்வுகளை சிறந்த நிலையில்

வெளிச்சமுகந்தினர் மத்தியில் முன்வைத்து அதனாலாக ஆக்க பூர்வமான உரையாடல்களை மிகழுத்தியியலை மிகவும் முக்கியமான விடயமாகும்.

வெறுமனை பட்டப்பழுப்பு பூர்த்தி செய்வதற்காக மீடுஸ்ரி தாம் செய்பும் ஆய்வு கழகத்திற்கு உதவக் கூடியதாக அமைதல் வேண்டும் எனும் யள உணர்வுடன் மாணவர்கள் ஆய்வுச் செயற்பாடுகளில் கட்டுவதற்கான அடித்தளத்தை மேற்படி கருத்தரங்கு இடமுக் கொடுக்கும் என்பதில் ஒப்பில்லை.

வழங்கமயாக பல்கலைக்கழக வளாகத்திற்குள் குறைசார் அறிஞர்கள், மாணவர்கள் என்பவர்களுடன் மீடுப் படுத்தப்பட்டு நேர்முகத் தேர்வில் பின்னர் பல்கலைக்கழக புத்தக அலுவாரியிலில் தூக் பழந்தனவகளால் பெரும்பாலான ஆய்வு ஏடுகள் நிலைவகோள்வதற்கு மாறாக ஆக்க பூர்வமான வாசப் பீருஷாதங்களும், மதிப்பீடுகளுடையும் அடுத்தகட்டந்திற்கு நகரக்கூடிய - சமூகத்திற்கு கடவுச்சிடிய ஆய்வு ஏடுகளாக பரிசோதம் பெறுவதற்கு இருக்குத்தரங்கு வழபரிந்துள்ளது எனலாம்.

எனது தூரவில் நாடகமும் அரங்கக் கலைகளும் எனும் பாடத்துறையில் ஆய்வுப் போக்கில் கேள்வப்பட்டு வரும் நடைமுறைகளும் ஒன்று ஏற்படுவில் பூர்வங்களுக்காக கொள்கூடுகள், கோட்டாடுகள் எனவெற்றின ஆதாரமாக ஏற்று அதன்படி நின்று நமது தூரவில் உள்ள அரங்க நடைமுறைகளில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதாகும். உதாரணமாக ‘டாக்கல்லூந்து நாடகம் நோன்றியின்ஸு’ எனும் பேராசிரியர் ஜேர்ஸ் தோமச்சனின் கொள்கூடியினை மூடந்த முடிவாக ஏற்றுக் கொண்டு அடுக்கொள்கூடியினை எது பிரதேச அரசுகளுடன் தோடர்புபடுத்தி நியங்கூடியல்லது என இந்த ஆய்வுகள் பல இடம்பெற்றுள்ளன. இந்த நியங்க அறிவில் ஆசிரிக்கம் காரணமாக கடந்த காலங்களில் ‘மட்டக்களைப் போவில் சடங்குகள் எல்லாம் நாடக நிலை நின்று பார்க்கப்படும் ஆய்வுகளாகவே’ மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இத்தகைப் பற்றிவும், ஆய்வுகளும் எந்தாவத்துறை எமக்குப் பொருந்தமும் அவசியமுடையவை என்று பிதாட்ரபான் கேள்விகள் வந்திருக்கின்றன.

இருப்பத் தூய்வுகள் எது பாதங்களுக்கேற்ப பாதங்களை உறவுக்களும், பாதங்கிக்கேற்ப பாதங்கில் மாற்றங்களைப் பெற்பத் தூய்வுகளும் முன்வையிடும் முடிவுகளாகவே விடப்ரச்சிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நிலையில் ஆய்வுகள் எனும் தூமுனிக்கும் எனு தேவைகளுக்கும் போருந்துவதுப் பங்குப் பயன் விளைவியதைப் பிருக்க வேண்டும் என்ற ஆய்வுக்களில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுவது அலையமாகும். ஆயுவதை சாப்தை நாட்டுமாப்ப பார்ப்பதை வீடுத்து உடன்து இனிமையை தூரவில் கழக வாழ்விற்கு உதவும் வகைகளையும் அதன் சாதக பாதக அம்சங்களைப் பற்றி ஆய்வுகள் சமகாலத்தில் சடங்கர்களின் தேவைகளைச் சாத்தியமாக்குதல் பற்றி ஆய்வுகளை மேற்கொள்வது காலத்தில் நேரவை கந்திய ஆய்வுகள் அவசியம் என்பதை பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு முடியாறு வித்தகைய ஆய்வு முயற்சிகளை

உலகத்தில் புதிய வீடயங்களை உருவாக்கும் - முனிமொழியும் நிலைமைக்கு எமது அறிவிட் துறைகளை இட்டுச் செல்லும் எப்பு வாஸர்கு உண்மையாகும்.

இந்தவகையில் இக்கருத்தாங்கில் மூர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகள் யாவும் இன் கறை கால கட்டத்தில் சமூகத் தலைகள் நோக்குடன் மீற்கொள்ளப்படும் நாடக அரங்கக் கலைகள் தொடர்பான தகவல்களை அதன் முக்கியத்துவத்தினை வெளிப்படுத்துபவையாக அமைக்கிறார்ந்தன. கருங்கச் சொன்னால் மனித வாழ்விற்குப் பயன்படும் அரங்கக் கலைகளை மையப் படித்திய ஆய்வுகளாக இவை இடம் பெற ரிதுந்தலை முக்கியமாகும்.

அடுத்து இவ்வாய்வுக்கில் முக்கியத்துவம் பெற்ற வீடயம் முத்த பேராசிரியர்கள் வருகை தந்து சிறப்புக்கருள் நிகழ்த்தியமையாகும். ஆய்வுயிலின் வளர்ச்சிக்கும், வளிமைக்கும் ஆண்மையிக்க ஆய்வறிவாளர்களைக் காண்பதும் அவர்களுடன் கருத்துக்கண்ப் பரிமாறுவதும் அவசியமாகும். வெவலீவுறு துறைகளுடன் தொடர்புடைய ஆய்வறிவாளர்களின் ஏற்கானாக கேட்பதும், அவர்களுடன் கலைஞர்யாடுவதும் இன்று ஆய்வாளர்களை வளரச் செய்யும் செயற்பாடுகளாகும்.

இந்தவகையில் நுண்களைத்துறையின் ஆய்வுங்கில் தமிழ்த்துறைய் பேராசிரியர் திருமதி சிந்திரலீஸா மௌசைத்துற அவர்களும், பொறியியல் துறைப் பேராசிரியர் திரு. சி. சிவசேகரம் அவர்களும் சிறப்புகர நிகழ்த்தி மாணவர்களுக்கு புதிய ஆறுபவங்களை வழங்கியிருந்தார்கள். குறிப்பாக தாய்மொழிமலரான ஆய்வுச் செயற்பாடுகள் பற்றிக் கவனம் செலுத்தி இரு பேராசிரியர்களும் சிறப்புகரயாற்றிவார்கள். இன்கறை குழலில் ஆய்வில் மொழி மூலக்கல்லவி எம்மீது பரவலாக்கம் செய்யப்பட்டுவரும் நிலையில் தாய்மொழி மூலக் கல்வியின் அவசியத்தையும் அதன் கேள்வியையும் உளர்த்துவதாகப் பேராசிரியர்களின் உரைகள் அமைந்திருந்தன.

இவை மட்டுமல்ல கருத்தரங்கு நடைபெற்ற தினங்களில் நுண்களைத்துறை உள்ள வளாகத்தில் உள்ளுர் பழப்பான விற்பனைக் கூடமும் உள்ளு உளவு வளாககளின் விற்பனைக் கூடங்களும் அமைக்கப்பட்டு இருந்ததுடன் அலை சூக்கரப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்ததையும் தரிசிக்க முடிந்து இயற்கையின் சமீநிலையினைப் போன்றும் உள்ளுர் உணவு முறைகளைப் பரவலாக கம் செய்யும் நோக்குடன் இச் செயற் பாடு முனிக்களைத்துறையினரால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

மொத்தத்தில் இளம் ஆய்வாளர்கள் சமூக அக்கறையுடன் ஆய்வுகளைச் செய்யும் ஆக்கப்புரவமான ஆய்வறிவாளர்களாகப் பரிசொலிக்க கணம் கொடுக்கும் காத்திரியான செயற்பாடாக நுண்களைத்துறையின் ஆய்வுங்கு இருந்தார்களுது எனலாம்.

சிறுகுது

அந்தப் பேர்

- ராஜாந்தி

மன்றப்படும் அதிசபத்தில் அழுந்திருந்தது. மூச்ச விளையாதபடி மக்கள் கூட்டம் நிறைந்திருந்தது.

நிறைவிள் நிறைவையும் அந்தப் பேரை விற்கிறந்தார். அநே அழகு, அதே கம்பீரம், அதே தெளிவு ஸல்லாமே ஒன்று சேர பார்ப்பவர்களைத் திக்குமுக்காடு வைத்திரும்தது அந்தப் பேர்களின் நோற்றமும் வருகையும்.

ஆம், திருமண மேடைப்பிலே நாக்குக் களையளைய தாவிஷ்ட்ட அமரந்திருந்த சுந்தரமுருந்தி நாயனானார முழுமுதற் கடவுளாள் விவார அவர்களுது நிருமணத்தைத் தடுத்து அவனை ஆட்டகொண்டு நஸ்துடன் அழைத்துச் சென்றுபின் பரியாங்கப்பட்ட அந்தப் பேர்களும் எவ்வும் சிந்தியகவில்லை.

அந்தப் பேர்களின் வழிகாலம்... அவனை முறையாற்றி... இன்ப துங்பங்கள் பற்றி எவ்வுமே கேட்டதாலில்லை... வரவாறே தெரியால்ல மறைந்து போகது அந்தப் பேர்களின் வழிக்கை.

அவன் தற்கொலை செய்திருந்தால் கூட எவ்வும் அவன் பற்றி சிந்தித்திருக்க மாட்டார்கள். கதைத்திருக்க மாட்டார்கள்... தனக்குத் தீவிளமூக்கப்பட்ட பின்னர் அந்தப் பேரை என்ன சொய்தாள்... வேறு ஒருவகை மாணந்தாளா...?

மனைப்பதற்குச் சமாகம் அலுவிடித்ததா..? தனித்திருந்தாளா..? அப்படியாயின் அவனுக்கு யார் துவக்கயாகவிருந்தார்..? அவனது வாங்க்கைப் பயணம் பெற்றப் போகது? திருமணம் முறிந்தால் பல்லில்லாதவர் எனத் தூகிக்கப்பட்டாளா..? என்னென்ன வார்த்தைகளால் எவ்வு அனுரத்தார்கள் என்பது எவ்வுக்குமே தெரியாது.

இன்று அவனாது நிலையைக் கேட்க அந்தப் பேரை மட்டுமல்ல அவளோடு உதவியாகப் பலபேர்.

அப்பர், சம்பந்தர், திலைவத்யார், சேக்கிளூர் என சம்யுருவர்கள் ஒழுபூம். உடையால், ஈரங்கவதி, இவக்குரி, தூக்கை எனப் பேரை ஒழுபவங்கள் இன்னொருபூம். ஆக்குதெய்வங்கள் மறுபூம்.

போதுமக்களில் உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் எனப் பல்வேறு சமூகத்தனரும் ஆவளைய, ஆக்சரியமைய அமர்ந்திருந்தார்கள். நீதி சொல்ல உண்மையான்.

ஒ அம்யாளின் தீர்ப்பு எப்படி அவனைப் போகிறது என்பதுதான் பலரது கேள்வி.

21 | நூலாம்

உமையாளோ சிவனின் ஒருபாதி. ஏற்கனவே தனது தகப்பனின் யாகத்தில் கலந்து கொள்வதற்காகச் சிவனுடன் வாதாடித் தண்டனை பெற்றவர். குடுக்கூட்டு பூனை. “இவரை நம்பி அந்தப் பெண் வரலாமா...” சபை முன்முனுத்தது.

“இல்லை.. இல்லை.. சக்தியின்றிச் சிவனில்லை எனச் சண்டை போட்டுச் சென்றவள்தான் உமையாள்... நீதி, நியாயம் அனைத்தும் பெண்ணுக்குச் சமமென வாதிட்டவள்.... தீர்ப்புச் சரியானதாக இருக்கும்” என்றனர் இன்னும் சிலர்.

ஆச்சரியத்துக்கு மேல் ஆச்சரியமாய் எல்லாம் நடக்கிறது.

அவர்கள் காத்திருப்பதெல்லாம் சுந்தரமுர்த்திக்கும் சிவனுக்குமாகத்தான். முக்கிய பிரதிவாதிகள் அவர்கள்தானே.

சிவனார் சுந்தரரை தடுத்தாட் கொண்டு அழைத்துச் சென்றபோது, அந்தப் பெண்ணுக்கு ஒரு ஆறுதல் வார்த்தை கூடச் சொல்லாமல் சென்றவரல்லவா சுந்தரர்.

அன்று சபையில் ஒருவராவது கேட்டிருந்தால் அந்தப் பெண்ணின் கதை மாறியிருக்கும். சுந்தரமுர்த்தியின் பழி மாறியிருக்கும். இருவரதும் வழியும் மாறியிருக்கும்.

அந்தப் பெண் எதனையும் பார்த்து அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. தெளிவுடன் வீற்றிருந்தாள். சுந்தரரைப் பார்த்துச் சிவனிடம் கேட்க அவளிடம் இருப்பது இரண்டே இரண்டு கேள்விகள்தான்.

தனது திருமணத்தைத் தடுத்துச் சுந்தரரை அழைத்துச் சென்றது சரியா எனச் சிவனிடமும் சிவன் அழைத்தாரே என்பதற்காகத் தன்னை அநாதரவாய் விட்டு விட்டுச் சென்றது சரியா எனச் சுந்தரரிடமும் கேட்பதற்காகக் காத்திருந்தாள்.

தேவையற்ற விமர்சனத்தை எதிர்பார்த்து அவள் காத்திருக்கவில்லை.

நல்லவேளை, மணமேடையிலே தன்னை விட்டு விட்டுச் சென்றுபோன மாதிரி சிலவேளை குழந்தையும் பிறந்தபின் விட்டு விட்டுச் சென்றிருந்தால் பாவம்! ஒன்றுமறியாத இன்னுமொரு ஜீவனுமல்லவா பழிவாங்கப் பட்டிருக்கும். தனக்குள்ளே நினைத்துக் கொண்டாள்.

சுந்தரர் விட்டுச் சென்றபோது சற்றுக் கலங்கினாலும் தற்போது தெளிவாயிருக்கின்றாள். வாழ்வைப் புரியா சுந்தரருடன் வாழ்ந்து தனது வாழ்வைத் தொலைப்பதைவிட தான் புரிந்து கொண்ட வாழ்வைச் சூலைப்பது மகிழ்வாக இருந்தது அவனுக்கு..... ஆனால் அன்றைய சம்பவத்துக்கு யார் நீதி கேட்டார்.

எவருக்குமே நியாயம் தெரியவில்லையே.....

ஒரு பெண் மணமேடையில் பழிவாங்கப்பட்ட பின்பு அவளது வாழ்வு பற்றி யார் சிந்தித்தார். அவள் இருக்கின்றாளா, இல்லையா என எவர் கவலைப்பட்டார்..... ஆத்திரமாயிருந்தது அந்தப் பெண்ணுக்கு. அன்றைய தினமே அவள் தற்கொலை செய்திருந்தால் ஒரு சில நாளில் எல்லாம் முடிந்துவிடும்....

மீண்டும் தொடங்கும் இந்த அராஜகம்.

இவற்றையெல்லாம் புரியவைக்கவே அவள் அந்தச் சபையைக் கூட்டியிருந்தாள்.

எங்கே சுந்தரர்.... சிவனார் எங்கே.... அன்றைய தினத்தில் நாயகர்களாகவும் அன்று ஒரு சிந்தனையுமின்றி அந்தப் பெண்ணை விட்டுச் சென்றதில் இருந்து குற்றவாளிகளாகவும் இவர்கள்..

அந்தப் பெண்ணின் கருத்துப்படி மாபெரும் குற்றவாளிகள்.

இவர்கள் மீதான இன்றைய விசாரணை மூலம் இதைப்போல நிகழ்வுகள் இனி நடக்காதிருக்க வழி சமைப்பதே அந்தப் பெண்ணின் எண்ணம்.

பெண்கள் இன்னும் பேதையாய் வாழ்வதா? .. பேதமை வேண்டாம், தற்கொலை வேண்டாம்.....

அதோ! அவைக்கு சிவனும்... சுந்தரரும்.....

அனைவரும் எதிர்பார்த்தபடி படை குழலில்லை. அவர்கள் தனியனாய் வந்தார்கள்.

அடுத்து என்ன நடக்கப் போகிறது. எல்லோருமே ஆவலாய் இருந்தார்கள்.... அனைவருக்கும் வணக்கம் சொல்லி அமர்ந்தார்கள் இருவரும்...

நான்தான் அனைவருக்கும் பெரியவன் எனும் அகந்தை சிவனிடமும், ஆன்தானே எனும் செருக்கு சுந்தரருக்கும் குறைந்தபாடாயில்லை.

அவையைத் தொடங்கினார் உமையாள்.

ஆஹா.. சிவனிடம் கேள்வி கேட்கத் தனக்கு வந்த சுந்தரப்பத்தை எண்ணி உளதார மகிழ்ந்தார் உமையாள். எத்தனை தடவைகள் என்னைக் கேள்வி கேட்டிருப்பார்.

எத்தனை விசாரணைகள்... எல்லாம் அவருக்கே சாதகமாய்...

இன்று எல்லாம் தலைகீழ்.

அந்தப் பெண்தான் முதலில் அழைக்கப்பட்டார்.

அமைதியாய் அவள் எழுந்தாள். அவைக்கு வணக்கம் சொல்லி ஆரம்பித்தாள்.

அவளது முதற் கேள்வி சிவனிடம்.

“ஐயா சிவனே!

ஆதி நீங்கள்... அந்தமும் நீங்கள்...

அனைவர் மீதும் அன்பும் கொண்டவர்.

அனைவருக்கும் நீங்கள்தான் அடைக்கலம் கொடுப்பவர்..

இப்படி உள்ள நீங்கள் திருமண மேடையிலே எனக்குச் சொந்தமாகவிருந்த சுந்தரரைத் தடுத்து.....

எனது திருமணத்தை முறித்து.....

எனது வாழ்க்கையை அழித்து.....

சுந்தரரைத் தங்களுடன் அழைத்துச் சென்றது சரியா?" தெரியமாய்க் கேட்டாள் அந்தப் பெண்.

சிவனார் சற்று நிலை தடுமாறி விட்டார். திக்கு முக்காட வைத்தது அவளது கேள்வி.. ஆனால் சுதாகரித்துக் கொண்டார்.

"அம்மணி!

அனைத்தும் உணர்ந்தவன் நான்.. உன்னுடைய வீண் விவாதம் எனக்குத் தேவையில்லை. எது சரி எது பிழை என்பது எனக்குத் தெரியும்.

அன்று நான் செய்தது சரியே" என்றார்.

"அப்படியானால் இன்னும் இதைத்தான் செய்யப் போகின்றீர்களா?" இடைநடுவில் கேள்வி கேட்டாள் அந்தப் பெண்.

"அப்படி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை... ஆனால் அன்றைய சூழலில் சுந்தரரைத் தடுத்தாட்கொண்டது தவறாகத் தெரியவில்லை எனக்கு."

"அது சரிதான். எவரிடமும் ஏன் என்னிடம்கூட அபிப்பிராயம் கேட்காமல் அழைக்கும் போது அது உங்களுக்குத் தவறில்லைதான். ஆனால் நானும் ஒரு ஜீவன்தானே. என்னைப் பழி வாங்கியது தவறென்பதுதான் என்வாதம்"

"ஏன் எமக்குள் விவாதம். உமையாள் என்ன சொல்கின்றாள் எனக் கேட்போம்" என்றார் சிவனார்.

ஏனைச் சிரிப்புடன் உமையாள். "நான் என்ன சொல்வது. தவறைச் செய்தது நீங்கள்தானே. ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையைப் பறிப்பது தவறெனப் புரியவில்லையா உங்களுக்கு. புரிந்து கொண்டு தவறை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்" ஒரே முச்சில் சொல்லி முடித்தாள் உமையாள்.

"உமையே சிந்தித்து முடிவு சொல். பெண்ணுக்காகப் பெண்ணே பரிந்து பேசுவது தவறு..... பக்கச் சார்பு. பக்குவமாய் அவையோரிடம் கேள். நான் செய்தது சரியா தவறாவென." சற்றுச் சினத்துடன் சொன்னார் சிவனார்.

"சிந்திக்க வேண்டியது நானல்ல; நீங்கள். புரிந்து கொள்ள வேண்டியதும் நானல்ல; நீங்கள். இது பெண்ணுக்குப் பெண் பரிந்து பேசுவதல்ல. சமூகமே புரிய வேண்டுமென்பதற்காக நன்றாகப் புரிந்தே பேசுவது.

"சரி! சரி! நமக்குள் சச்சரவு வேண்டாமென நினைக்கிறேன். சபையோரைக் கேள்! சரி பிழை பற்றி."

"சபை என்ன சொல்லும்.... ஒன்றுமே சொல்லாது; அன்றும் சொல்லவில்லை. இன்றும் சொல்லப் போவதுமில்லை."

"அப்படியானால் நீர் சொல்வதை ஏற்க முடியாது." இது சிவனார்.

"ஏற்பதும் ஏற்காமல் போவதும் உங்களது மனோநிலையைப் பொறுத்தது. இவ்வளவு காலம் சென்றும் நீங்கள் உண்மையைப் புரியாவிட்டால் நாம் என்ன செய்வது."

"சரி! சரி!. ஒரு கதைக்காகத் தவறை ஏற்றுக் கொண்டால் தண்டனை என்ன?" சிவனார் கேட்டார்.

தண்டிப்பதல்ல எமது நோக்கம். தவறை உணர்த்துவதும் இனிமேலும் இதே தவறு நடக்காமலும் தடுப்பதும்தான்" உமையாள் சொன்னாள்.

சுந்தரர் எழுந்தார். "சிவனிடம்தானே கேள்வி. என்னை ஏன் அழைத்தீர்கள்?"

"இல்லை.... இல்லை.... தங்களிடம் தான் முக்கிய கேள்வி இருக்கிறது சற்று அமருங்கள். இன்றும் உங்களைத் தடுத்தாளமாட்டார் சிவனார்." ஏனுமாய்க் கொன்னாள் அந்தப் பெண்.

"சரி... சரி... பெண்ணே! சுந்தரரிடம் என்ன கேள்வி..." இது உமையாள்.

"சிவனார் தடுத்தாற்கொண்டார் சுந்தரரை சரி...

அது அவரது விருப்பு வெறுப்பு...

ஆனால் அவரை நம்பி வந்த என்னை மனமேடையிலே அநாதரவாய் விட்டுச் சென்றது சரியா? இதுதான் கேள்வி."

"அது... அது... நான் ஒன்றும் தானாகச் செய்யவில்லை. சிவன் தடுத்தார். நான் சென்றேன்." பதுட்டத்துடன் பதிலளித்தார் சுந்தரர்.

"சிரிப்பாகவிருக்கிறது. என்னிடம் விருப்பம் சொன்னது நீங்கள்.... திருமணம் முடிக்க முடிவெடுத்தது நீங்கள்... மனமேடையைத் தெரிவு செய்து அழைப்புக் கொடுத்தது நீங்கள்.... எவரோ அழைத்தார். நான் சென்றேன் எனச் சொல்வதில் வெட்கமில்லையா உங்களுக்கு?" சற்று ஆத்திரமாகச் சொற்களை வீசினாள் அந்தப் பெண்.

"அன்று நான் சென்றேன் என்பதற்காக உமது வாழ்க்கை என்ன முடிந்துவிட்டதா?" சுந்தரர் கேட்டார்.

"கேள்வி அதுவல்ல. நீங்கள் செய்தது சரியா தவறா என்பதுதான்"

"எனது வாழ்க்கை முடியவில்லை என்பதில் தாங்கள் பெருமைப்பட ஒன்றும் இல்லை.

ஆனால் என்னைப்போல இன்றும் பல பேர்களுக்கு முடிவு வரக்கூடாதே என்பதற்காகத்தான் நான் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேன்..... இங்கு வந்திருக்கிறேன்.

உம்மைப்போலக் கோழைத்தனமாய் நானும் முடிவெடுத்திருந்தால் அன்றே

எனது வாழ்க்கை முடிந்திருக்கும்... இன்று உங்களைக் கேள்வி கேட்க யாரும் இருந்திருக்க மாட்டார்கள்” பட பட வெனக் கொட்டித் தீர்த்தாள் அந்தப் பெண்.

“இன்னுமா நீங்கள் வாதாடப் போகிற்கள்? அந்தப் பெண் தனக்காக வாதாடவில்லை. தனது சமூகத்துக்காக வாதாடுகின்றார். அவரது வாதாட்டத்தில் எதுவித தவறும் தெரியவில்லை. இதைப் புரிந்து கொண்டால்... தாங்கள் தவறை உணர்ந்து கொள்வீர்கள்...” சற்றே இமுத்தார் உமையாள்.

“உமையே! சற்று நிதானமாய்ப் பதில் சொல். இன்றைய உன் தீர்ப்பு... உனது நாளைய வாழ்க்கையைக்கூட மாற்றிவிடலாம்.. கவனம் கவனம்” ஆவேசமாய்க் கர்ச்சித்தார் சிவனார்.

“சிவனாரே! இது உங்கள் சபையல்ல.

இது பொதுச்சபை.

காலம் மாறுவதும் வாழ்க்கை மாறுவதும்தான் நியதி என்றால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள நான் தயாராக இருக்கிறேன்.... எனது வாழ்க்கையில் பல மாற்றங்களை கண்டவள் நான்.

இன்று நான்தான் நீதிபதி. நியாயத்தைச் சொல்வதுதான் எனது வேலை... ஆத் திரிப்படுவதற் கோ, ஆவேசப்படுவதற் கோ இங்கு ஒன்றும் நடந்துவிடவில்லை. அமைதியாய் இருங்கள்.” அலட்டிக் கொள்ளாமல் சொன்னாள் உமையாள்.

“அதுதானே! ஏன்.. இப்படி ஆத்திரிப்படுகிறார் சிவனார்?” முதல் முதலில் ஒரு குரல் சபையிலிருந்து....

“அற்புதம்... அற்புதம்... ஆண்களுக்கெதிராக ஆட்சேர்ப்போ இது? நடக்கட்டும். நடக்கட்டும்.. எப்போது.. எங்கே.. என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரியும்... ஆ..ஆ..ஆு....” பலமாய்ச் சிரித்தார் சிவனார்.

ஆத்திரமாய் சபை நடுவே வந்தாள் அந்தப் பெண்.

“சிவனே! நிறுத்துங்கள் உங்கள் ஆணவச் சிரிப்பை. என்னைப்போல எத்தனை பெண்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் தெரியுமா? அவர்களைப் பற்றி யார் நினைக்கிறார்கள்? நாம் பட்ட துன்பங்களை யார் சொன்னார்கள்? வரலாறும், சரித்திரமும், இதிகாசமும், புராணமும் உங்களுக்காகத்தான். இனிமேல் நடக்காது இந்தத் திருவிளையாடல்.” பொடி வைத்துச் சொன்னாள் அந்தப் பெண்.

“எப்போ.. எப்படி... என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய என்னால் மட்டும்தான் முடியும். ஆடலுக்கும் நான்தான்... பாடலுக்கும் நான்தான்...” செருக்கோடு சொன்னார் சிவனார்.

உமையாள் தடுத்தாள்....

“இங்கு நாம் கூடியிருப்பது அந்தப் பெண்ணுக்கு நிகழ்ந்த சம்பவத்திற்கு

நீதி கேட்க...

மணமேடைக்கு வந்த பெண்ணை வஞ்சித்து இடைநடுவிலே அநாதரவாய் விட்டுச் சென்ற சுந்தரரும் அதற்குத் துணையாய் நின்ற சிவனாரும் செய்தது சரியா பிழையா இதுதான் விவாதம்... விவாதிக்க இதில் என்ன இருக்கிறது? பிழை பிழைதான். அது சிவனாய் இருந்தாலும் சரி; என்னாய் இருந்தாலும் சரி.” சபையிலிருந்து இன்னுமொரு குரல் தெளிவாய் வந்தது. “ஆமாம்... ஆமாம்...” இன்னும் சில குரல்கள்.

சுந்தரர் உறைந்துபோனார். சிவனாரிடமும் சிறு ஆட்டம். சுதாகரித்துக் கொண்டார்.

“எது சரி.. எது பிழை.. எல்லாம் நாம் அறிவோம்.

சுந்தரரை தடுத்தாற்கொண்டது சரிதான். என்ன சுந்தரரே.. அமைதியாய் இருக்கிறீர்..” “இல்லை....” இமுத்தார். “ஆமாம்! நீங்கள் சொன்னதுதான் சரி”

“நன்றாயிருக்கிறது பதில். ஏன் உங்களுக்கென்று சுயடுத்தி இல்லையா? சிவன் மட்டுமெல்ல நீயும் பித்தன்தான் என்பது இப்போதான் புரிகிறது எனக்கு.” என்றாள் அந்தப் பெண்.

“புரிந்ததுதானே! ஏன் இன்னும் விவாதம்? விட்டு விட்டுச் செல்லலாமே” என்றார் சிவன்.

“எனக்குப் புரிந்து விட்டது. நீங்கள் செய்தது தவறு என்பதைச் சமூகத்துக்குப் புரிய வைக்க வேண்டாமா?

இதே தவறை இனி எவரும் செய்யாமல் தடுத்து விட வேண்டாமா? தவறியும் செய்தால் தண்டித்திட வேண்டாமா?

இதற்காகத்தான் இந்தச் சபை கூட்டப்பட்டிருக்கிறது.” பொரிந்து தள்ளினார் உமையாள்.

“குற்றம் புரிந்தவர் எவர்தான் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அந்தப் பெண்ணின் வாதத்திலிருந்தும் சபையோரின் கருத்துக்களிலிருந்தும் சுந்தரரும் சிவனும் புரிந்தது குற்றமே என்பது தெளிவாகிறது. மறு கதைக்கே இடமில்லை ஆனால்..

இதற்கு என்ன தண்டனை என்பதுதான் இங்கு கேள்வி” தெளிவாகக் கூறினாள் உமையாள்.

“என்ன.. ஆதி முதல் அந்தம் வரை அறிந்த... ஆள்கின்ற முதல் மகனுக்கு முதல்வனைப் பூசித்த பூசிக்கின்ற ஆண்மகனுக்கும் தண்டனையா? இது நல்ல வேடிக்கை. உமையாளுக்குப் பித்து பிடித்து விட்டதா? இதற்கு நான் தரும் சாபம்...” கையைத் தூக்குகிறார் சிவனார்.

“குற்றுப் பொழுங்கள் சிவனோ! எத்தனை நாளைக்கு இந்தப் பத்தலாடம்? ஆனால்கும் பேசுவதுக்கும் நீதி ஒன்றியான்.. யார் பின்ற சொற்றுவதும் ராண்டனை உள்ளுதானோ. உகல்தும் அறிந்தது நீங்கள் என்றால் ஏன் இந்த அநீ?...”

தூக்கின் கைகளைந் தோங்கப் போட்ட சிவனிடிலும்து வார்த்தைகள் ஸாயில்லை, தலை கவிழ்ந்த சுந்தரரோ சிவனின் காலையில்.

அந்தப் பெண் எழுந்தாள்... அலையையப் பார்த்தாள்.. அலையிபாய் அவள் சொன்னாள்...

“ஒ ஸுடுபு! நன்டனையைச் சமையோர் துட்டும்.

பெண்களை வஞ்சிக்கும் ஆஸ்தனைக்கு அது நல்ல பா மாப் இருக்கட்டும். என்னப் போல இருளில் விடப்பட்ட அப்பைப் பெண்களின் மறுபக்கத்தை இலக்கியங்கள் சொல்லின்டும். வரலாறு பதியட்டும்.

நான் வருகிறேன்...” சேல்லத் துயராளாள். “வாழ்க! வாழ்க!” சமையே ஒலித்தது.

மீண்டும் சமையைப் பார்த்தாள் அந்தப் பெண்.

“வாழ்க்கூக்கள் தேவையில்லை எனக்கும் என்போன்ற பெண்வனுக்கும்... எமக்குத் தேவை வாழ்க்கை... அதுவும் நாங்கள் விரும்பிய வாழ்க்கை... நான் வருகிறேன்...” வேகமாய் வேளியீப சென்றாள் அந்தப் பெண். உலையாளுக்கு என்ன சொல்லது என்று தெரியவில்லை. சிவனைப் பார்த்தார். காலையில் நிடிக்கும் கந்தரவரையும் பார்த்தார்...

“என்ன சொல்வது நவாட்டனை என்ன?” அலையிபாய் இருந்த சமையோரைக் கேட்டார்? பதிலளாற்றும் வரவில்லை சமையிடமிருந்து... அலையே நிடித்து...

அலையிபாய் இருந்த சமையைக் குழப்ப விரும்பவில்லை ஒ ஸமயாளி... “சிந்திக்கத் தொடர்வி யிட்ட சமையோரே நன்றாகச் சிந்தியுங்கள்... சிலனுக்கும் சுந்தரங்கும் என்ன நவாட்டனை கொடுப்பது என்பதை ஏற்றவரும் முப்பது நாட்களில் எழுதி அலைப்புங்கள்.. நெற்றிக்கண்ணாள் கட்டினாலும் குற்றும் குற்றுமே என்று சொன்ன நுக்கிள் பரம்பரையினர் நீங்கள்... ஏரியா தீர்ப்பைச் சொல்லுங்கள்....

தவறாக செய்தவர்கள் நலை கவிழ்ட்டும்...

அவர்களாது வரலாறு மாற்றி ஏழுதப்பட்டிரும்...

பெண்களை வஞ்சிப்பவர்களுக்கு அது பாடமாய் அலையட்டும்...”

அழுத்தம் தீருக்கமாய் அறிவிந்துவிட்டு அங்கிருந்து அகன்றால் உலையாள்...

சமையோர் எழுந்தார் புழுங்கடன்... உலையாளின் பள்ளை சென்றார்...

வெறிப்போடுகிடந்த சமை நடுவே தன்ன் நிறுவாதவராய் சிவனும் சுந்தரங்கும்...

மட்டக்களப்பு மாறிலை

மண்வாசனைச் சொற்கள் படியல் - III

மட்டக்களப்பு மாறிலம் எவ்வடிவது வடக்கே வெறுகல் ஆற்காறும் தெற்கே குழக்கள் ஆற்காறும் கிழக்கே வங் காள விரிதூடாக கட்டையையும் மேற் கே வைவாமலைக் குள் ரூக்களையும் எல் வைகளாகக் கோண்ட நிலப்பரப்பாகும். தந்யோது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தையும் அம்பாகரை மாவட்டத்தையும் உள்ளடக்கிய பிரதேசம் எனக் கொள்ளலாம். இப்பிரதேசத்திற்கேன இப்பிரதேசத்தில் மட்டுமே வழங்கி வரக்கூடிய வட்டார வழக்குக் குமிற்சொற்கள் ஏராளம் உள்ளன. அவை படைப்பிலக்கியங்களிலும் இப்பிரதேச ஏழுத்தாளர்களால் எடுத்தாளப்படுவின்றன. அத்தகைய மண்வாசனைச் சொற்களை ‘செங்கதிர்’ வாசகர்களுக்காக இப்பறுதியில் மாதாமாதம் நோடர்ந்து தொகுத்துக் குத்துக்காரர் எழுத்தாளரும் முன்னாள் வடகிழக்குமாகான பண்பாட்டு வூல்க்கள் தினைக்களப் பளிப்பாளருமான திரு.ச.எதிர்மன்னசிங்கம் அவர்கள்.

21. பச்பு - அலட்டுலை
22. மாய்மாலம் - பொய்யான நடிப்பு
23. புலுாடா - புழுகு
24. வழிசல் - கெட்டவன். கூடாதவன்
25. களவாணி - ஏமாற்றுக்காரன், பித்தலாட்டம்
26. கக்கிசம் - கல்டம், துன்பம்
27. கணக்கம் - தாமதும்
28. கணைகெட்ட - ரோசம் இல்லாத, மானம் இல்லாத
29. அருட்டாணியம் - கரைச்சல், தொல்லை
30. கருக்கல் - மாலைப்பட்டுவரும் நேரம்

சொல்வாட்டுப்பெருக்கவோம் - 52

பன்மொழிப்புலவர். த. கனகரத்தினம்

வினையடிகளின் பயன்பாடு.

மொழிபெயர்ப்பு எந்த ஒரு இலக்கியத்திற்கும் முக்கியமான பணி எனலாம். அயல் மொழிகளையோ, பிற மொழிகளையோ அறியாதவர்கள் அம்மொழிகளிலுள்ள கலை வடிவங்களையும், மற்றப் படைப்புக்களையும் அறிவுதற்கு மொழி பெயர்ப்பே துணைபுரிகின்றது. தாய்மொழியின் சொல் வளத்தையும், பொருள் வளத்தையும் மொழிபெயர்ப்பு விரிவாக்குகிறது. மொழிபெயர்ப்பு என்ற சொல் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றிற்கு மாற்றம் செய்வதையும் குறிக்கும். ஒலிபெயர்த்து எழுதுதல் கூட ஒருவகையில் மொழிபெயர்ப்பினைக் குறிக்கும்.

பிறமொழிச் சொற்களை எவ்வெவ் வழிகளில் உபயோகித்துச் சொல்வளத்தைப் பெருக்கலாம் என்பதை ஆய்ந்து விளக்கி வந்துள்ளோம். புதிய சொற்கள் உருவாகும்போது பிறமொழிச் சொற்களின் பயன்பாடு மெல்ல மறையும். கம்பியூட்டர் என்னும் கருவி (Computer) கண்டிப்பிட்டத் தாலத்தையொட்டி தமிழிலும் ‘கம்பியூட்டர்’ என்னும் சொல்லே வழங்கி வந்தது. பின்னர் கணிப்பான ‘கணினி’ என்ற சொல் வழக்குப் பெற்றுவிட்டது. இவ்வாறு சொல்வளம் பெறும்போது சிந்தனையும் விரிவடைகின்றதோ!

சொல்லாக்கத்தில் மூல மொழியிலுள்ள வேர்ச் சொல்லின் பொருளை நோக்கிச் சொற்கள் படைக்கப்படுகின்றன. ஆங்கிலத்தில் Candidate ‘கண்டிடேட்’ என்று வழங்கும் சொல்லை எடுத்துக் கொள்வோம். தொடக்கத்தில் தமிழ் நாட்டில் தேர்தலில் போட்டியிட்ட போட்டியாளரை ‘கண்டிடேட்’ என்னும் பெயராலேயே எழுதியும், சுட்டியும் வந்தனர். பத்திரிகைகளும் இச்சொல்லையே வழங்கி வந்தன. தி.மு.க கட்சியினர் 1957 இல் ‘வேட்பாளர்’ எனும் சொல்லை அறிமுகப்படுத்தினர். தொடக்க காலத்தில் கண்டிடேட், அபேட்சகர் என்ற சொற்களின் உபயோகம் இருந்து வந்தது. அபேட்சை என்றால் விருப்பம். எனவே விருப்பாளர்க்குரிய சமஸ்கிருதச் சொல் அபேட்சகர்.

தமிழ் நாட்டில் உண்டான மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் உந்துதலால் ‘வேட்பாளர்’ என்ற தனித்தமிழ்ச் சொல் வழக்கிற்கு வந்தது என்பர். பிறரால் விரும்பிப் போற்றப்படுவெர். நிறுத்தப்படுவெர் என்பது இதன்

பொருளாகும். எங்கள் நாட்டு அரசுகரும்ச் சொற்றொகுதியில் Candidate என்பதற்கு அபேட்சகர் என்றும், Candidature என்பதற்கு அபேட்சகர் நிலையென்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

Pig iron என்பதற்குப் பன்றியிரும்பு Pig lead என்பதற்கு பன்றியீயம் என்ற சொற்கள் உருவாகியுள்ளன. தொடக்க காலத்தில் இச்சொற்கள் பற்றி வாதப் பிரதிவாதங்கள் இருந்த போதிலும் இன்று அவை வழக்கில் வந்துள்ளன.

சொல்லாக்கத்தில் ஒரே வேர்ச் சொல்லினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல வேறு புதிய சொற் கள் படைக்கப்படுவதனையும் நாம் காணுகின்றோம். சுன்னைக் குமார் சுவாமிப் புலவர் வினையடிகளின் பயன்பாட்டைத் தமது வினைப்பகுபதம் என்ற நூலில் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். ஆங்கிலத்திலும் பிறமொழிகளிலும் ஒரு வேர்ச் சொல்லை வைத்துக் கொண்டு பல சொற்களை ஆக்கியுள்ளனர். உதாரணமாக ‘ரெவி’ (Tele) என்ற வேர்ச் சொல்லை ‘தொலை’ (தொலைவு) என மொழிபெயர்த்துள்ளனர். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு புதிய பல சொற்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

Telephone	- தொலைபேசி
Teles cope	- தொலைநோக்கி
Television	- தொலைக்காட்சி
Telemechanics	- தொலை இயக்கி
Telepathy	- தொலையுணர்வு
Telephotography	- தொலைநிழற்படமுறை
Teleautograph	- தொலையச்சு

இவ்வாறு ஏதேனும் ஒரு பகுதியை வைத்துக் கொண்டு பல்வேறு சொற்கள் ஆக்கப்படலாம். Photo என்ற இன்னோர் சொல்லை எடுத்துக் கொள்வோம். இதன் பொருள் ஒளி. இந்த ஒளி தொடர்பாக உள்ளவற்றிற்கு அப்பொருள் உணர்த்துமாறு சொல்லாக்கம் செய்யலாம்.

Photo - ஒளி, Photo electric cell - ஒளிமின்கலம், Photo synthesis - ஒளிசேர்க்கை, Photo meter - ஒளி அளவை, Photo technic - ஒளிநுட்பம், Photostat - ஒளிப்படப் படியெடுக்கருவி, இவ்வாறு micro (மூன்றுக்கு), mono (ஒற்றை) போன்ற சொற்களை வைத்துக் கொண்டு சொல்லாக்கம் செய்யின் தமிழின் சொல்வளம் பன்மடங்கு பெருகுமன்றோ!

குத்தூரம் தெரன் - 29

- மேற்கூர்

அழிக்கப்பார் ரூரு 'அண்ணி'

'பெணாசிர் யூட்டோ' ஆரிபாவின் அரசியல் வானில் வலம் வந்த அழுகுத்தாரைக் கேள்வி அல்லது அரசியல் யாத்தில் விழுஞ்சானப்பட்டமும் பெற்றிருந்தலே. கல்பிகார் அவி யூட்டோவின் கேஸ்ஸிப்பேஸ். கல்வியில் மீம்பட்டவர். ஆயினும் யூட்டோ இறுமிப்பிள் இருந்தியிடாவையும். அவர் பிரதமராகப் பதவியிலித்த காலத்தில் ஜ.நா.சுப்பான் கூட்டத் துடுப்பில் கல்லறை கொண்டிருந்தபோது ஒருமுறை இந்தியாவைக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார். சப்பாத்தை மேசையில் அடிக்கு இந்திய நாய்கள் என்ற பற்றிதைப் பாலித்தவர் யூட்டோ. பெணாசிர் உயர்ந்த வெள்ளாட்டுப்பாட்டுவில் உள்ளாட்டுக் கலைாரத்தில் உறைவிடமாகவும் காலனிப்பட்டவர். எனினும் அவரும் அரசியல் எதிரிகளால் ஆயுங்கப்பிரியர் என்றே அழைக்கப்பார். தந்தையாரால் அரசைப்பற்றி அறிமுகப்படுத்தப்படவர். தான்குப்பிரகு தன்மகனை வரிசாக வளர்த்துவிட ஆசைப்பார் யூட்டோ. யூட்டோவின் குடும்பம் பண்ணையைம், பெருமையும், செல்லுமாக்கும் உண்மை. அதனால் அவர்களிடம் ஒரு வித்தியாசமான தற்றுகினியும், நன்மான உணர்வும் மேலோங்கி இருந்தன. யூட்டோ நடக்கு வழங்கப்பட்ட மரணங்கள் எனியிலிருந்து விடுதலைப்பெற மன்னியுக்க கேட்டுக் கொண்டால் போதுமானது என நீலமின்றும் தெரிப்பப்படுத்தியபோது அவர் நிரிருந்து நின்று நீதிக்கிளைப் பார்த்துப் பென்வந்மாறு சோன்னார். "ஒன்னியிப்பிலியட்டு ஸாபுவதநவி ட மரணிப்பதையே விருந்துகினியேன்." உலகத்தை உலுக்கிய மரணங்களின் பூட்டிடாவின் மறைவுமோன்று. பல நாடுகள் அவருக்காக மற்றாடியபோதும் மசியவிள்ளை அந்த இராஜாவுக் கூடுதல் அரசியல் வாழ்வில் இருந்து அகற்றியிரும் என எண்ணெய் ஆயா - உல் - ஓக்கிரிகு அதிர்ச்சி மைத்தியம் கொடுத்தவர் பெணாசிர் யூட்டோ. அது அன்று

ாயா - உல் - ஓக்கி வழியில் ஆட்சியைப் பிடித்த இன்னொரு இராஜாவுக்கு அன்று 'பேர்வெள் முஷாரம்' என்பன. இந்த முஷாரப்புக்கு பாகிஸ்தானில் ஏற்பட்டிருந்த இரண்டுநிலைப்பதி ரலிக்கூவும் தன் இருப்பைப் பல்வாந்திரிக் கொள்ளவும் நேவையியற்பட்டபோது அவன் எங்கு செல்லிந்தாலுமிருந்த பெணாசிரை பாகிஸ்தானுக்கு அழுகுத்தால் என்பதை இப்பந்தியின் வெளிப்பாரின்றுது. 'முஷாரப் ஒரு நேவையின் நிமித்தமே சுங்களை

அழைக்கிறார். அங்கு செல்வது ஆயத்தானது' என்ற அரசியல் ஆய்வாளர்களினதும். அவரது நல்லிலிரும்பிகளதும் அறிவுறைக்கானப் புறந்தன்னிலிட்டு தன் குடும்பத்தின் 'தற்றுவில்' ஒன்றைப்பே தாங்கி நினரவராகத் தயங்காபல் பாகிஸ்தானுக்குப் பற்றுபோனார் பெணாசிர் தன்னுடைய மக்கள் பலத்தை மறிப்பிட்டுப் பார்க்க நினைந்தார் என்று கொல்லாம். ஏங்களைப் பேரன்டு சேகாதரர்களுடன் தந்தையையும் பாகிஸ்தான் வளர்முறைக்குத் தானம் கொடுத்து நீரை பூட்டோ குடும்பம் நான்காவதூக் கிட்க நட்சத்திரந்துறையும் எப்படி இந்தந்து என்பதுதான் இந்தச் சோகமான கஷத் பாகிஸ்தான் வரலாற்றில் அரசியல் கொல்லகள் ஒன்றும் ஆசுசரியமானவை அல்ல - புரிந்து கொள்ளமுடியாத புதிர்களுமல்ல. ஆனால் பெணாசிரின் கொல்லையை நூம் வேறு கோணத்தில் பார்க்க வேண்டும்.

1977 - நட்பையும் நான்றையையும் கொள்ளுவிட்ட ஜிபா - உல் - ஹக் டிரான்ஜுவத்தில் தளபதியாக இருந்தாள். அந்நாட்களில் கல்பிகார் அவி யூட்டோ அந்நாட்கள் பிரதமராக இருந்தார். யூட்டோவால் ஏதோ ஒரு காரணத்துக்காக அந்த திலர் உட்புரிசிக்கு உள்ளாக்கப்பட்டால் ஜிபா - உல் - ஹக். எந்திரபார்ப்புக்காக யூட்டோ செப்பு அழுதை தவறாக காரியமே அவ்வாறு காலத்தை முடித்து வைத்தது. அரசியலில் அங்கு கருமேகங்கள் குழு அரம்பித்த அந்த நேரம் பெணாசிர் தல் படிப்பை முடித்துவிட்டு பாகிஸ்தான் தீரும்பியிருந்தார். அவர் வந்த இரண்டு வாரங்கள்கூட்டுடையில் நந்தை பத்தி கவிதீக்கப்பட்டுச் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட சோகம் நடந்து பெணாசிர் அரசியலில் முன் எான் மூப் பறு ஆண்டுகளும் பாலிஸ் தான் அரசியல் அளவுவேலமாகத்தான் இருந்து வருந்து அதை மாற்ற முறையாற்ற கல்பிகார் அவி யூட்டோ தானும் அறைச் சக்திகள் குபாக் கேள்ள முடிபாதவராய் மாட்டுக் கோண்டார். அவர் கொடுத்த பொல்லுதான் அவனை அறைச்சுப் படுத்த இரண்டு ஆண்டுகள் யூட்டோ குடும்பம் பல அரசியல் குரானியிலிருந்து முகங்கொடுத்து நின்றார். 1979 ல் யூட்டோ நூக்கிலிடப் பட்டார். கொடும்பான இந்து கொல்லையால் கூட முறைக்குடும்பத்தின் உறுதியான அரசியல் முன்நகர்க்குலையாத் தகுதித்து முடிவாயில்லை என்பதுதான் சரித்திரமானி இருக்கிறது. யூட்டோ குடும்பத்தின் 'உரம்' சுத்தியானது என்பதற்கு இதுவும் உதாரணம்.

அதன்னில்லை ஒரு அரசியல் விரிப்புணர்வினை ஏற்படுத்துவது பெணாசிர் மக்கள் முன் நின்றார். முன்று ஆண்டுகள் விட்டுக்காலவிலைம் இருந்து மக்களிடமிருந்து பிரிந்திருந்தார். எந்தேநும் பாகிஸ்தான் ஆபி பிலால் அவரும் பாரினாவுட்பட்டலாம் என்ற பேராபத்து அவருக்கிருந்தது. எனினும் அவர் பின்னால் திரண்டுமித் தக்கள் பலம் அமெரிக்காவின் அனுதாபமான அரசுவையைப் பெண்ன அவரைக் காத்தன. 1984ல் அவர் நாட்கள் விட்டு வேளியேற அனுமதிக்கப்பட்டார். வெளிநாடுகளில் அவர் ஆடம்பரமான மார்க்கெட்டில் வாழ்ந்தார் என்றும்

கறுப்பட்டது. அரசியல் தலைமைத்துவ ஆசையும், அமெரிக்க ஆதாரவும், மக்களின் வரவேற்பும் அவருக்கிருந்தது. 1986ல் நாடு திரும்பியவர் அதிரடியாக ‘பாகிஸ்தான் மக்கள் கட்சியின்’ தலைமைப் பொறுப்பில் அமர்ந்து செயலாற்றத் தொடங்கினார். மக்கள் அவரை மிகவும் நேசித்தனர். நெருக்கமும் கொண்டனர். என்றாலும் ஆட்சியாளர்களால் தொல்லைகள் இருக்கத்தான் செய்தன.

1988 ல் நடந்த விமான விபத்தில் ஜியா - உல் - ஹக் உருத் தெரியாமல் அழிந்துபோக அதன் பின் தேர்தல் நடந்தது. எவரும் அதுவரை பெற்றிராத பெரும்பான்மைப் பலத்துடன் பிரதமர் ஆனார் பெனாசிர். மக்கள் ஆதாரவுடன் நல்லாட்சி நடத்த வேண்டியவர், தன் கணவர் ‘ஜிசிப் சர்தார்’ யுடன் சேர்ந்து ஊழல் புரிகிறார் எனக் குற்றச்சாட்டு எழுந்தது. (இன்று இந்த சர்தாரிதான் பாகிஸ்தான் ஜனாதிபதியாக உள்ளார். மக்களால் விரும்பப்படாத இவர், பெனாசிரின் அகால மரணத்தின் அனுதாபத்தால் பதவி பெற்றிருக்கிறார். இப்போது இவருக்கும் நெருக்கடி தொடர்கிறது என்பது வேறுக்கை) இவரது அம்மா, கணவர் என்போர் மக்களால் சந்தேகமாகப் பார்க்கப்பட்டனர். நீதிமன்றத்தின் ஆணைப்படி 1990 - இரண்டு ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தபின் பதவி நீக்கம் பெறுகிறார் பெனாசிர். மீண்டும் பல போராட்டங்களை அவர் நடத்த வேண்டியதாயிற்று. அப்போதுங்கூட அவர்மேல் மக்களுக்கு ஒரு பிடிப்பு தொடர்ந்தது என்பதையும் சொல்லாமல் விடமுடியாது. பெனாசிர் ‘தலிபான்’களின் ஆதாரவாளர் என்றும் எதிர்ப்பாளர் என்றும் இருவேறு விதமாகப் பேசப்பட்டது. அமெரிக்காவின் செல்லப்பெண் என அவர் அப்போதும் கருதப்பட்டிருந்தார். 1993 - 1996 வரை மீண்டும் பெனாசிர் பிரதமராக இருந்தார். அந்தக்காலத்தில், அவர் கணவர், அம்மா உட்பட பல குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு உயர்பதவிகள் அளிக்கப்பட்டன என்று குற்றச்சாட்டுகள் எழுந்தன. அதிகாரம் மிகக் அமைச்சரவையில் அவர் கணவர் இருந்து ஆட்சியைச் சீரழித்தார் என்கிறார்கள். மீண்டும் நீதிமன்றம் தலையிட்டது. ஊழல்களும், உறவினர் அராஜகங்களுக்குமான குற்றப்படியல் நீண்டதும் பதவி பறிபோனது. 1996ல் இவர் பதவி இழுந்தார். ஆக இருதடவைகள் மக்கள் அவருக்குக் கொடுத்த மகத்தான சந்தர்ப்பங்கள் வீணாடிக்கப்பட்டு விட்டன.

அதன்பின் பாகிஸ்தானில் அவர் வாழ்க்கை வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்த அளவுக்கு சுதந்திரமானதாகவும் மகிழ் வாகவும் அமையவில்லை. அமெரிக்காவின் செல்லமகளாக இருந்தமையால் ஆபத்துக்கள் சற்று விலகி நின்றன எனலாம். அந்தச் செல்வாக்கின் சீதனமாகவே 1999ல் அவர் பாகிஸ்தானைவிட்டு வெளியேற முடிந்தது. அந்தநாட்களில் பெனாசிரின் நேரடி அரசியல் எதிரியான ‘நவாஸ் செரிப்’ பிரதமராக இருந்தார். அதே ஆண்டில் தளபதியான ‘பெர்வெஸ் முஹாரப்’ பைப் பதவி நீக்கம் செய்யப்போய் ‘நவாஸ் செரிப்’ பதவி இழுந்து சிறை செல்ல நேர்ந்தது. இது பாகிஸ்தானுக்கு வெளியே இந்திய, இலங்கை விஜயத்தை முடித்துக் கொண்டு திரும்பியபோது நிகழ்ந்தது. ‘நவாஸ் செரிப்’ விமான

நிலையத்துடனேயே முடக்கப்பட்டார். ஒரு துளி இரத்தம் கூடச் சிந்தாமல் இலகுவாக ஆட்சியைப்பிடித்தார் முஹாரப். இராணுவத்தின் தளபதியாகவும் நாட்டின் ஜனாதிபதியாகவும் தன்னை நியமித்துக் கொண்டார் முஹாரப். எட்டு ஆண்டுகள் முஹாரப்பின் இருப்புக்கரங்களுள் அடங்கிக்கிடந்தது பாகிஸ்தான். கொலைகள், கொள்ளளைகள், அரசியல் பழிவாங்கல்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், குண்டுவெடிப்புக்கள் என அந்நாடு கொடுரோமாக்கப் பட்டிருந்தது. முஹாரப்பை அமெரிக்கா நம்பவில்லை. தலிபான்களின் ஊடுருவல் கள் தடுக்கப்படவில்லை. அவர்களை அழிப்பதற்காக அமெரிக்காவிடிமிருந்து பெறப்பட்டநிதி உரியவாறு பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கவில்லை. இவரது இரட்டைவேடத்தைப் புரிந்துகொண்ட அமெரிக்கா தனது படைகளை அனுப்ப என்னியது. அதேநேரம் பாகிஸ்தானில் அமெரிக்காவுக்கு எதிரான சில சம்பவங்கள் நடந்தேறின. பள்ளிவாசல் குண்டுவெடிப்புக்கள். அல் ஹெய்டாவின் வளரச் சி. தலிபான்களின் வெற்றிகரமான ஊடுருவல், குறிப்பிட்ட சில பிரதேசங்கள் போராளிகளின் கட்டுப்பாட்டில் போய்விட்டமை என்பன முஹாரப்பை மக்களிடமிருந்து அந்நியப்படுத்தின.

இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் தன் இராணுவ முளையில் அரசியல் ‘சித்து’களை அரங்கேற்ற நின்றார் முஹாரப். தேர்தலில் பெனாசிருக்கு விட்டுக் கொடுப்பதுபோல் கொடுத்து அமெரிக்காவையும் ‘தாஸா’ பண்ணி குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்துக்கு பெனாசிரை வைத்து அரசியல் காப் நகர்த்துதல் மூலம் தன் பதவியைக் காப்பாற்ற கணக்குப் போட்டார். தான் ஏற்கனவே ஏற்படுத்தியிருந்த ‘இருதடவைக்கு மேல் ஒருவர் பிரதமராக இருக்க முடியாது’ என்ற சட்டத்தையும் பெனாசிருமேலிருந்து உயர்ந்திமன்ற வழக்குகளையும், தனது இராணுவத் தலைமையையும் விட்டுவிடுவதாக வாக்களித்தார். காலம் கனியாதா! என அரசியல் அபிலாசைகளுடன் இருந்த பெனாசிர் இவற்றைத் தனது சாதனைகள் எனத் தப்புக்கணக்குப் போட்டார். அரசியலில் உயர் விஞ்ஞானம் படித்தவர் ஒரு ஆழிக்காரனின் அற்புதமான வலைவிரிப்பில் தானாகவே தடக்கிலிழுந்தார். அவரது நலன் விரும்பிகள் பலரது அறிவுரைகள் அவர் காதுகளில் ஏறவில்லை. காலம் சதி செய்துவிட்டது.

நெருக்கடிக்குள் அமிழ்ந்துகிடந்த மக்கள் பெனாசிரின் வரவை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தனர். அமெரிக்கா அவர் வரவை எந்த விதத்தில் எடுத்துக் கொண்டது என்பது பற்றி இன்னும் தெளிவாகவில்லை. குழப்பங்களும் வன்முறைகளும், கொலைகளும், குண்டுவெடிப்புக்களும் நிறைந்திருந்த தனது நாட்டில் வந்து நின்றார் பெனாசிர். அவர் உயிருக்கு அங்கு உத்தரவாதம் இருக்கவில்லை. சூழ்சிக்குள் இருப்பதை உணராத பெனாசிர் மக்களுக்கு ஒரு மறுவாழ்வு தரப்போவதாகச் சூன்றரத்து நின்றார். அரசியல் ஆசைகள் அவரது ஆற்றலையும், அறிவையும் அமிழ்ந்திலிட்டன. அதிரடியாக அரசியல் களத்துள் காலடி வைத்தார். 2007 ஒக்கேடாபர் 19ல் அவர் வந்து இறங்கியபோது ஏற்பட்ட வரவேற்பில்

160 உயிர்கள் பறிபோயின. 630 அப்பாவிகள் காய்முற்றனர். ஆனாலும் கூட பூட்டோ துடுவதற்கில் அந்தக் கல்லூணிப்புவரைத் தளரவில்லை. தலைவர்மையை ஏற்கவும் வைத்தது. என்றாலோரகள் வேடத்துடன், எனிலும் பாரிசுநான் மக்கள் அவர் நுழைவுமையில் மீட்டாலுக்கி பெற்று நிரிஞ்சனர். அத்துவனை வங்மையைச் சுடுவிலைம் அவர் மக்கள் முன் தோன்றிப் பேசினார். இராஷ்டிர அட்சிபிள் யொடுமைகளுக்குத் தடுக்கப்பட்டுப் புதுப்பியிருந்த மக்கள் புனராய்வித மனத்தான். ரூபுகல்மான் வரவேற்புக் கிண தத்து. அழுத்ததன் காரணம் தவறி தன் ஆட்சியையே ஆடுப்படக்கப் போவதாக உள்ளந்த இராஷ்டிரவருளை இறுக்கமானது. இந்த இடைவெளிக்குள் அவருக்குப் பாறுகாப்புத் தநுங்காகப் பாசாங்கு பண்ணி பேசாசிரை இருந்தவர்கள் வி. குக்காலவில் வைத்தது அரசு. அப்பும் வெளிபில் விட்டது. மீண்டும் கதந்திரமாக சேப்புப்படவானார் பேசாசிர். அரசியலில் ஆழமாக வேறுநிற் விழுதுவிட்டுள்ள முன்றாப் ஸ்திரியாசமாகச் செயற்பட்டார். இப்போ அவருக்கு பேசாசிரை ஒரு வகுமுறையாளராக உடல்துக்காட்டி இதரதலைத் தவிர்ப்பது மூக்கமாயிற்று. மக்களை அவரிடமிருந்து பிரிக்கமுடியாது என்ற உண்மையை முஷாப் உணர்ந்து கொண்டான். இப்போ ஒரே வழி பேசாசிரை ஆடுப்பத்தான் என உள்ளந்தவன் டட்டாயானச் செயற்பட்டான். இல்லாமாபாத் தில் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் முத்தியில் கருணாஷுக்கட்டிடயே பேசாசிரை கையங்கத்து நின்ற இரும்... காலன் அவரை அழுத்தான். அந்தப்பயாங்கரமான குள்ளு செலுப்பில் ஆயிரக்கணக்காணார் அவருடன் உயிர்ந்ததனர். ஆயிரமாணில் அஞ்சமையாக மலர்ந்த அந்த ‘அல்லி’ அப்படியே திதழ் இதழாய் சிதிரிப்போனது. சிறைத்துபோனது.

அழகும், அறிவும், ஆற்றலும், அரசியல் நூல்களும், நாவள்மையும், கலைஏற்ப பெருமையும் நிரங்கி நிரிப்பது நின்ற பேசாசிரை தான் என்றங்களே இருந்த களத்தும், கணக்கிடத் தலையிப்பை ஒரு காலத்தின் இழப்பு. தலையைக் காத்துக் கொள்ளாது ‘களத்துள் நிற்பதான் இந்த நிலை அன்று இதினாசத்தில் ‘அபிமன்புக்கு வர்த்து, வரவாற்றில் பிரான்சின் விருந்தல் வீராங்கனங்கான ‘ஜூன் ஓவ் ஆர்க்குக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. இன்று பேசாசிரைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. களத்தையும் களிந்துக் கொண்டு போட்டிவேல்லும்மீண்பது வள்ளுவ வார்த்தை.

“முழுவதும் வெற்றியாக முடிவதற்குத் தக்க இடங்களிட பிரகல்லாது முன்னதாக எச்சியலையும் தொடங்காதீர்! அவ்வாறால் ஸாமல் “எதிர்யை இனங்களும் தலைவர்மையை வெற்றி பேறும்” என்கிறது.

“தூாடங்கற்க வெல்லினையு மெள்ளங்க மற்று மிடங்கள்ட பின்னல் வது”

(இடனறிதல். குறள்: 491)

நீத்தார் நினைவு

கல்வித்துறை பூட்சிக்கமால்

17.07.1928-15.03.1996

‘பூட்சிக்கமால்’ என்னும் புணைபெயரில் பூட்டுப்பற்று விளங்கிய மூலாப் பர்வையும் எம்.எம்.சாலிலும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் வடபால் அமைந்த ஏறாவூரைப் பிறப்பிடங்கள் கொண்டு 17.07.1928 இல் பிறந்தார்.

ஏராவூர் களியிட்ட வித்தியாலையந்தில் (அவிகார் நேரிய பாடசாலை) ஆரம்பக்கல்லியை மீற்றுகாண்ட இவர், மாணவம்பருவத்திலிலேயே இலக்கியத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டு கலினதை, கட்டுஞர், நாடகம் முதலியவற்றை எழுதி கலை இலக்கிய வாசில் பிரகாரிக்கத் தொடங்கினார்.

1948 இல் தினகரவில் வெளியான ‘மனிதன்’ என்ற சிறுக்கை மூலம் பத்திரிகையுல்லில் அறிமுகமான கலை அவர்கள் தாழை 18ஆண் வயதில் இருந்து சமுதாயநோக்கோடு மாற்றுக்கணக்கால் கலினதைகளை யாத்தார், தினகரன், எழுத்துக்காரி, கதந்திரன் மூத்தான உள்ளார் நினரிக்கலை திராவிட்டாடு, மனிவிளக்கு, சிறை, முஸ்லிம் முரசு, மாணிய நாஸ்வன், பாலியன் முதலான பிராந்தாடு உடைஞாம் அவரது புகழ்பூத பல கலைஞரைப் பிரச்சிரித்தன.

இந்தியா - பாகிஸ்தான் கதந்திரப்போராட்டும், திராவிட கழகத்தில் எழுக்கியும், ஸ்திரிகுத்தப் போக்கும் கலைஞரின் கலிதா பாப்பில் ஏற்படுத்திய பாறிப்பு அக்காலகட்டக் கலினதைகளில் உணர்ச்சிப் பிரவாக வெளிப்பாக காப்பிச்சிடுவதற்கு காணலாம்.

1949 இல் இவரது எழுச்சியில் கலினதைகளால் கவரப்பட்ட ஒ.டே. முகைதீன்ஸாலும், அன்பர் முதிநாராசனர் முதலிய பத்திரிகை ஆயிரக்கள் இவருக்கு ‘பூட்சிக்கமால்’ என்ற புணை பெயரை குடித்துகளாவித்தனர்.

இந்தியாவில் பாவேந்தர் பாரதிதாசல், பேராசிரியர் மு.வரநாராசனர், அயினர் அன்னா, ஆர்.பி.எம். கனி, காபிதே மில்லத் இஸ்மாயில் சாகபி, சிராஜூல்மில்லத், முபருல்லைத் முதலான பெருமீதர்களதும், இலக்கை வார் விந்துபான் கமலநாதன், எம்.எல்லை.நட்ராசா, பண்டுத் திரி.கந்தையா, என்டி.சிவநாபகார் ஆயிர முச்சல்லநித்ரகளினதும் நட்பும் ஒட்டுநேரம் பாராட்டும் கலினர் கொலை அவர்களின் இலக்கியப் ரூயற்சிக்கு உந்து சக்திகளாய்

அனைத்தார்.

கவிஞரின் கடவுளை இலக்கிப் பூப்ளார்களான கலாசிதி க.கௌண்டபதி, கலாநிதி.கா.சிவத்தம்பி, கலாநிதி ச.வித்தியானந்தன், பண்டிமனி சி.கணபதியினர்கள், நிதி.என்.பொன்னுந்துரை, ஜனாப்.எஸ்.எம்.காங்கிரஸ், ஜனாப்.என்.எ.சமீம் ஆகியோர் கவிஞர் புரட்சிக்கமாலின் காந்திரமான பண்டிபுரிஷன்கள் விரோதிட்டுள்ளார்.

எனினும் காஷ்டில் ஏற்றால் கண்ட புரட்சிய் கமால் அவர்கள் பாரதிநாசனாற்ற நயது குறுவாகக் கோண்டு: அவரது ஆகிழும் ஆயிரக்கணக்கான கவிதைகளைப் படைக்குப் புகழ்பெற்றார். திவாரது ‘நான் ஒன்றுவான் ஒரு மனிதன்’, ‘பெரிமானியார் என்கே?’ என்ற கவிதைகள் நமிழ்ச்சுறுப் பல்லுவுக்கில் மட்டுமல்ல, கிழக்காசிய நாடுகள் பல்வறியிலும் பெருவுபேந்தைப் பெற்றுள்ளன.

அங்கத்துவமனும் இலக்கிப் பூர்வீரர்களை அகழித்த செய்யும் ஆற்றல் கவிஞருக்குக் கைவந்த கலையாகும். இவர் கொழுப்பு. கண்டி, மாத்துவன், மட்டக்கள்படி, சின்னியா, பாழ்ப்பானம் முதலிய இடங்களில் இடம்பெற்ற இலங்கிய விழாக்களிலும், கவியரங்குகளிலும் தலைமை தாங்கி துவிப் பேந்துகளில் தனியான இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

1963ஆம் ஆண்டு கண்டி முஸ்லிம் ஹோட்டல் உ. ரிஜெயானார் அல்லியாஜ் சிற்தாமதார் ஸாலிப் அரசர்கள் கவிஞரது ‘பூட்சிக்கமால் கவிதைகள்’ என்றும் கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

1972 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற சாகித்திப் பிழா கவியரங்கிற்கும் 1975ல் தொழும்பு யன்டாரநாயக்க சர்வதேச மாநாட்டு மன்றப்பத்தில் நடைபெற்ற அகில உலக இள்ளாயிய துமிராராய்ச்சி மாநாட்டு கவியரங்கிற்கும் தலைமை தாங்கியனார் மறங்கமுடியாத வரலாற்றுச் சப்பவங்களாகும்.

அசபுல் இல்லாம், கவிராயர், சோனகனார் என்ற பல்வேறு புனை யோர்களில் இவர் இயற்றிய நூற்றுக்கணக்கான கவிதைகள் கோப்புங்களில் உரங்குகின்றன.

1987 இல் மட்டக்களைப் பாலார் கலாகாரப் பேரவை கவிஞரர் பாராட்டி பொன்னாடை போர்த்தி, ‘கவிமனி’ என்ற பட்டத்தை வழங்கியது.

1989 ல் ஆராவுப்பற்றி உதவி அரசாங்க ஆயிரர் பிரிவு கலாகாரப் பேரவை கவிஞருக்குப் பொன்னாடை போர்த்தி சிறப்பிக்கத் து.

1992 ல் இலங்கை இல்லாமிய கலாகாரப் பண்பாட்டுவங்கள் அமைச்சு ‘வழக்கு எழவாறு’ (கவிப்பரிதி) என்றும் புகழ்நாமத்தைச் சூட்டி போற்றிப் பொருளிட கொள்விற்கது.

1995ல் ஏறாவுர் இல்லாமிய இலக்கிய கலாவட்டத்தினர் புரட்சிக்கமால் பாராட்டு விழா ஒன்றை ஒழுங்குகொண்டு பொர்த்திப் போற்கிழி வழங்கிச் சிறப்பளித்தனர். இவ்விழாவினில் கவிஞரின் ‘புதிய நோனி’ எனும் கவிதை நூலும் வெளியிடப்பட்டது.

1954ம் ஆண்டு திராடக்கம் கல் விப்பனீயில் குடும்பம் விக் க ஆசிரியர்க்கும், அதிப்ராக்கும் அக்கறையோடு கட்டுப்படி கொண்ட கல்குருவர்கள் 1987ம் ஆண்டு ஆயிரியப் பணியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார். 1974ம் ஆண்டு கல்வியமைச்ச பாடவிநாகப் பதுதியில் உறுப்பினராகவும் கடவுப் பாற்றியுள்ளார்.

காபல்நகர் தந்த ஆத்மநாவி சிஷ்யர்யால் அப்துல் காதிர்-காதிரி, காவுரி, நக்ளாந்தி(காந்தால்லாறு) சிற்றியால் அவர்கள் ம் கைப்பாந்தி (கீட்டை) பெற்று ஆயுமிக்கத் தேவைப் பூருணவாகத் தங்கள் படிப்புநிதிக் கொண்ட கவிஞர் புரட்சி கமால் அவர்கள் 15.03.1996இல் நிவாரி வெள்ளிக்கிழமை நன்றிரவு எவ்வெத நோய் நோயாயுமின்றி நிபான யிலையில் இருந்து செர்ந்தார்கள். (இவ்னாலில் காலுரி வகின்ன இலங்கியா ஜியன்)

• எம்.எஸ். ரவுப். J.P
தலைவர்,

கவிஞர் புரட்சிக்கமால் நூபகார்த்தப் பணியகம்
இல-843, பழைய மார்க்கட் ரோட்
ஏராபூர் - 3A

தலைவர் புரட்சிக்கமால் நூபகார்த்தப் பணியகம்

வாவு

கிடைக்கும் - 020

ஒய்வு, காந்தால், மாநாடு - 20/-

விலை - 60/-

நூலகம் 'கவிஞர்'

கலாவட்டத் தலைவர் பணியகம்

மாநாடு குழுமம் - கவிஞர் மத்தும்

தொலைபேசி - 0094273620328, 009405365053

மின்னால்டை - kavignan@live.com

இலக்காந்தார் - www.kavignan.com

நானைவைடுவதை ஒரு கணிதம்!

- புரட்சிக்கமால்

நானை வருவான் ஒரு மனிதன்!
நானை நிலைகள் கொண்டிருப்பதை
நானை வருவான் ஒரு மனிதன்!

இளைஞ் ஜெனின் நிலையின் ஒலே...
ஒளிருப் பிள்ளையாம் எப்பினி இலே...
வெளியீப் புலவரின் கல்வியின் ஒலே...
வீழப் பரிநி உலவினி ஒலே...
நானை வருவான் ஒரு மனிதன்!

காலச் சூழலின் சூழ்களி இலே...
கலீந்தி சூழ்வும் இமக்குயரின்...
நானைக் கணவின் கருக்குறிபின்...
கோடி காலம் ஒவ மிருந்தோன்...
நானை வருவான் ஒரு மனிதன்!

நா நிலைத்துக் கூறலி பிளை
மாற்றி பூக்கி வருப்பிட்டு.
ஒனி பெற்ற வழக்கினை யிலை
எழவிட்ட பாக்கும் நல்லூவன்...
நானை வருவான் ஒரு மனிதன்!

நான் ஒன்றாய் நிறமொன்றாய்,
நாயம் ஒன்றாய் மெழுடி ஒன்றாய்,
நீதி ஒன்றாய், ஏனை ஒன்றாய்
நிறை கண்பானுப் பிள்ளைகளி...
நானை வருவான் ஒரு மனிதன்!

வாலக் கவருப் பந்துகள் கீற்,
கவுய கத்தீப் பெரு மகனாயில்.
மானிடத் தினி பிஸ்ளை கவல
மருவி மகவாய் விருந்தினாப்...
நானை வருவான் ஒஸ ஏலிதன்!

அறிமுகம்

யோகராசா.நிசந்தராசன்,
சப்பந்தரவீடு.பெரியபோதீங்கு
பிறப்பு : 1985.09.07.
தாங்கலை : B.A. பட்டகாரி
நாட்காலிக் அரங்கியலும்(சீ.க)
தொலைபேசி : 0779897277

குண்டு பெண்கள் எதிர்கொக்கும் பிரச்சினைகளும் தீர்வுகளும்.

“காலங்கள் மாறலாம்
கோலங்கள் மறையலாம்
கலைத்தாயின் நிலைகள் மாறுவதில்லை
அவள் கொண்ட கோலங்கள் குலைவதில்லை”

என்பதைப் போன்று காலங்கள் பல குறிஞ்கது. கலீனியலும் தலை விரிக்கது. விழுஞ்ஞான பில்லி மெஞ்ஞானத்தை விழுஞ்ஞானது... இயற்கைக்கும், செயற்கைக்கும் விற்பியாம் சூழியாத அளவிற்கு விழுஞ்ஞானமாக்கப்பட்ட இந்த விழுஞ்ஞான நிலைப் பலத்தால் மாறுதான் மக்குபாக, ஒன்று உண்டிட்டிரால் அது பெண்ணின் பிரச்சினையே. “ஆஸ்டாக்கு காலம் காருது புருஷ்டாலும் மாண்டவர் வரார்?” என்பதைப் போன்று பெண் ஆட்சைந்த நாலைந்திருப்பதும், பெண் பிரச்சினைகளுக்கும் நீங்கள் இனி இல்லையோ என விடப்பட்டு ஓடுவிறுகின்றன.

யுற்யாவத்தில் பெண்கள் வீட்டுக்குள் அடைப்பட்டு விலையுத் தவணைபோல் நிலை விடப்படுகின்றன அறியாமல், ஆணாலிக்கூர் ரத்துவானமுள்ள அகப்பட்டி குடும்ப வட்டத்திலில் தங்களது வாழ்வை அறிப்பதிற்கு, நிறையகள் அமைத்துவதும் இலையமாறுகாயாக்கி இருந்துவகீல் முழுக் விழுஞ்ஞான போம் வைகள் போல் அடிமைகளாக சேவை கெடுது வாழ்ந்தன. பெண்களுக்கு விழுஞ்ஞான பெற்றுக் கொடுப்பதற்காகப் பாரதிபார் செய்த சேவைகள் மக்கத்தான்னால் அநாலை அடிமைத்தனவனபினை நீக்கி புதுவைப் பெண்களை வழிவகுத்தார். விட்டுக்கொள்ள அடைப்பட்டு அடிமைகளாக காருத்த பெண்களைத் தடிய எழுபி நீசு உடலினைக் காணச் செய்தார். ஆனங்களுக்குச் சம்மாக பெண்களுக்கு வாடு வழி வகுத்துக் கல்வி அறிவிலிலை கூட்டினார். ‘அருப்புதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெற்றது’ என்றிருந்த பிலையை மாற்றி சமூக விழுப்புக்கர்சிலை வூட்டி பெண்களின் ஓடு மலருவு வாணக் கெய்தார்.

பொதுவாகப் பெண்களுக்கு பிரச்சினையைப் பெற்றோது ஆரம்பிக்கின்றன என்றால் பெண்துழந்தை இப்புலவகை அவத்தக்குவர்களே என்றிர சொல்லத் தோண்டிவிட்டது. ஒரு பேண் துழந்தை பிறந்தும் பெற்றுவர்கள் நலைபில் இடியே விழுவது போன்று மாறுவதைத் து போகின்றார்கள். சில வேளைகளில் துழந்தைகள் பிறந்து முதலில் பிரசோதனை பல செய்து

பார்த்து தன் வயிற்றில் உள்ளது பெண்கரு என்றால் உடனே அழித்து விடுகின்றனர். இங்கு பெண்ணுக்குப் பெண்ணே எதிரியாகின்றாள். அதேவேளை ஆண் பிள்ளை என்றால் தலைமேல் வைத் துக் கொண்டாடுவார்கள். ‘தன்னலும் கருதாத்தாயே பெண்ணிடம் தன்னலும் கருதியதேனம் மா’ என்ற உள்ளக் குழுறல் கள் யார் காதில் விழப்போகின்றன. பிறப்பிலிருந்து தப்பித்தாலும் பெண்குழந்தைகள் நாளாடைவில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் குறைந்தபாடில்லையே. வீட்டிலிருந்தே அவளுக்கு அடிமைத் தனமும், பிரச்சினைகளும் ஆரம்பிக்கின்றன. உதாரணமாக சத்தமாகக் கதைத்தால், சிரித்தால் ‘விரித்துக் கெட்டது புகையிலை சிரித்துக் கெட்டது பெண்பிள்ளை’ என்ற வாக்ட வரிகளைப் பேசி அவளது சுதந்திரச் சிறுகுகளை முடக்கி விடுகின்றனர். ஒரு பொருளைக்கேட்டால் பிழவாதக்காரி, நியாயத்தைப் பேசினால் வாயாடி, ஆணவக்காரி என்று பெயர் பெயராக அவளுக்கு மேல் வந்து விழுகின்றது. ஒரு குழந்தைக்குச் சிறுவயதில் எதனை ஆழமாக அதன் மனதில் பதியவைக்கின்றார்களோ அது நன்றாகவே அதன் பிஞ்சு மனதில் பதிந்துவிடும். அந்தவகையில் இந்த அடிமை உணர்வும் அப்படியேதான். ‘அதிகார வர்க்கத்திற்கிடையே வாழும் பிள்ளை அடிமைத் தனத்தின் அடிமட்டத்திற்கே போய்விடும்’ என்பார்கள். அதே போன்று பிஞ்சு மனதில் பதிந்த ஏக்கங்களைப் பெற்றோர்கள் புரிய வேண்டும். அதனுடன் கலந்தாலோசித்து அதன் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டும். அதன் சுதந்திரச் சிறுகுகளைப் பறக்கவிட வேண்டும். இதை விட்டு அடிமைத் தனம் பண்ணினால் அந்தக் குழந்தை உளவியல் ரதியாகப் பல பாதிப்புக்களை எதிர்நோக்குகின்றது.

குழந்தைப் பருவத்தையும் கடந்து பாடசாலைப் பருவத்தை அடைந்தாலும் அங்கு கற்கும் கல்வியிலும் அவள் பல பிரச்சினைகளையே எதிர்நோக்குகின்றாள். குடும்பப் பொருளாதார நிலை மோசமாக இருந்தால் அந்த வீட்டில் பெண்குழந்தை நிச்சயமாகப் படித்திருக்கமாட்டாள். வீட்டு வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டு அங்கு எஜமானர்களின் ஏவுதலுக்கும், கோபத்துக்கும் ஆளாகி உழைக்கும் பண்த்தை வீட்டில் பொறுப்பற்ற தந்தை மதுவிற்கு அர்ப்பணிப்பாள். ‘இட்டமுடனே இன்னதென்று எழுதிவைத்த சிவனும் செத்துவிட்டானே’ என்று அந்தப் பெண்ணின் உள்ளக் குழுறலைக் கேட்பாரில்லையே. நாதியற்று நடுநிசியில் அந்தக் கண்களில் பெருகும் நீரைத்துடைக்க எந்தக் கரங்களும் இல்லையே. இதைத் தொடர்ந்து சில குடும்பங்களை நாம் நோக்கும்போது சிலர் பெண்பிள்ளைகளையும் படிப்பிக்கின்றனர்.

தங்களது கிராமங்களில் கல்வி கற்க வசதியில்லை எனில் வேறு இடங்களுக்கு பஸ் போன்ற வாகனங்களில் செல்லும்போது ஏற்படும் பிரச்சினைகள் ஒன்று இரண்டல்ல. இப்பிரச்சினைகளில் இருந்து விடுபட்டு தன் கல்வியைத் திறமையாகக் கற்று முடித்தாள் என்றால் அதனுடன் அவள் பிரச்சினை முடிவதில்லை. அதைவிட இரட்டிப்பாகத்தான் தோன்றுகின்றது.

அடுத்து உயர்கல்வியைக் கற்றாள் என்றால் வயது ஏறுகின்றது. எந்தப் பெற்றோர்களும் தன் பெண்ணுக்கு வயது செல்லமுன் திருமணத்தை

நடத்தவே ஆசைப்படுகின்றனர். இந்தத் திருமணம் என்ற பந்தத்தை முன்வைத்து கல்வியைப் பாதியில் நிறுத்துவதும் நமது கண்முன்னே நாம் காணும் காட்சிகளாகும். இந்தப் பிரச்சினையில் இருந்து மீண்டும் தன் கல்வியைக் கற்றாள் என்றால் அவளது திருமணம் தடைப்படும். காரணம் வயது ஏறி விட்டது என்பார்கள். இதை விடுத்து வரத்சௌணப் பிரச்சினையும் தலை விரித்துத் தாண்டவம் ஆடும். ஒரு நடுத்தர வர்க்கத்தால் ஒரு பெண்ணைப் படிக்க வைத்து திருமணத்திற்குச் சீதனமும் கொடுப்பதென்றால் எப்படி? இந்த இடத்தை நாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்தோம் என்றால் ஒரு ஆண் பிள்ளையைப் படிப்பித்து சமூகத்தில் உயர்ந்தவராகக்கிய பணத்தைச் சீதனம் என்ற பெயரில் பெண்களிடம் அறவிடுகின்றார்கள். ஆனால் ஒரு பெண்ணைப் படிப்பித்து சமூகத்தில் உயர்ந்தவளாகக்கிய பணத்தை யாரிடம் அறவிடுவது?

இப்பிரச்சினையை சமாளிக்க அவள் தனக்கென ஒரு வேலையைத் தேடிச்சென்றால் அங்கும் அவள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் ஒன்றல்ல. மேலதிகாரியின் கட்டளை, சகங்களியிரட்டம் ஏற்படும் போட்டி என்பதைத் தாண்டினாலும் வீட்டில் தன் கணவரைவிட ஒரு பெண் உயர்ந்த ஒரு பதவியில் இருந்தால் தாழ்வு மனப்பான்மை கொண்டு பின்னர் சந்தேக வலைக்குள் அவளை உட்படுத்தி விவாகரத்து வரை எத்தனை திருமணங்கள் செல்கின்றன. ஒரு பெண்ணுக்குத் திருமணம் என்பது ஒரு பிரச்சினையேதான். திருமணம் என்னும் பெயரில் அடுக்களைக்கும், அகப்பைக்கும் பெண்களைக் காணிக்கையாக்கி ஆணுக்கும் பெண் அடிமை என்று அமைதியே உருவான அவளை அடிமைச்சின்னமாக்கி, சுதந்திரமான அவளது சிறுகுகளை ஆதிக்க விலங்கு கொண்டு பூட்டி வீடெனும் சிறைச்சாலையில் திருமணம் என்னும் குற்றும் செய்த பாவத்திற்குப் பரிகாரமாய் ஆயுட்காலக் கைத்தியாக்கி கண் ணீரும் சோறும் கொடுக்கின்றனர். இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு யாரிடம் போய்க் கேட்பது. இனித் திருமணச் சந்தையில் விலைபோகாத ஏழைப் பெண்களின் நிலையினை நோக்குவோமாயின் ‘இராமன் வருவா னென்று காத்திருந்தேன். இறுதியில் இராவனன் கூட வரவில்லையே’ எனக் கண்ணீர் வடிப்பது யார் காதுகளுக்கும் கேட்பதில்லை. இந்த நிலை தாங்காமல் அவர்கள் தங்களையே முடித்துக் கொள்கின்றார்கள்.

‘கல்யாண மேடையை அலங்கரிக்கக் கணவு கண்ட கண்ணிர்ப் பூக்கள் இன்று சவப்பெட்டியின் மேனியில் சரிந்து விழுந்தன’

என்று இந்தப் பெண்களின் பரிதாப நிலையைக் கண்டு கண்ணர் பூக்களாகக் கவிதை வடிக்கின்றனர்.

எனவே பெண்களின் பிரச்சினைகள் சமூகத்தில் இருந்து விரட்டியடிக்கப்பட வேண்டியவை. ஆணுக்குக் கொடுக்கும் சமவரிமை, சுதந்திரம்

பெண்ணிற்கும் கிடைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் பெண்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண முடியும். குறிப்பாக கருவிலோ அல்லது பெற்றெடுத்தவுடனோ பெண் பிள்ளைகளைக் கொல்லுகின்ற பெற்றோருக்கு எதிராகக் கடுமையான சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பெண் பிள்ளைகளை வேலைக்கு அமர்த்திப் பணம் சம்பாதிக்கும் பெற்றோருக்கு எதிராகவும், பெண் பிள்ளைகளை மது போதைக்கும் பாலியல் வல்லுறவுக்கும் அடிமையாகக்கும் பெற்றோர் மற்றும் தனிநபர் கள் போன்றவர்களுக்கு எதிராகவும் கடும் சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பெண்கள் கல்வி கற்பதற்கான குழலினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். மேலும் சமூகத்தில் வரதடசனை என்னும் கொடிய அரக்களை ஒழித்து ஏழைப் பெண்களின் வாழ்க்கைக்குத் துணைபுரிய வேண்டும். அந்த வகையில் பெற்றோர்கள் முயன்றால் வரதடசனைக் கொடுமையை சமூகத்தில் இல்லாத ஒழிக்கலாம். அதுமட்டுமென்றி அரசு மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள், மாதர் மன்றங்கள், உள்ளூர் அமைப்புக்கள் நலன் விரும்பிகள் அவ்வாறு பல உதவிகளை நல்குவார்களேயானால் பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம்.

இன்று பெண்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதில் பலரும் ஒத்துழைப்பு நல்கிவருகின்றமை போற்றுவதற்குரியது. குறிப்பாக பெண்கள் தங்களுக்கு இழைக்கப்படும் இன்னல்களையும் வன்முறைகளையும் எதிர்த்துப் போராடல், பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் வன்முறைகளுக்கு எதிராக ஆண்களின் செயல்வாதத்திலான வீதி நாடகங்களை மட்டக்களப்பு முன்றாவது கண் உள்ளூர் அறிவிதிறன் செயற்பாட்டுக்குழுவினர் முன்னெடுத்து வருகின்றமையும் சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிறுவனத் தினரின் நாடகச் செயற் பாடுகளும் பெண்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகள் பெற்றுக் கொடுக்கும் விதத்தில் செயற்பட்டுவருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இன்று பால்நிலைச் சமத்துவம் சார்ந்து பல அமைப்புக்கள் சார்பாக களப்பயிற்சிகளும் கண்காட்சிகளும் பல்வேறு இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றமை போற்றத்தக்கதாகும். 1983ஆம் ஆண்டு மகளிரிவிவகார அமைச்சு உருவாக்கப்படு இன்றுவரை அதன் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதுபோல இலங்கைப் பெண்களுக்கு எதிராக பாரபடசங்களை நீக்கும் பொருட்டு 1993 இல் மகளிர் சாசனம் உருவாக்கப்பட்டமையும், பெண்கள் அமைப்புக்களையும் அவற்றின் சேவைகளையும் கிராம மட்டங்களில் விஸ்தரித்து பெண்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு பெற்றுக் கொடுக்கும் அளப்பரிய சேவைகளை அரசு புரிந்து வருகின்றமை போற்றுதற்குரியது. அதுபோல மகளிர் தினம் மார்ச் - 08 இல் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றமையும் பெண்களின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வாகவே அமைகின்றது.

எனவே தொகுத்து நோக்கும்போது பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் இவ்வுலகத்தில் ஒன்று இரண்டல்ல. அந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகள் அன்பு, நம்பிக்கை, பரஸ்பரம், புரிந்துணரவே என்றால் விரும்பத்தக்கதாகும்.

- மாதர் தனை மதித்து மாண்புறுவோம் -

தெர்க்கர்-03

தைமாதச் செங்கத்திரை முன் அட்டையிலிருந்து பின்னட்டைவரை படித்துப்பார்த்தேன். இடம்பெற்ற ஒவ்வொரு ஆக்கமும் ஏதோ ஒரு வகையில் சிறப்பாகவே இருக்கிறது.

அட்டையில் நீண்டகாலத்திற்குப்பின் எழுத்தாளர் நவத்தைச் சந்தித்ததுபோன்ற அவரது வழமையான சிரிப்புனான புகைப்படம் கவர்ச்சியாக உள்ளது. எனக்கு நன்கு தெரிந்தவரும் - பழகுவதற்கு இனிமையானவரும் என்பதால் சஞ்சிகையைக் கீழே வைக்க முடியவில்லை. அவரைப்பற்றிய தகவல்களுடன் அவர் எழுதிய ஒர் ஊரின் கதையையும் விடாமல் படித்தேன். ஆரையம்பதி எனும் பெயர்கள் வரக் காரணம் என்ன என்பதை அழகாக எழுதியிருந்தார். இந்தப் பெயர் மாற்றத்தில் எனக்கும் ஏற் கனவே விளக் கமின் மை இருந்தது. இப்போது நவம் ‘கிளியராக்கி’விட்டார்.

அடுத்தது சிறுகதை. ‘கலட்டியன் உயிர்த்தெழுந்த ஞாயிறு’ கதையைப்படித்து முடித்ததும் என்மனதில் சொல்லமுடியாத ஏதோ உணர்வு உண்டானது. நல்லநடை. ஆசிரியர் தீரன் ஆர்.எம். நெளசாத்துக்கு என்பாராட்டுக்கள்.

நன்பர் வாகரைவாணனின் ‘இல்லாமியத் தமிழ் என்னும் சொல்லாட்சி’ சிந்திக்கவைத்தது. சின்னதான கட்டுரையாக இருந்தாலும் சிறப்பாக இருந்தது. புதுக்குடியிருப்பு அலைக்ஸ் பரந்தாமனின் நறுக்குகள் கவிதையும், நண்பர் எதிர்மன்னசிங்கத்தின் மண்வாசனைச் சொற்கள், காந்தி ஜயாவின் நினைவிடை தோய்தல், மருதார் ஜமால்தீன் அவர்களது கவிதை, வேல் அழுதனின் ‘தாய்ப்பாசம்’ குறுங்கதை, கவிஞர் ஏ.இக்பாலின் கணினி பற்றிய சிறுவர்களுக்கான அறிவியல்பாடல், பாலமீன்மடு கருணாவின் சிறப்புக்கட்டுரை எல்லாமே தனித்தனி சுவையை அளித்தது.

இது மாத்திரமன்றி யோகாயோகேந்திரன் எழுதும் ‘மீண்டும் ஒரு காதல் கதை’ 11வது அத்தியாயம் வெகுசிறப்பாக - அலுப்புத்தட்டாமல் குளிர்ந்த நீரோடையைப் போல விடாமல் வாசிக்கத் தூண்டியது.

பேராசிரியர் யோகராசாவின் திக்கவயல்தற்முவின் கவிதைகள் பற்றிய

பார்வை நேர்த்தியாக அமைந்திருந்தது. தர்முவின் கவிதைகள் மரபுக்கவிதையும் அல்ல புதுக்கவிதையும் அல்ல ஆனால் பொருளடக்கம் நிறைந்தது என்பதை யோகராசா சொல்லியிருந்ததை நானும் தர்முவிடம் முன்பு ஒருமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தவகையில் யோகராசாவின் எழுத்து சத்தியமானது.

நண்பர் முகில்வண்ணனின் ‘செல்லக்கிளி’ நாவல் பற்றி விரிவுரையாளர் திருமதி ரூபிவலன்றினா பிரான்சிஸ் எழுதியுள்ள விமர்சனம் அச்சா. அதைப்பார்த்ததும் செல்லக்கிளி நாவலைப்படிக்க வேண்டும் போலிருக்கிறது.

இவைகளைவிட கதைக்கறும் குறள் பக்கத்தில் கோத்திரன் எழுதியுள்ள விடிவும் முடிவும் மிக மிக அற்புதம். ஒரு குறளை வைத்துக் கொண்டு மஹமட் யாசீர் அரபாத் பற்றி ஒரு அற்புதமான சிறுகதையையே எழுதியிருக்கிறார். நெஞ்சைத் தொட்டு மாத்திரமல்ல அந்தக் குறளும் உடனே பாடம் வந்தது.

விசுவாமித்திர பக்கம் சொல்லவேண்டியதேயில்லை. புதுக்கவிதை என்ற பெயரில் வன்முறையில் ஈடுபடுவோருக்குக் கைவிலங்கு இடவேண்டும் என்று நல்லபோடு போட்டிருக்கிறார் இரண்டாம் விசுவாமித்திரன்.

மொத்தத்தில் தைமாத(2012) ‘செங்கதிர்’ சொக்கத்தங்கமாகவே இருக்கிறது. அறபுது ரூபாய்க்கு இத்தனை படையல்களையும் நமக்கு ஆர்தரப்போகிறார்கள்? செங்கதிரைத் தவிர. செங்கதிருக்கு நான்கு வயது முடிந்து விட்டதா? நம்பவே முடியவில்லை.

செ.குணரத்தினம்
அமிர்தகழி

வரவு

‘மகுடம்’

இதற் - 01
என் - மாரிச்
2012

கலை லீக்கிய சமூக பண்பாட்டுக் காலாண்டிதழி
‘மானுடம் சிறுகூட உறையாகு மகுடம்
தான்துவாகி தழையாகும் மகுடம்’
ஆசிரியர் - வி.குமக்கல்காவின்
ஏதாப்பு - ஆசிரியர் ‘மகுடம்’
கை. 90, பார்வதி, மட்டக்களையு - 30000
Tel - 0774338878
E-mail - w.michaelcollin@gmail.com
விலை - ரூ100

குறஞ்கரை

ஸ்ரீமான்

- வெல் அழுதன் -

வீடியோக் கலைஞர் கைலாசுக்கு ‘கைராசிக்காரன்’ என்ற ஒரு பட்டப்பெயரும் உண்டு. அவன் கைதேர்ந்த கலைஞர் என்ற காரணத்தால் ஊரார் அவனை அப்படி அழைப்பதுண்டு.

மழுரா கலியான மண்டபத்தில் அவன் அன்று ஒரு கலியான நிகழ் வை வீடியோப் படமாக கிக் கொண்டிருந்தான்.

மணமகன் குழுயிரிமை பெற்ற வண்டன் வாசி; அழகன். மணமகன் செல்வந்தர் செல்லப்பாவின் முத்த மகள்; அழகி. மணவறையில் தம்பதி சிற்பி வார்த்தெதூட்டத் தங்க விக்கிரகங்கள்போல் ஜோலித்ததை இரசித்த சிலர் செல்லப்பாவிடம் “மாப்பிளையும் பொம்பிளையும் மன்மதனும் ரத்யம் போல. நல்ல ஜோலிப் பொருத்தம் அண்ணேன்” எனப்பாராட்டிப் பேசினர். அப்பாராட்டால் எடுப்பத் தொல்போல், கைலாசை அணுகி, “தம்பி, செலவைப்பற்றி யோசிக்காதையுங்கோ. உங்களாலை முடிந்தளவு வடிவாகப் படத்தை எடுங்கோ” என ஊக்குவித்தார்.

கைலாசுக்குச் செல்லப்பா பச்சைக்கொடி காட்டியதன் மேல் வேறென்ன வேண்டும்?...

தனது முழுத் திறமையையும் மூலதனமாக்கி கலியானத்தை அழகிய படமாக்கிய கைலாஸ், அடுத்த முன்று முழு இருபுகல் உழைத்து, பொருத்தமான இடங்களில் அரும்கலைத்துவமான காட்சிகளைக் கலந்து, முதற்தரக் கலைப்படைப்பாக உருமாற்றினான்.

வீடியோப் படம் வவு ஜோர்!

அதனைச் செல்லப்பாவிடம் கையளித்து, தொழிற் கலையைப் பெற DVD பிரதிகளுடன் கைலாஸ் செல்லப்பாவின் ஆடும் பர ‘எப்பாட்மெண்டு’க்குத் தனது மோட்டார் சைக்கிளிற் பறந்தான்.

செல்லப்பா வீடு இயல்பாக இருக்கவில்லை! பொலிவு இழந்து இழவு வீடு மாதிரிக் காணப்பட்டது.

விவரமறியாத கைலாஸ், “ஜயா, DVD நினைத்ததைவிட நல்லா வந்திருக்கு” என்றான்.

“தம்பி, எல்லாம் போச்சடா” - செல்லப்பாவின் மனக் குழறல் அது.

“அப்படி என்ன நடந்தது ஜயா!”

“அவன் ஒரு ஆண்மையற்றவன் தம்பி! நாங்க உடன் விவாகரத்திற்கும் நடவடிக்கை எடுத்திட்டம்”

வாழ்க்கைத் திட்டம் - 01

- அன்புமணி

06.03.2010 ஆன்து பல்லவர்மன்று எனது வழியாற்கூட்டுத் தொழிலில் இன்னும் கலை கிள்சிப் பகுப்பாறையில் ஆழங்குப்பாக சிலக்கி கூண்டிருக்கும் முத்து குழுதாரர் அன்புமணி (நீரா.நாலகிரிவா) வெங்கள் ஆன்து எழுத்துக் குழுவாற்றினால் "ாழ்க்கைத் துப்பு என்ற தலைப்பை தீவிட அங்கே" கூண்டிருக்கும் ஏதுத்துத் தலையூர்.

1. இனமைப்பருவம்:

ஆழங்கும்பதி

ஆழங்கும்பதி என்னும் ஆழங்கும் கிராமம் மட்டக்களப்புக்குத் தேவூகே 10 கிலோமீற்றர் தோலைவில் அமைந்துள்ளது. மட்டக்களப்பு, கல்லடி, கல்லடி பிப்போடை, நாவாக்கார, மாஞ்சந்தோலைவாபி, காற்றுங்குடி, ஆழங்குப்பதி என் அரிசார் அனமைப்பு. கோர் 100 வருடங்களுக்கு முன் இது ஒரு துக்கராபால் இருந்தது கல்லுமலை உள்ளேசி இக்கிராமத்தை வட்டாரத்துரை சென்று கோவில்குளம் தாங்கி பிரதான விதியிடன் சேர்ந்து வேள்ளாம். விரி நெடுஞ்செழும் நிறம் தழும் வாகை மாறுவான். மேற்கே மட்டக்களப்பு வாவி. மீழுக்கே கடல். இறங் வடக்கு என்னலையாகக் காத்தால்குடி கிராமமும் நெற்று என்னலையாக நாழங்குப்பால் அனமைந்துள்ளன.

இலாவலியல்லாம் ஒரு காலத்தில் கோட்டு குடியிருந்த இடம்களாகும். காத்தால் குடியிருந்த இடம் காத்தாள்துடி. மாஞ்சநக் கிடம் மாஞ்சந்தொலைவப் பிக்கராமங்களுக்குடாக வாகைங்கள் மேல்வது கல்லம் என்று அறிந்த ஆட்சியாளர், பிரிடிஷ்ஜார் ஆட்சிக்காலத் தில் மட்டக்களப்பிலிருந்து கல்லுமலைக்கு ஒரு தனியான விநியை அனுமதித்தார். அதுவே நூபோது கட்டளை பிரதான விதி.

பிறப்பு

திடு கலீரி மட்டக்களப்பிலிருந்து கல்லுமலைக்கு மட்டக்களப்பு வாவி வட்டாக அனமைந்திரப் படது ஒன்றும் பயணிக்கவன ஏற்றில் பிசல்வதூண்டு. இப்போது தில்லை. இந்த ஆழங்கும் கிராமத்தில் அடிப்பீல் பிறப்பித்தன். பிரந்த இலாவி 06.03.1935. தந்தையார் பெயர் வைவரமுத்து இராமசுப்பா (மேசன் தொழில்), (இலைக்கு, முதாநாயகனாக வையுத்தீடு எனது 'ஒரு நம்புதையின் கலை' நாவல் பிறந்தது). தாயார் பெயர் போன்ற தங்கம்பிள்ளை. இவருக்கு ஒரு தும்பி இருந்தார். பொன்றை காந்தமுத்து. இவர் ஒரு படிக்காத போன்று. இவரை அரிசியும்கும் என்றாலும் அனமைப்பர்.

இவர் சிறுவாயில் வெளிப்புர்களில் வாழ்ந்த காரணத்தால் இவருக்கு ஆழங்கிலம், சிரிகளம் முதலிய பாலைகள் நன்று கெரிபும். ஒனிய விழப்பனார். ஒருவளர்ப்பாற்று துப்படியே வருவாற்று விடுவார். எனினு இளமைக்குவில்லை இவரது வழிகள்படல் எனது கல்லி வளர்க்கிக்குப் பெரும் உதவியாக இருந்தது. தற்காப்புக்கலையிலும் இவர் வல்லவர். இவருடைய அக்காதால் என்னுடைய தாயார், இவருடைய மச்சாள்

(அக்காவின் கணவர்) என்னுடைய தந்தையார். மாச்தான் இக்குடும்பத்தில் முத்து மகன். ஆனாலும் மேற்கொள்ள காத்தமுத்துவும் எங்களுடைன் வாழ்ந்தபழயால் அவர்களேயும் முத்து மகளாக எவ்வேற்றோர் நடாத்தினார்.

RKM பாடசாலை

எனது ஆழங்கும்பதி கிராமத்தில் அப்போது இரண்டே இரண்டு பாடசாலைகள் தான் இருந்தன. ஒன்று ஆழங்குப்பற்று நிராமகிருஷ்ண மின்ன் பாடசாலை. இது கவாயி விழங்கந்தர் முயற்சியால் அப்போது இருமிகிழுக்கும் பொறுப்பாக இருந்த கவாயி அம்மையாரால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இரண்டாவது பாடசாலை, சௌக்குந்தர் வாழ்ந்த பிரதீதத்தில் மெழுள்ளத் தில்லன் கபையாரால் ஆழம்பிற்கு வைக்கப்பட்டது. இதை நோத்தாரின் நவ்வதைம் வித்தியாலையும் என் அனமைப்பர். இளைஞில் இவரே இப்பாடசாலை அமைப்பதற்குக் காணி வழங்கினார்.

எனது தந்தையார்

எங்கு ஐந்து வயதாளதும் என் தந்தையார் என்னளை இராமகிருஷ்ண மின்ன் பாடசாலையில் பேர்ந்து விட்டார். அதை ஒடு வாய்வாயாக அவர் செய்தார். வட்டாலில் செவ்ரினிலை, பாக்கு, பழும், கேய்காய் வைத்து வட்டாமலை ஆகவி, என்னளை கையில் பிடித்து அனமைந்துவிடவான்டு மேற்படி பாடசாலையில் விடியில் இருந்த கந்தகவாயி கோயில் முன்னால் நன்று வணங்கி அப்படியே என்னளைப் பாடசாலைக்குக் கூடிச் சென்றார். மிகுந்த பயப்பட்டியல் என்னளைந் தலைமையாசிரியரிடம் ஓப்படைத்து "இனிமீல் நிங்கதான் ஒபா என பிள்ளைக்குப் பொறுப்பு" என்று உணர்ச்சிக்கப்பட்டுக் கூறினார். அப்போது அப்பாடசாலையானின் அதிபராக இருந்த காரைத் தைவுச் சேர்ந்த கவைதிப்பிள்ளை ஆசிரியர் என்னைப் பொறுப்பிபற்றார். இவ்விடத்தில் என் தந்தையைப்பற்றிக் கிரிது கூறுவேண்டும். அவர் ஒரு அந்தசா நெற்கள். மேசன் தொழில் செய்யும். மூன்றி தொழில் இவ்வாத காலத்தில் வைவையை எடுத்துக் கொண்டு பக்கத்தில் உள்ள ஆற்றுக்கு(வாயிப் போய் மின்பிழந்து வந்து, ஆழங்கும்பதி தீவ்வையில் (மாலைச்சந்தை) விற்று விட்டு கழிப்பின் வாங்கிக் கோண்டு மீன்போடும் பரிசுக்கூடியில் இருால், நூன்று, சள்ளல் முதலிய மீன்களைக் கறிக்கு என எடுத்துக் கொண்டு, வளைவைப் பழங்கு தோளில் போட்டுக் கொண்டு மிக வேகமாக நடந்து விட்டுக்கு வருவார். அப்போது மாலைதிருள் கவிழ்ந்துவிடும்.

வீட்டுக்கு வந்ததும் வைவையைக் கறுவித் தென்னை மரத்தில் கட்டுத்தாக்கிக் காயப் போட்டுவிட்டு "பூளை இஞ்ச கோண்டா அநுவா மாலையை, நாள் மீனை வேட இத்தூரைன்" என்று கறியெடு அநுவாமனை ஒரு கையில் பிடித்தபடி ஒதுக்குப் பழங்காக் கெங்கு மீனை வேட்டிக் கழுவிக் கொண்டு வந்து அம்மாவிடம் கொடுப்பார். இவுடைய மினிக்கெல்லைம் சாபிட்டுமேழுத்துவிடுவோம்.

அவருக்குக் காத்தான்துழயில்தான் சௌகர் வேலைவிடைக்கும். எவ்வந்ததும் பணிந்து போகுவார்பார். வேலை நடுவோரிடம் கழாராகப் பேசிக்கொள்வார். வேறு வேலைத்திற்கும் காரணமாக வெரும்பாலாகவுக்கள் இவ்வரையே தேழியிடுக்கு வேலையை ஒப்படைப்பார்கள். சலசமயம் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து பேசுவார்கள்.

எனது தாயார்

இவ்விருந்தில் என் அம்மாவைப் பற்றியும் சிறிது கற வேண்டும். படிப்பாரினில்லாதுவள். ஆனால் பள்ளபாவைள். நிவந்திக்குக் கணவனோ கண்கண். தெய்வம். பல ஏந்தப்பாவைளில் குடும்பம் சுசுவகள் ஏற்படுவதுவிட்டு. கணவன் என்றதான் ஏசிளாஸும் எதிர் வார்த்தை பேசுமாட்டா. இரவு படுக்கூக்குறுச் சில்லும் முன் இருங்கும் சமாதானமாகி விடுவார்கள்.

நீர்க்கூரு அன்றையும். ஓற்றுமையையும் வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியாது. அன்றைப் பற்றவைகளிலோ அவர்கள் வாழ்ந்தார்கள்.

குடும்பப்பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அவர் படாத் பாடுகளிலார். “நீல கூடைப் புதுப் பட்டிக் கயிறு திரித்துக் கடைக்குக் கொடுப்பார், கலிக்கு நேங்குக்குத்துவா. அவன் இடிப்பா, வணக்கட்டு நான் படையையை விட்டு வந்ததும் என்கூட்டம் கொடுத்து வருகிறோன் சென்று விரிறு வரச்சொல்வா. எனது தந்தையார் குடும் முன் கோபக்காரர். அம்மாவுடன் அடிக்கடி கொம்பிச் சள்ளடையிடப்பார். மொஞ்ச நேரத்தில் சாலாதானமாகி புள்ளி, புள்ளி என்று அம்மாவுடன் அன்பொழுதுப் போகார். நிந்த தெய்வத் தம்பதிகளுக்கு நான் முனையைப் பிறுந் தாக்கியத்தை என்ன வேலையு சொல்வேன். என்னைப் போலவே என் துமிபொரும் கங்கைமாரும் பெரும் பால்வியம் செய்தவர்கள் என்றே கூறுவேன்.

பாந்திப்பழுப்பு

இல்லைப்பு அம்யந்தமாகப் பார்ப்போம். நான் இராமசிறுவிற்கு மீண்டும் பாகாவையில் போது வந்தபோது ஜுந்தும் வந்தபில் எங்கொல்லிப் பரிட்சாக்காக எங்களைத் தயார்படுத்தியவர் திறுமாசிலாமனி ஆசிரியர். அவர் ஒரு மனித தெய்வம். வதுபுபு இளங்களைச் சொந்த மக்கள் போல் நடத்துவார். எவ்வரையும் கடித்து கொள்ளமாட்டார். மிகவும் மூன்றாமையாக போகார். எங்களுக்கும் வதுபுப் ‘எங்கொல்லிப்’ பரிட்சை நடத்த இடம் காத்தான்கூட எம் குறிச்சிப் பள்ளிக் கடிட்டும் என்னையிழிருள். அன்று ஒரு சனிக்கிழவும். பரிட்சை எழுதிவிட்டு விட்டுக்கு வந்தேன். எனது தந்தையாருக்கு ஒரீரி புழுகம்.

மீ வகுப்பு ‘எங்கொல்லிப்’

பரிட்சை முடிவு வந்தது. அதில் பல்கி பிற்றியைடந்து இருந்தோம். நான் மட்டும் A பிரிவில் சீத்தியைடந்திருந்தாகத் தெரியிற்றார்கள். ‘எங்கொல்லிப்’ பரிட்சை நிந்தி எய்திபவர்களுக்கு அரசாங்கம் மாதும் கோரும் பணம் வழங்கும் என்று செய்தியை அறிந்த எனது தந்தையார்

ஆவாயப் பறந்தார். உலை முடிவியல்லாம் ஒடினார். பவர் விசுபாம் தெரியாமல் அவரை அப்படி தீப்படி என்று பேசுக்காட்டினார்கள். இந்த அப்ப விசுபாம் எனது பாகாவை ஆசிரியர்களுக்கிகா ஊரில் உள்ள பெரிய மனிதர்களுக்கோ தெரியாமல் இந்தது பெடும் ஆசிரியரே. யானிரா சொன்ன ஆலோசனையைக் கேட்டு என் முறைதையார் என்னைப் பூபாலப்பிள்ளை. மூன்திருப்பும் அலைத்துச் சென்றார். அவர் துப்போது பலராலும் போற்றப்பட்டவர்.

அவர் என் தந்தையார் காரியத்தைக் கேட்டிரும் மிகுந்த யூபர்ப்படைந்தார். “நான் எப்படியும் நல்லையா மாஸ்ரூதைத் தொடர்பு கொள்ளு சுங்கங்களுக்கு இந்த விஷயத்தைக் குருத்துத் தழுவியேன்” என்று வாக்குறுதி அளித்தார். எனது தந்தையார் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் என்னை அலைத்துக் கொள்ளுவிட்டுக்கு வந்தார். அவர் ஒரு ஒட்டைவாயர். அம்மா இருப்பாரா? அவர் முழுக்க எனது பெருமையைப் பற்றிப் பணமுயடித்தார்.

மாதுக்கள் பல சென்றன. ஆனாலும் ஒரு பூாடுவர்களைப் பெரியவெள்ளை. என்ன செயல்நேரிலே ஈப்பக்ஞுக்குத் தெரியவில்லை.

அப்போது நாங்கள் காத்தான்துடுக்கு பேசுவத் தெய்வப் போது அந்த விட்டுக்கூரர் ஒரு சேதி சொன்னார். “எங்கொல்லிப்” பால் செய்த பீள வைகளைகளைக் காத்தான்துடு அல்லது வந்தாழுமுளை மத்திய கல்லூரியில் சேர்க்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு மாதாற்றப் பணம் கிடைக்கும். அந்பாயமாகப் பழக்கக்கூடிய பின்னையை மேசன் வேலைக்குக் கூடிட வந்து பாலாக்கி விடாகே. நான்களுக்கே நீ இயேங்க கூடிடக் கொள்ளு காத்தான்துடு ‘சென்று வோயிச்க்குஞ்சுப் போ’ என்றார்.

காத்தான்துடு ‘சென்று கொலிச்’

மருநாள் நாங்கள் இருவந்து காத்தான்துடு மத்திய கல்லூரிக்குச் சென்றிருந்த ஆசிரியர்கள் எங்களை அன்புள்ள வரவேற்றியார்கள். அதிபரி ம் காலிச் சென்றார்கள். அப்போது அங்கு அதிபராக இருந்தவர் M.H முமிஸ் என்ற மரை முருங்கிலி. வெள்ளைக்காரர் போன்ற நேற்றும். கொச்சைத் தழிலில் பீர்ச்சார். “ஏன் நீங்கள் கட்டுவே வரவில்லை? ஆறுமாதங்கள் விட்டதே” என்று பரிநூப்பட்டார். பின்னர் அப்பிறும் ஒரு சூழியரைக் கவுப்பிட்டு (இப்பாக்கிம் வாச்சர்) என்னைக் கொண்டுபோய் ஒரும் வதுபில் விடக் கொள்ளார். பின்னர் என்னைதையை நோக்கி “நான்களுக்கு நீங்க ஆர்கேஜம் பள்ளிக்கும் போய் உங்க பையறாலையை ‘பள்ளல் விளிச் சேர்ட்டிபிகேட்’, ‘பேர்த் சேர்ட்டிபிகேட்’ என்னாம் வாங்கிக் கொள்ளு வந்து என்னிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.” என்றார். “அப்பிறியை செய்யிறங் ஜயா!” என்று காறிய என் தந்தை பாகாவை முடியும் வாரு காறிய என்னை விட்டுக்குக் கூடிச் சென்றார்.

மருநாள் முதல் காத்தான்துடு மத்திய கல்லூரியில் விடுதி மாணவர்கள் நான் ஒரு நீதி. எனக்குரிய மாதாந்தப் பணம் விடுதிக்குச் செலுத்தப்பட்டது. கமார் S வாரு நீதி அப்பாகாவையில் கல்லி கற்றிருன். அவர் ஒரு பெரியவைந்து.

(தொடரும்....)

விசுவாமித்திர பக்கம்

முன்னடி

சாந்த சில நாட்களாக இரண்டாம் விசுவாமித்திரின் சொந்த வேலைகளில் ஈருபு வேலங்கிய நிலையை ஏற்பட்டுவிட்டது. அஸ்வமேத யாகம் ஒன்றை வேற்கொள்ள வேண்டி வெள்குதிரை ஒன்றைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அத்துடன் யாகம் தொடர்பாக இமயம் உட்டு அட்சிரிகளுக்கும் அவர்களை அனுப்பும் பெரும் மனியார் சேர்ந்துவிட்டது. இத்தனை பன்களுக்குள்ளும் 'சௌகாதிரி' இன் எழுத்துறையில் வந்தை மருக்கவர் முழுவாலினால்.

மாற்ற மாறும் வரத தொடர்களினால் மகளிர்களைவிட்டால் கொஞ்சம் உரையாகி விடு விரைவாக கள். இந்தமாதிரி விடயங்களைவிட்டு விசுவாமித்திரவுக்குச் சந்தோசமான சங்கதிகாக. பொன்னிலைவாதம் என்பது வாழ்க்கை நடைமுறையுடன் தொர்பாக தூ என்பது இந்த இரண்டாம் விசுவாமித்திரின் அசைக்க முடியாத கொள்கை. பேள்கள் மாத்திரம் ஆல்ல ஆன்களும் இந்தக் கொள்கையை ஆதரிக்கிறும் போராட்டங்களை முன்னிடுக்க வேண்டும். சர்வதேச மனியிர இந்தை முன்னிட்டு 'மகளிர் பட்டயம்' ஒன்றைத் தயாரித்து மொளிப்பிடுவும் இரண்டாம் விசுவாமித்திரின் உட்கீச்சுக்குள்ளான். ஆனால் பட்டயத்தில் உள்ளடக்கம்பட்ட வேலங்கிய சில விடயங்களில் விகளாமித்திரவுக்குச் சந்தீகம்க்கலும் தெளிவின்மைபும் உள்ளது.

(அ)

பேள் எழுத்தாளர்களிற் பலர் பெண்ணிலைவாதம் சாந்த இலக்கிய ஆக்கங்களுக்கு வழங்கும் முழுவியற்றுவும் போதானம்பாக உள்ளது. பெண்ணிலைவாதம் தொடர்பாக ஆக்கங்களை எழுதமாட்டேன் என்று பொலியும் சில பேள் எழுத்தாளர்களும் உண்டு. என்னோ பேள் எழுத்தாளர்கள் தங்களின் ஆக்கங்களிற் குறிப்பிட்ட தொகை அளவு பெண்ணிலைவாத ஆக்கங்களை வெளியிட வேண்டுமேனும் கோருதல் சாத்தியமா? தேசிய, சர்வதேசிய கொள்கிப்புக்களை வழங்குவதன் முஸும் இத்தனைச் சாந்தியமாக்கலாமா?

(ஆ)

பொருத்தமாற்ற அந்தக் கொள்களின் 'பெண்ணியம்' என்ற சொல்லைத் தவிர்த்து 'பெண்ணிலைவாதம்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென பகிரங்க விளாம்பரம் செய்தால் பயன் கிடைக்க

வைய்ப்புள்ளதா? முன்னர் ஒரு து வை பேள்கள் ஆப்பு நிறுவனம் இதுபற்றிய கொரிக்கையை முன்வைத்த போதிலும் மீண்டும் இக்கொரிக்கை முன்னிடுக்கப்படல் அவசியமா?

காரியமித்தி பற்றிக் கவலைப்படாமல் கருத்துக்களை முன்வைத்துக் கோபாருக்களா உறுவாக்குதலும் விசுவாமித்திரினின் வித்துவத்துள் வரும் விதிதான்.

விசுவாமித்திர வித்துவத்துள் விதிதான்

நோக்கல்

நோக்கல்

நோக்கல்

நோக்கல்

நோக்கல்

'நிறுவனமின் நிறுவனம்'

'நிறுவனத்துதாநும்'

பாலாரி நிறுவனம்

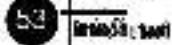
நிறுவனம்

நிறுவனம்

நிறுவனம்

ஒரு சம்பவத்தின் மீதான எடுத்தியம்புதலை கலவத்துவப்பார்கோரு கலைநாடுகள் உறுப்புநாட நிறுவனதை வைய்கிறும். எனவேதான் இலக்கியத்தின் முக்கிய வடிவங்களில் ஒன்றாக சிறுகளத்தைக் கருதப்படுகின்றன. இந்த வகையில் சுற்றுத் தீருவநாற்களைப் பல புரிய பரிமாணங்கள் உள்ளன. ஒருக்குழுவை, புதுது அளவின் கூடும் இடம்பெற்றுக்கொண்டு நெருக்கடிகள், தொலைநூற்றுப் போட்டு மோழுகைகள், மேஜைக் கலாசாரப் பாதிப்புக்கள் என்றாலும் அப்பிழைங்களுக்கு பல முற்றுவாய்கள் உள்ளன. அதன் தோற்றுவாபாக உருவாகும் உள்ளடக்கமும் அமையும்போது இவற்றின் கொடுமைக்கையிப் பொருத்தமாக சிறுகளதுபின் உயிர்முசுக் கலைாம்.

புதுமைப்பித்தன் காலத்துக்களத்தின் இன்றைய நாளை அவசர உலகத்தை திருப்பிப்படுத்துமா என்பதில் கருக்கு வேறுபாருகள் வழங்கம். சமூஹாயற்றின் நிருட்டுறைந்த பகுதிகளில் இருந்து புதுமைப்பித்தனால் களர்ந்திருக்கிறார்கள். கலைநாற்றுக்களும் கலையின் உருவாகும் உள்ளடக்கமும் இப்பொழுதும் ஏற்றுக் கொள்ளலாமெனிலும் கலையின் மொழிக்கட்டமைப் பான எழுந்தட (Style) ஏற்கக்கூட்காதா? என்ற ஒரு கேள்வியும் உண்டு. அதனால்தான் சிறுகளதயின் புதிய தலைமுறையினர் இன்று வாக்கர்களின் அவசர வாழ்வுச்சு மற்றும் இருப்புச் சுழலுக்கு ஏற்கத்தக்கவகையில்

சிறுக்கதைகளைப் பிரசவிக்கின்றனர். பவானி சிவகுமாரனின் ‘நிஜங்களின் தரிசனம்’ என்ற தொகுதியில் உள்ள சுறுசுறுப்பான சிறுக்கதைகள் இத்தகையதே.

(2)

தெஹிவளை கருபோவிலையைச் சேர்ந்த பவானி சிவகுமாரன் அவர்கள் பாடசாலை ஆசிரியையாகத் தொழில் செய்பவர். எழுத்துத் துறைக்குள் காலடி வைத்து ஆறு ஆண்டுகள் மட்டுமே. இந்தக் குறுகிய காலத்துக்குள் ‘மரம் வைத்தவன்’, ‘தேடலே வாழ்க்கையாய்’ என்றபவானியின் முதலிரண்டு சிறுக்கதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்ட மீரா பதிப்பகம் தனது 96 வது வெளியீடாக முன்றாவது சிறுக்கதைத் தொகுதியான ‘நிஜங்களின் தரிசனம்’ என்ற சிறுக்கதைத் தொகுதியையும் வெளியிட்டுள்ளது. வீரகேசரி, தினக்குரல், ஞானம், ஜீவநிதி, அகிலம், பூங்காவனம் ஆகியவற்றில் இந்தச் சிறுக்கதைகள் பிரசரமாகியுள்ளன. இத்தொகுதியில் உள்ள பதினெட்டாண்து கதைகளில் ஒன்றைத் தவிர ஏனைய கதைகள் பரிசு பெற்றதாகவோ அல்லது ஏற்கனவே பிரசரமாகியுள்ளதாகவோ உள்ளன. காதலையோ பெண்ணியத்தையோ தனது கதைகள் ஒரு பொழுதும் பேசாது என்ற உறுதி மொழியில் பிசகாதிருப்பதான் பவானியின் ஒப்புதல் வாக்குமூலமும் நூலின் நுழைவாயிலிற் கிடந்தது.

(3)

தொகுதியில் உள்ள பதினெட்டாண்து கதைகளையும் ஒருசேர வாசித்தபோது யதார்த்த உலகின் வெளிப்பாடுகளாக கதைகள் அமைந்துள்ளமையை இலகுவில் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது. இந்த மண்ணும் இதன் மீதான மனிதர்களும் கதைகளினாடே கைகோர்த்திருப்பது நூலாசிரியரின் கைவினைப்பாட்டை தெற்றெனப் புலப்படுகின்றது. ‘நிஜங்களின் தரிசனம்’, ‘நிழல் கொஞ்சம் தா’, ‘குடைபிடிக்கும் நினைவுகள்’ ஆகியன ஒரே தளத்தில் நின்றுகொண்டு வெவ்வேறு திசைகளை நோக்கிய கதைகள் எனலாம். சமகாலத்து வாழ்வுமுறைக்குள் வசதி பார்த்து முளைத்துவிட்ட வயோதிப் பில்லங்களும் பெற்றோர் பிள்ளை அணுகுமுறைகளும் பற்றி அறிந்து கொண்டு அதனைக் கதைகளினுடே அம் மணமாகப் போட்டுடைக்கும் கதாசிரியரின் எழுத்துப் பொறிமுறை அவரின் குறியீடு அடையாளங்கள் எனலாம்.

‘மீட்சியா என்ன விலை’ என்ற கிளைமோர் கதை யுத்தம் முடிந்து போனாலும் அதற்கும் முன்னரான சோதனைச் சாவடிக் காலத்தைப் பட்டவர்த்தனமாக விரித்துப் போடும் கதையெனலாம். இருபக்கத்து நியாயங்களையும் முகத்தில் அறைந்தாற்போல் சொல்லும்பாங்கு

வியக்கத்தக்கதாகவும் அதேநேரம் அருந்தவராஜன் என்ற ஓய்வுபெற்றுச் செல்லக் காத்திருக்கும் உதவி ஆணையாளர் மீதான அனுதாபத்தைத் தேடும் கதையாகவும் உள்ளது.

‘சொப்பனத் திருமணம்’, ‘நம்மவர்கள்’, ‘கனவோடு நீ நினைவோடு நான்’ ஆகிய கதைகளின் எதிர்பாராத முடிவினைப் போலவே ‘கப்பல் விட்டார் முன்னவர்கள்’ என்ற கதையின் முடிவும் எதிர்பாராததே. இக்கதை ஏனைய கதைகளிலிருந்து வேறுபட்டதான் தளத்தில் நின்று எழுதப்பட்டுள்ளது. தொகுதியின் சத்தான கதைகள் பட்டியலில் இதற்கு முன்னுரிமையுண்டு. ‘என்னுள்ளே ஏதோ’ என்ற கதையும் ஏனைய கதைகளிலிருந்து வேறுபடும் பாங்கில் எழுதப்பட்ட கதை. பதவியுயர்வு காரணமாக கிழக்கு மாகாணத்துக்கு இடமாற்றம் பெற்ற விவசாய உத்தியோகத்துர் ஒருவரின் உத்தியோகபூர்வ விஜயம் ஒன்றின் நிமித்தம் கிராமம் ஒன்றிற்கு வரும் தந்தையுடன் மகள் ஆர்த்தியும் வருகிறாள். தன்னை சிறுபாயத்தில் தூக்கி வளர்த்த ‘பழைய அம்மா அப்பா’வின் வீட்டில் ஒரு பகல் பொழுது மாத்திரம் நின்றுவிட்டு உடனேயே வீடு திரும்பும் கதை. கதையின் இறுதிப்பந்தியில் மகள் ஆர்த்திக்கிள் மனம் என்ன சொல்கிறது என்பதைக் கதாசிரியர் சொல்லும் விதம் சிறப்பாக உள்ளது. உள்ளடக்கம் கதை சொல்லும் Style என்பவற்றுக்கும் அப்பால் நெஞ்சை அள்ளும் சின்னச் சின்ன வசனங்களும் அருவி நீர்போல இயல்பாக வந்து விழும் ஆங்கிலச் சொற்களும் பவானி சிவகுமாரனின் கதை எழுதும் ஆற்றலுக்கு சந்தனம் பூச்சிகளிற்றது.

கதை முழுவதும் நெஞ்சையள்ளும் வசனங்கள். “வாசலில் ஆற்றேழ சுடிதார்கள் நின்று கொண்டிருந்தன.....”, உள்ளே வேட்டிகளின் நடமாட்டம்....”, “நாட்கள் இறக்கை கட்டிப் பறந்தன...”, “அரச்சகரும் மனிதர்தானே? அவரும் புலம்பெயர்ந்து விட்டார்”, “பூவாய்ச் சிரிக்கும் முகம்” போன்றவற்றை இதற்கெனச் சுட்டலாம். சில நேரங்களில் சில கதைகளில் தென்றல் வந்து அறையுமாப்போல் சில சொற்களும் வசனங்களும் நம் மைப் பிரமிப் பில் ஆழ் த் துகின்றன. “கதை சொல்லிக்கொடுத்த பழைய தலைமுறை ஒன்று போய்ச் சேர்ந்துவிட்டது. இன்றைய தலைமுறை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. நாளைய தலைமுறை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இது தொடரும்..” இப்படிச் சில உதாரணங்கள்.

எதிர்காலத்தில் தனக்கென ஒரு பெரும் வாசகர் வட்டத்தை பவானி சிவகுமாரன் கொண்டிருப்பார் என்பதற்கான வேர் விடுகையாக இத்தொகுதியின் கதைகளை நம்பலாம்.

55 | நூல்த் தாங்கி 202

(4)

“மீண்டும் புதிதாய்ப் பிறப்போம்” என்ற கதையில் வரும் யோகராணி என்ற பாத்திரம் பெண்ணியக் கோட்பாட்டை ஒங்கி ஓலிக்காவிட்டாலும் பெண்ணியத்தின் குறியீடாகவே இக்கதை என்மனதிற் பட்டது. “பிச்சை வாங்கி உண்ணும் வாழ்க்கை பெற்றுவிட்ட போதிலும் அச்சமில்லை... அச்சமில்லை..” என்று யோகராணியின் நிலையைச் சொல்லிவிட்டு “இச்சை கொண்ட பொருளைல்லாம் இழந்துவிட்டபோதிலும் அச்சமில்லை... அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே” என்று முடித்துள்ளமையால் பெண் ணியம் பற்றியதான் ஒரு கதையாகவே இதனை கருதவேண்டியுள்ளது. ஏற்கனவே சொன்னதைப்போல காதல், பெண்ணியம் என்பவற்றை என் கதைகள் தொடமாட்டா என ஆசிரியர் சொன்னாலும் கூட பெண்ணியம் என்பது வாழ்க்கை நடைமுறை என்ற வகையில் அவரின் சத்தியத்தை மீறிய ஒரு கதையாகவே இக்கதையைக் கருதலாம்.

நாளாந்த வாழ்க்கையில் அதிகம் பயன்படுத்தும் ஆங்கிலச் சொற்களே கதைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் கூட சில ஆங்கிலச் சொற்கள் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பது தமிழ் இலக்கியத்தின் தேவைப்பாடு. எனினும் கதைசொல்லியின் ஆங்கில மொழிச் சொற்பிரயோகம் சற்று மிகைத்துவிட்டதாயினும் எந்தவகையிலும் தொகுதியின் கனதியைக் குறைத்துவிடவில்லை. சிறுகதைகள் அதன் ஆத்மாவைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இழந்துவருகிறதோ என அண்மைக்காலத்துச் சிறுகதைகளை வாசிக்கும்போது நான் உணர்வதுண்டு. ஏனெனில் இலக்கிய வடிவங்களில் சிறுகதைகளுக்கென இருந்த தனிச்சிறப்பிடம் மங்கலான திசையை நோக்கி நகர்கிறதோ என்ற சந்தேகம் தான். பவானி சிவகுமாரனின் ‘நிழங்களின் தரிசனம்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை வாசித்தபோது கொஞ்சம் நிம்மதி. பவானி சிவகுமாரன் நமக்குக் கிடைத்த நிழங்களின் தரிசனம்.

- இரண்டாம் விசுவாமித்திரன்.

வரவு

‘ஒரைசு’

2012 - மார்ச்
குறு : 07
கிடைக்கு : 19

மூசிரியர் : - முதூர் முதக்தன்
வெளியீரு : - முதூர் கலை லீக்கிய ஒன்றியம்
நொக்கஸ்வதி, முதூர் - 05
மனிதனியம் மனினில் மறை ஒலிக்கும் ஒரைசு

30=

56 | சிவாமித்திரன் 202

தொடர் நாவல்

மீண்டும் ஒரு காதல் கரை

13

- திருக்கோவில் யோகா.யோகேந்திரன்

மாமாவின் அபிப்பிராயங்களுக்கும் விருப்பங்களுக்கும் மதிப்பளித்தவனாக கண்ணன் சற்றே சங்கடத்துடன் “இல்லை மாமா என்னோடு ‘மெடிக்கல் கொலிச்’ ல படிச் ச முனுபேர் இங்கநியமனம் கிடைச்சு வந்திருக்காங்க. உன்னை நம்பித்தான் நாங்க இஞ்ச வந்திருக்கோம். கொஞ்ச நாளைக்காவது எங்களோடு குவார்ட்ஸ்ல இருக்கக்கூடாதா? என்று கம்பல் பண்றாங்க. அதனால் அவங்களோடு இருப்பதற்கு சம்மதம் சொல்லிற்றன். அங்க இருந்தாலும் ஓவ்வொரு நாளும் இங்க வந்து போவன். நான் உங்களோடு இருந்தா அவங்க என்னைத் தேடிக்கொண்டு இஞ்ச வருவாங்க. மாமிக்கும் வீண் கரைச்சலாயிருக்கும்.” என்றான்.

“அதெல்லாம் பெரியகரைச்சலா மகன்? மாமிக்கும் உதவியாக சுந்தரி இருக்கிறாள்தானே. உனக்கும் கூட்டாளிமாரோடு இருக்கிறது சந்தோசமாகத்தான் இருக்கும். சரி. கொஞ்ச நாளைக்கு அவங்களோடு இரு. ராதா படிப்பு முடிஞ்சு வந்ததும் உங்க ரெண்டு பேருக்கும் கல்யாணத்தைச் செய்து வச்சா நல்லதென்கிறா உன் மாமி. எனக்கும் அதுதான் விருப்பம். கல்யாணத்துக்குப் பிறகு இஞ்சதானே இருக்க வேணும்? அது வரை உன் விருப்பப்படி குவார்ட்டஸ்ல இரு” என்றார் ரங்கநாதன்.

கண்ணன் எதுவும் பேசவில்லை. கண்ணனுக்கும் ராதாவுக்கும் திருமணம் பற்றி அவர்கள் தமக்குள் பேசிக் கொள்வதும். சிலசமயம் உறவினர்களுடன் பேசிக் கொள்வதும் கண்ணனுக்குத் தெரியும். ஆனால் அது பற்றி அவனுடன் ரங்கநாதன் நேரடியாகக் கதைத்தது இதுதான் முதல் தடவை. அவனுக்குச் சற்றே சங்கடமாக இருந்தது.

57 | சிவாமித்திரன் 202

அவனது சங்கத்தைப் புரிந்துகொண்ட ரங்கநாதன் “அது சரி கண்ணன் குவார்ட்டஸ்ஸ் எல்லாமாக எத்தினபேர் தங்கியிருக்காங்க?”

“பழைய ஆட்கள் ஏழெட்டுப் பேரும் புது ஆட்களில் என்னோட சேர்த்து ஆறுபேரும்தான்”

“ஒரு நாளைக்கு உன்ற குறூப் ஆட்களை வஞ்சக்கோ டின்னருக்கோ கூட்டிக்கொண்டு வா.... என்ன?”

“சரி மாமா”

பேசிக் கொண்டபடி கண்ணன் விடுதிக்குச் சென்று விட்டான். அவர்களுக்கு ஏதும் உதவி தேவைப்பட்டால் செய்து கொடுப்பதும், ஒரு நாளைக்கு ஒரு தரம் வந்து மாமா மாமியைப் பார்த்துப் பேசிக் கெல்வதும் கண்ணனின் கடமையானது. விடுமுறையின் போது ராதாவும் வந்து போவாள்.

ராதா விடுமுறையில் வந்தசமயம் ஒரு நிலாக் காலத்தில் கண்ணனும் அவனது விடுதி நண்பர்களும் வெளி முற்றத்தில் உணவருந்தி கலகலத்துச் சென்றனர்.

ஒருவாறு ராதாவின் படிப்பும் முடிவடைந்து அவனும் மட்டக்களப்பு வைத்தியசாலைக்கே நியமனம் பெற்றுக் கொண்டாள். அவனுக்கு இனி திருமண ஏற்பாட்டைச் செய்து முடித்து விடுவது பற்றி ரங்கநாதன் தம்பதியர் ஆலோசனை செய்து ராதாவிடம் அபிப்பிராயம் கேட்டபோது “இவ்வளவு நாளும் படிப்பு படிப்பு எனக் கஷ்டப்பட்டு விட்டு கொஞ்சநாள் ஆறுதலாக இருக்கக்கூடாதா அப்பா. இன்னும் இரண்டு வருஷமாவது போகட்டுமே” என்றாள். கண்ணனிடம் கேட்டபோது அவனும் அதையே கூறினான். ரங்கநாதன் மகளினதும் மருமகனதும் விருப்பத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால் சரஸ்வதிதான் வழக்கம் போல முன்முனுத்தாள்.

இவ்வாறெல்லாம் பழைய நினைவுகளை அசை போட்டபடி கல்லடிக்கடற்கரையிலிருந்து நேரே மாமாவின் வீட்டிற்கு வந்தான்.

மாமா வீட்டிற்கு அவன் வந்தபோது மாமாவும் மாமியும் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அவனும் அவர்களுடன் சிறிது நேரம் உரையாடிவிட்டு மாமி போட்டுக் கொடுத்த தேநீரைப் பருகியவாறு ராதாவைப் பார்க்க மாடிக்குச் சென்றான்.

ராதா தனது அறையில் கட்டிலில் படுத்திருந்தாள். கண்ணன் கதவருகில் சில விநாடிகள் தயங்கி நின்றுவிட்டு “ராதா” என அழைத்தான்.

திடுக்கிட்டுத் திரும்பியவள் கண்ணனைக் கண்டதும் வாரிச் சுருட்டிக் கொண்டு கட்டிலை விட்டுக் கீழே இறங்கினாள். அவளது கண்கள் கலங்கிச் சிவந்தன. அழுதிருக்கிறாள் என்று தெரிந்தது. கண்ணனிடம் ஜயலத் பற்றிய விபரத்தை போனில் சொன்னதால் அவனை நிமிரந்து பார்க்கத் தெரியவில்லாது தலை குனிந்தவளாக பயத்துடனும் சங்கடத்துடனும் நின்றாள் ராதா.

சில விநாடிகள் கண்ணன் மௌனமாக நின்றான். பின்னர் அவளது தாடையை நிமிர்த்தி “என் ராதா என்னை உனக்குப் பிடிக்காமல் போனது?” என அமைதியாகக் கேட்டான்.

அவனுக்கு அவனது பரிவானபேச்சும் அவன் கேட்ட விதமும் அவனது அமைதியும் தாங்க முடியாத துயரத்தைத் தர அழுகை பீற்றிட்டுக் கொண்டுவந்தது. விம்மி விம்மி அழ ஆரம்பித்துவிட்டாள் ராதா. அவள் எதுவும் பேசவில்லை. அவளால் பேசமுடியவில்லை.

“ராதா அழாத. நீ பிழியப்பிழிய அழுவதை என்னால் சகிக்க முடியல்ல. பெரியவங்க நம்மைச் சேர்த்து வைக்க நினைச்சாலும் கடவுள் விரும்பினால்தான் அது நடக்கும். அவன் விரும்பாட்டி யாராலும் எதுவும் செய்ய முடியாது. நீ கவலைப்படாதே. முன் போல கலகலப்பாக சந்தோஷமாக இரு. என்னை ஒருபக்கம் ஒதுக்கிவிட்டு உன் மனசில் இடம்பிடித்த அந்த ஜயலத் உண்மையிலேயே நல்லவனாக இருப்பானென நினைக்கிறன். நீ விரும்பிய படி ஜயலத்துடன் உண்ணைச் சேர்த்து வைப்பன். இது சத்தியம். அவளது கரம் பற்றி உறுதியளித்தான் கண்ணன்.

ராதா தன்னை மறந்தவளாக “அத்தான் உங்களுக்கு இத்தனை பெரியமனசா?” அவனது தோள்களைப் பற்றி தினறவுடன் கேட்டாள்.

“மனசு பெரிசோ என்னமோ நான் உன்மேல் வச்சிருக்கிற அன்பு பெரிசு. அக்கறை பெரிசு.”

ராதாவுக்கு முழு உலகமே தனக்குச் சாதகமானாற் போலிருந்தது. மனசில் இருந்த பெருஞ் சுமை குறைந்து மனசு இலேசாகிப் போனது.

“அத்தான், நான் ஜயலத்தைப் பற்றிய விபரம் சொல்லியும் அவரைத் திருமணம் செய்து வைப்பதாகச் சொல்கிறீர்களே? அவர் கல்யாணமானவர். ஒரு குழந்தைக்குத் தகப்பன். சிங்கள இனத்தவர்.

என்னைவிட படிப்பிலும் அந்தஸ்திலும் குறைந்தவர். அவரை நான் விரும்புவதும் திருமணம் செய்ய நினைப்பதும் தவறேன உங்களுக்குப் படவில்லையா?"

"ராதா எனக்கு உன்னைத் தெரியாதா? நீ பிறந்து வளர்ந்த காலம் தொடக்கம் நான் உன் கூடவேதானே இருந்தேன். உனது பல விருப்பு வெறுப்புக்கள் எப்போதுமே என்னிலிருந்து வேறுபட்டதாக இருந்தபோதும் உன்னை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியும். உனது இந்த முடிவு எனக்குப் பெரிய ஏமாற்றம்தான். ஆனால் நீ என்னை ஏமாற்றவில்லையென்கிறது எனக்குத் தெரியும்.

மற்றது, நீ சிறுபிள்ளையோ புத்தி இல்லாதவளோ அவசர முடிவு எடுப்பவளோ அல்ல. சரி எது பிழை எது என்கிறது உனக்குத் தெரியும். நீ எடுத்த முடிவு உனக்குச் சரி என்றால் அது எனக்கும் சரிதான். நீ எனக்குக் கிடைப்பதைவிட உனக்குச் சந்தோசம் கிடைப்பதுதான் எனக்கு முக்கியம்."

கண்ணன் இவ்வாறு கூறியதும் ராதா பெரிதாக வியப்புற்றாள். இப்படியும் ஒரு மனசா? எனப் பிரமித்தாள். அவனது கரங்கள் இரண்டையும் அன்புடன் பற்றி 'தாங்ஸ்' அத்தான் என்றாள். அவனது கண் கள் குளமாகியிருந்தன.. அவளால் மேற்கொண்டு பேசமுடியவில்லை.

"ராதா இதில் ஒரு பாரிய சிக்கல் இருக்கே?"

அவள் எதுவும் பேசாமல் கண்ணனை ஏறிட்டாள். "இந்த விசயத்தை மாமா மாயியிடம் எப்படிச் சொல்றதென்றுதான் விளங்கல்ல. அவங்க இதை எப்படி எடுத்துக் கொள்வாங்களோ தெரியல்ல. அவங்களைப் பொறுத்தவரை இது எப்பவோ தீர்மானிக்கப்பட்ட சங்கதி. அதைத் திடீரென மாற்றுவது அவர்களுக்கு முடியாமலிருக்கும். சரி... அதைப்பற்றி யோசித்துத்தான் கதைக்கவேணும்... பார்க்கலாம்."

ராதாவைப் பொறுத்தவரை கண்ணன் இவ் விடயத்தை இத்தனை சாதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டது போலத் தன்னிடம் காட்டிக் கொண்ட போதும் அவனது மனசில் அதன் தாக்கம் அத்தனை சாதாரணமாக இருக்காதென்பது அவளுக்குத் தெரியும்.

தன் மேலுள்ள அன்புக்காகத் தன்னுடன் பழகிய பாசத்திற்காகத் தனது உணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்டு, அந்த உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து அந்த ஏமாற்றத்தை அவன் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதை அவளால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

- கதை தொடரும்.....

மாப்பிள்ளைத் தோழன்

கலாபூஷணம் கா.சிவலிங்கம்

அன்று ஒரு கல்யாண நாள். ஊரெல்லாம் கல்யாணம். கல்யாண வீடென்றால் அமர்க்களாந்தானே. இந்து மத பாரம்பரிய முறைப்படி மணமகனும் மணமகனும் தலையில் பாலதப்பி நீராடி அதன் பின் திருமணத்துக்குரிய ஆடை ஆணிகளை அணிந்து அலங்கரித்துக்கொண்டு ஆலயத்திற்குச் செல்வதற்கு ஆயத்தமாகவேண்டும். சுபமுகூர்த்த வேளையில் ஆலயத்தில் மணமகனுக்குத் தாலி அணிவிப்பது ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும். அதற்குள் புகைப்படம் எடுப்பதும் 'வீடியோ' படம் எடுப்பதும் தற்காலத்தில் தவிர்க்கமுடியாத நிகழ்வுகளே.

மணமகனுக்கு மைத்துணை முறையான ஒருவர் அதாவது மணமகளின் சகோதரர் ஒருவர்தான் மாப்பிள்ளைத் தோழனாக இருப்பதற்குத் தகுதி பெற்றவராவார். அவரே திருமண நிகழ்வுகள் நிறைவுபெறும்வரையும் மணமகனுக்குத் துணையாக இருப்பார். அவரும் மணமகளைப்போல் உடையணிந்து அலங்கரித்து இருக்க வேண்டும்.

இது மணமகளின் வீடு. மணமகளின் வீட்டிலிருந்து அதற்கென அலங்கரிக்கப்பட்ட வாகனத்தில் மணமகளின் சகோதரன் மணமகனுக்குப் பால் தப்பி நீராட்டி ஆயத்தஞ்செய்வதற்காக அழைத்துவரப்பட்டார். அவன் கிட்டத்தட்ட பன்னிரண்டு வயது மதிக்கக்கூடக் ஒரு சிறுவன். இதற்கு முன் எவருக்கும் மாப்பிள்ளைத்தோழனாக இருந்த அனுபவம் அவனுக்குக் கிடையாது. அதனால் திருமணம் சம்பந்தமான விபரங்கள் எதையும் அவன் அறிந்திருக்கவில்லை. சொல்வதை மாத்திரமே செய்யக் கூடியவன்.

வேலைகள் விரைவாக ஆழம்பமாயின. ஆனால் புகைப்படப்பிடிப்பாளரும் 'வீடியோ' படப்பிடிப்பாளரும் மணமகளின் இல்லத்திற்கு இன்னும் வந்து சேரவில்லை. அவர்களை எதிர்பார்த்தவன்னம் எல்லோரும் இருந்தனர். "நேரம் போகுது 'போட்டோ', 'வீடியோ' காரங்கள் என்ன செய்யிராங்கக் கிவ்வனவுநேரத்துக்கு பொம்பிள் வீட்டு மட்டும் மினக்கட்டு நின்டாச் சரியா. இஞ்ச என்ன செய்யிற. நேரத்துக்கு கோயிலுக்குப்போறல்லையா" என்று பொறுமையை இழந்து புறபுறுத்துக் கொண்டிருந்தார் மணமகளின் தகப்பனார். அதற்குள் 'போட்டோ', 'வீடியோ' காரர் இருவரும் அவர்களுடைய வாகனத்தில் வந்து இறங்கினர். இனி என்ன கணக்கம். இனி பாலத்தப் பவேண்டியதுதான். மணமகளின் தந்தையாரின் சொற்படி மாப்பிள்ளைத் தோழன் மணமகளை அழைத்துக் கொண்டு வந்து அதற்கென ஒதுக்கப்பட்டிருந்த ஒரு இடத்தில் போடப்பட்டிருந்த கதிரையில் அமர்த்தினார். தேய்காய்ப்பாலுடன் அறுகம்புல்லும் சேர்ந்திருந்த ஒரு பாத்திரம் அருகில் கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்டது.

புகைப்படக்காரரும் 'வீடியோ'க்காரரும் தங்களது கடமைகளுக்கு ஆயத்தமாயினர். மணமகளின் தந்தையார் மாப்பிள்ளைத் தோழனைப்

பார்த்து “ஸ்ரீ இனிம்யாலைத் தப்புங்க” என்றார். மாப்பிள்ளைத் தோழனும் பாத்திரத்தில் காக்கயவிட்டு அழகம்புல்லுடன் பாக்கவூம் அன்னி எடுத்துக்கலைபில் நின்றாகத் தப்பினார். அதைம்யார்த்து மணமக்கு உட்பட அங்கு நின்றுவர்கள் அலைவூரும் கொல்வன்று சிரித்தனர். அவர்களால் சிரிப்பை அடக்கலே முடியவில்லை. மாப்பிள்ளைத் தோழனுக்கோ ஓன்றுமே விளைக்கவில்லை. அவரும் சிரித்துக் கொண்டுதான் இருந்தார். சிரிப்பில்லாம் அடங்கியபேசு மணமகளின் நந்தையா) “உம்பி பால் தப்புதூ உங்க தலையில் தீவில்லனே, மாப்பிள்ளை தலையில்லதான் தப்புதேயும். ஸ்ரீ, ஏற்ப பால் எடுத்து மாப்பிள்ளை தலையில் தப்புதேயும் என்றும் நூப்பிரையை உள்ளர்த்து சிரித்துக் கொண்டே மாப்பிள்ளையின் தலையில் பாலைத்தப்பார் மாப்பிள்ளைத்தோழன். அவருக்கு ஏற்கூடும் இப்படி விளக் கமாகச் சொல் வியிருந்தால் கடமையாய் சரீ பாகச் செய்திருப்பாரல்லவா.

கெஞ்கற்-04

‘செக்கதிர்’ தைமாத இதழ் (வீர்க - 49) 28ம் பக்கத்தில் மட்டக் களப்பு மண்வாசனைச் சொற்கள் ஏற்ற மாழிப்பாளைத்தில் பழக்கத்தில் உள்ளன. இல்லாதது (1)வெள்ளாப்பு, (2)ஞன்ஞாப்பம், (3)நகவுனி. வடக்கும் கிழக்கும் ஒன்றே, உங்கள் உச்சரிப்பு கல்வித்துறையும், எங்கள் உச்சரிப்பு செய்யுள்ள நூம். மாழிப்பாளைத்தில் ‘வெள்ளாப்பு’ பல அழுக்குந் ருணிக்களைச் சோடாத் தூள் போட்டு அலீப்பதைக் குறிக்கும். நான் நிறும்பைவில் 7 வருடங்கள் வேலை செய்தேன். மாறுவது என்று கூறுவார்கள். அது காணாமல் போவதை அல்லது ஒளிப்பதைக் குறிக்கும். மலைப்பக்கத்தில் 4 வருடம் வேலை செய்தேன். எப்படிச் சுகம் என்பதை ஏன் அல்லது ‘ஏங்கு’ என்று கூறுவார்கள். சரி என்பதைச் ‘ராஇங்கு’ என்பார்கள்.

• ஸி. குமாரவிலிங்கம்,
149, செம்மணி கீழி
நல்லூர், மாழிப்பாளை.
தொலைபேசி : 0213202140

பொம்மைகளாய் நாம்?

ஏற்காடு தூஷநி

- நட்டுவோம் கரங்களை!
- கவிரிச் சிவக்குமட்டும்!
- முன்பின் வரிமலைகளில்
- இடம்பிடிந் நம்ரத்தவாறும்,
- மூலம், முடுக்குமகளில்
- முன்தியங்குது நின்றும்,
- புன்னகைப் புக்களினால்
- புதுப்பொலினவை வரவழைத்தும்,
- உறையில் மயங்குவதாய்,
- உணர்வில் எலமமருந்து
- இருப்பதாய் பாசாங்கைப்
- பங்கியாய் மலைத்தும்
- நிபிர்ந்த தலை பலிக்காமல்,
- இலம்பூட வெட்டாமல்...
- உறையோடு ஒன்றிருவோய்!

- அறுவையுறையென்று
- அலூப்பை வெளியில் அங்கு
- அங்க இகைவுகளால்
- அரங்கேற்றும் செய்யாமல்,
- கொட்டாவி, நெட்டை,
- குட்டை அநிர்வகளை
- முடிந்தவரை மறைக்க
- முடிந்தவரை முயல்வோம்

- தலைபோகும் சொந்த
- அலூவல்களை பொதுக்கி,
- தாகம், பசி, உபாநத...
- தலைபெடுத்தாலும் இடக்கி,
- அவதாஸமாய், உறையால்
- அள்ளுண்டவர்களாய்க்காட்டி
- பொறுமை நினை காப்பிடம்
- பொருமித் தோலைக்காமல்!

உறையாற்றி முடிந்தபிள்ளன்
உறையாற்று, மன்படமுட்
அந்தநும்வரை ஏகவியாலின்,
விசில்கள் என விளாசிட
விசிரிகளாய் விளங்கவைப்போம்!
“தத்து வார்த்தமான உறை”
“தக்க பதிலடிகள்”,
“கவிப்பே தட்டாத
ஶாள மொறிப் பிரகங்கம்”
ஏன்கிறவினம் சொல்லி
எமது பங்கைச் சமர்பிப்போம்;
இரண்டு கரங்களாலும்
மீன்கும் ஒலியிழப்பி,
விசில்கள் விடித்தபடி
விகூடபெறுவோம் இப்பாடா
ஏனோன்றால்,
உறையாற்றி முடித்தவர்நும்
உள்ளிவறாந்த தலைவர்களுடோ;
வாரந்தங்களால் தலைவளர்க்கும்
வல்லுமையின் செம்மலைன்று
தெரிந்தும் தலைவரப்பட்டு
பொம்மைகளாய் நாம் அவர்களும்!

வெளிச்சல் வீரக்டூடு நாலகப்

வினாக்கள்

புள்ளிக்குடி. மலைக்குமேல் அம்மா. அப்பனும் எங்கேயோ ஒரு மலைக்குக்குள்ள;

என்ன சீவியம்டா இது. நம்மட பெண்புரசிகள் இப்பிடியெல்லாம் கஷ்ட்டப்படுத்துகளா? வெள்ளாம வயலுக்குள்ள கடக்கரையில் கொஞ்சப்பேர் வெயில் குளிக்குதுகள். நான் இல்லெண்டல்ல, ஆனா நீட்டுக்கும் உத்திரிப்பில்ல. ஏதோ அஞ்சாறுநாள்தான். புறுகு குளிச்சி மினுக்கி வெளிக்கிட்டாங்கெண்டா பாக்கப் பதினாறுகண் வேணும்.

இந்தத் தோட்டக் காட்டுச் சனமெல்லாம் இந்த நாளையில் நம்மடதுகள் புருசன் புள்ளியள உட்டுப்போட்டு சுவுதிக்கு பணிப்பெண் வேலைக்கு போற மாதிரி முதல்ல ஆர்ரையோ ஆசவாத்தையக் கேட்டு வந்ததுகள்தான். பரம்பரை பரம்பரையாக அடிமைச்சீவியம்தான். ஒரு நாளைக்கு இந்தப் பாக்குந்றீன வத்திக் காஞ்சி மண்வளர்ந்து போச்செடுடு ராவேடு ராவா ஒரேயடியா அதுகள்ற பழைய தேசத்துக்கு ஒடித்தப்பிருங்கள். நெடுக பசியும், பட்டினியும், எடுக்கிற சம்பளமும் காணாது. இருந்தாப்ப தேயிலைச் செழிமுக்க ராவோடுராவாக் கருகிப் பொயித்தெண்டு வச்சிக்கோ. இதுகளற சீவியத்துக்கு என்ன வழிடா சின்னா?

மகளிர் தினம் வந்து ஒருநாளையோட பாட்டும் கூத்தும் ஆட்டும் முடிஞ்சிபொயித்திரும். ஆனா தோட்டத் தொழிலாளர்ர பசியும், பஞ்சமும் அதே தொடர்க்கதைத்தான்.

அதனால் ஆரெண்டாலும் மனமிரங்கி இதுகள்ற துயர ஒரேயடியாப் போக்க நிரந்தரமா எதையாவது செய்ய வேணும். அப்படி இல்லாம சும்மா ‘ஶோக’ காட்டிப் பிரயோசனமில்லடா. என்டமனசில பட்டத்தத்தான் சொல்லன். நீயும் யோசிச்சிக் பார். என்ன செய்யயோனுமெண்டு. எனக்கும் சரியாப் புடிப்புகுதில்ல. சர்வதேச மகளிர் தினத்த தோட்டக்காட்டுச் சனங்கள் சந்தோசமாக் கொண்டாட என்டைக்குத்ததான் வழிபுறக்கப் போகுதோ நம்மட மாமாங்கர்தான் சொல்ல வேணும்! நான் வாறன்.

**‘செங்கதீர்’
அறைஞர் சந்தூ :
ரூ 1000/-க்குக்
குறையாத இயன்ற
அன்பளிப்பு**

* “செங்கதீர்” இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலம் விரும்பிகள் (உத்வும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் நேரில் வழங்கலாம்.

அல்லது

* மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு, நடைமுறைக் கணக்கு இல : 113100138588996 க்கு வைப்பிலிடலாம்.

People's Bank (Town Branch) Batticaloa.

**Current account No.: 113100138588996 - For bank deposit
அல்லது**

* அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பில் மாற்றக் கூடியவாறு காசக்கட்டளை அனுப்பலாம்.

Post Office, Batticaloa - For money orders

* காசோலைகள் / காசக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஸ்ணன் எனப் பெயரிடுக. **Cheques / Money orders in Favour of T.Gopalakrishnan**

யநிவு இலை: DS/ MN/C/BR/1659

ரஞ்சஸ்லைப்

பியூப்பு நடைமென்டு சென்டர்

உங்கள் அழகு சம்பந்தமான எந்தப் பிரச்சினையானாவும்

❖ பேர்சியல் (கோல்டன், பேர்ல்)

❖ முடி (ஸ்ரெய்ட்னிங், கலரிங்)

❖ பெடி கெயார்

❖ மினி கெயார்

❖ முகப்பரு, அனாவசிய முடி நீக்கல்.

தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

கெந்தியாவில் விசேட பயிற்சி பற்ற பியூப்பிசியன்

ஏஞ்சல் கருணா

கே.29, தண்ணீர் கிணற்றும் வீதி,

யாலமீஸ்மரை,

மட்டக்களப்பு.

தொ.பே: 065 222 3663 / 077 9761 8801 / 065 490 8000